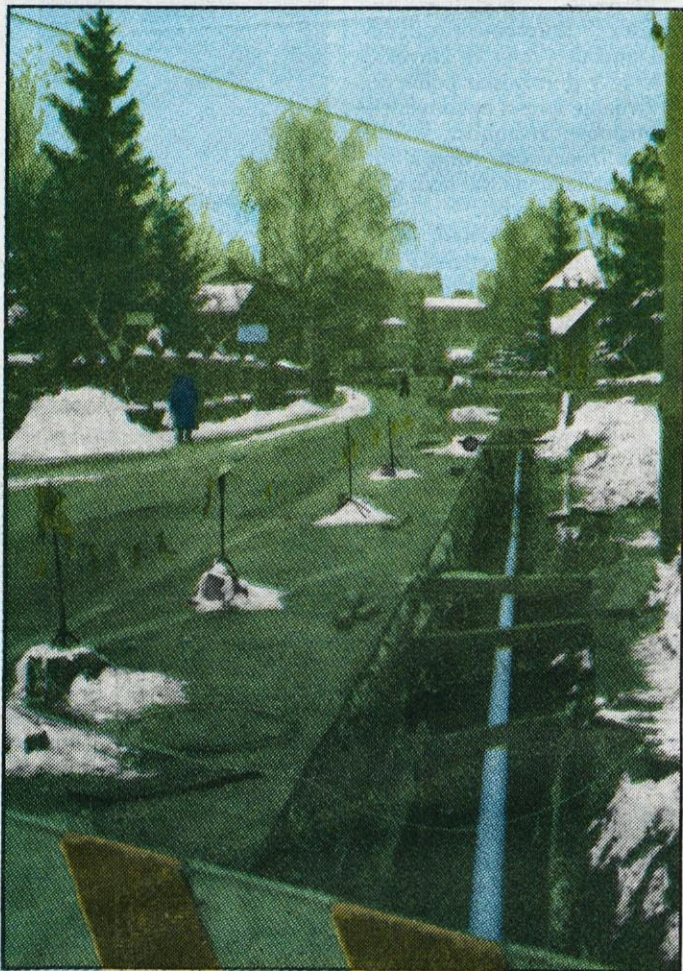

GLASILO OBČINE DOMŽALE

Nocoj, nocoj
skrivnosti cveto:
vse zvezde so
kelih zlati,
ki lijejo mir na
zemljo.

GUSTAV STRNIŠA

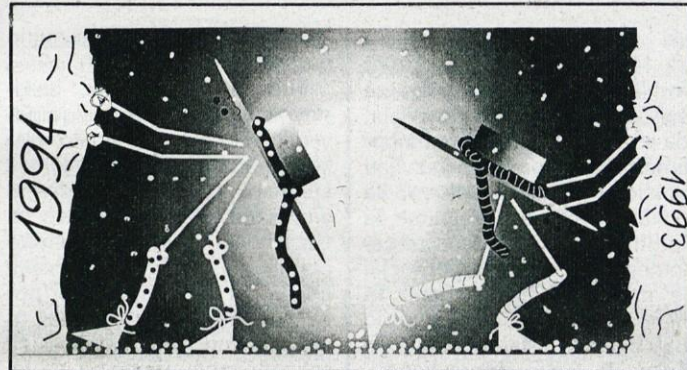

Plinifikacija Slamnikarske ulice v Domžalah počasi, a vendarle napreduje

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO 1994 želiva vsem ki živijo v občini Domžale pa tudi širše v Sloveniji in zamejstvu, posebej še občanom kamniške občine, s katerimi bomo kmalu delili usodo skupnega okraja. Vsem želiva učinkovit servis, ki Vam bo približal državo in olajšal reševanje Vaših problemov. Želiva Vam višjo kvaliteto življenja, duhovno in materialno bogastvo, optimizem v skladu z geslom »HOTENJA ZMAGUJEJO« in harmonijo z naravo v skladu s hotenjem ustvariti »MESTO NA DEŽELI«.

Predsednik Izvršnega sveta
Občine Domžale
mag. Tomaž ŠTEBE,
dipl. inž.

Predsednik Skupščine
Občine Domžale
mag. Ervin Anton
SCHWARZBARTL, dipl. ing.

Ob prehodu leta

Spoštovane občanke in občani. Izteka se četrto-zadnje leto mandata, odkar sem po prvih t.i. demokratičnih volitvah prevzel funkcijo predsednika Skupščine občine Domžale. Marsikaj se je v tem času zgodilo: nekatera pričakovanja so se izpolnila, številna so pred izpolnitvijo, so pa tudi takšna, za katera čas še ni zrel ali jim nisimo bili kos in čakajo ugodnejše razmere. Za vse, kar smo dobrega storili, iskrena hvala vsem, ki ste kakorkoli pomagali.

Na začetku mandata sem obljubil in tudi zapisal, da se bom zavzemal za takšno »občino«, ki bo občanu SLUŽILA, zanj SKRBELA in mu POMAGALA. Verjemite mi, da mukoma ta dolg poravnavam, zakaj zapisal sem tudi, in to vsi vemo, da oblast kvari. Da temu verjameš, moraš oblast doživeti v vsej protislovnosti boja za vrednote, poštenost in plemenitost namer, v katerem je cena zmage visoka in nikoli povsem izvojevana, verjetnost, da omagaš ali se predaš, pa velika.

Z malo cinizma in ironije bi dejal, da so uspešni samo tisti, ki svojo oblast z zvito, brezobzirnostjo in brezčasno ohranjanje in utrjujejo, ne glede na moralno in etična merila časa. Niti razkrivanje njihove sprevrženosti (afere) jim ne škoduje. Bodo volivci znova nasledili?

Nekdo me je vprašal, če sem že opustil politično delo, ker se ne pojavljam več v medijih. Pa sem mu odgovoril posredno: da me moti hrup, ki ga zganjajo politiki o stvareh, ki navadnega državljanu sploh ne zanimajo, o služenju, skrbi in pomoči občanu pa nočejo nič slišati. Nasprotno, z vztrajnim ponavljanjem in razglaševanjem »edine« resnice nekateri (sprevrženci) toliko časa dopovedujejo volivcem, kako so sami pomembni, zaslužni in njihove odločitve usodne, da se nazadnje zdi, kot da so njihovi interesi interesi vseh državljanov. Pa še zdaleč ni tako, samo ob vsem hrupu, ki včasih meji že na razgrajstvo, vedno ni možno mirno in preudarno ločiti zno od plev. Kaj je dobro, kaj slabo, pokaže šele čas. To je pa kaj slaba tolažba vsem, ki se trudijo za dobro, a niso deležni pravočasne podpore. Vendar politika ni nekaj slabega, zavajajočega, če dela za plemenite cilje in izhaja iz ljubezni do bližnjega ter ima razpoznavne tekmovalne programe, med katerimi lahko volivci izbirajo. Enoumje, onemogočanje razkritja ozadja afer in njihovih akterjev in pakiranje med strankami z različnimi vrednostnimi sodbami in merili zgolj zaradi zadržanja oblasti ni perspektivno in moralno opravičljivo (vsaj ne za vsakogar). Je pa politika težko in »nevarno« delo, ki zahteva posebne sposobnosti in ne prenese načelnosti za vsako

ceno, hitrih akcij in reakcij, čustvenega zavzemanja za določeno stvar, niti prevelike odkritosti v stališčih. Kdor teh talentov nima, je lahko srečen, če se mu »mandat« konča regularno.

Ob tem božičnem času, ko se leto preveša v nov zalet in pričakovanja, ko načrtujemo za naprej in analiziramo prehojeno, smo v naši občini običajno veliko govorili o proračunu. Mislim, da smo to problematiko končno presegli in uspeli oblikovati neko vizijo enakomernega in usmerjenega razvoja občine na zdravih temeljih porabe v okviru ustvarjenih sredstev davkoplačevalcev. Tudi smo presegli (vsaj večina) nesmotna nasprotovanja postopni demokratizaciji in preobrazbi vrednostnih sodb, ki so bremenila naše odločitve v preteklosti. Vemo, kaj je dobro, kaj škodi, kaj je vredno, kaj pošteno in zdravo. Vemo, zakaj je prav, da cenimo in podpiramo enako kot šport tudi dobrotelost, humanost, kulturo in ohranjanje kulturne dediščine. Vemo, kakšne koristi za nas vse lahko pričakujemo od prakticanja verskega izročila prednikov in vzgajanja mladih v tem duhu. Vemo, da nas to duhovno bogati in dela boljše. Čakata pa nas v letu, ki je pred nami, dve težki preizkušnji: oblikovanje okraja in občin.

Pred nami je reorganizacija lokalne in državne uprave in eni že naravnost nezno »razgrajajo«, da bi si v hrupu in zmedi,

Na slovesnem odprtju novih šolskih prostorov v Mengšu, v nedeljo 21. novembra 1993.

Več na strani 3

ki ga povzročajo, prigrabili prgišče oblasti. Jaz pa vam pravim, ne verjemite vsem, zakaj ne borijo se za dobro občanov, ampak zase. So stvari, ki so same po sebi umevne, ker izhajajo iz moči argumenta in jih je vredno upoštevati, so pa tudi stvari, ki so vredne spoštovanja in spomina, a nimajo več moči spreminjati stvarnosti. Zakaj moč spreminjati svet je v ljudeh in ne stvareh, prepoznati je treba samo namene njih, ki to moč in vpliv imajo. Zgodovina je lahko učiteljica, ne more pa spreminjati sveta in jemati pravice uspešnejšemu, da

Nadaljevanje na strani 4

V SLAMNIKU PREBERITE

Str. 5

Betlehemska luč
Zakonske vezi

Str. 6-7

Iz naših krajevskih skupnosti

Str. 9

Prebujenje slik in pesmi

Str. 10

ŽELEZNA JAMA
Obogatene muzejske zbirke

Str. 15

Nagradna križanka

Več luči, prosim!

Na slovenskem političnem prizorišču vre! O tem ni več dvoma. Politični procesi, ki jih povzročajo denacionalizacija, privatizacija, »trpeče« nastajanje nove lokalne ureditve in z njimi povezane politične ter gospodarske afere, so pravi tektonski premiki v slovenski politični stvarnosti. »Vulkanska lava« preplavlja celotno Slovenijo. Ne smemo pozabiti na tisto pojavljanje nacionalizma, ki je bolj ali manj le izraz nenadzorovanega primitivizma, manj pa tudi znamenje ogroženosti pred drugače mislečimi in čutečimi.

Med zelo pomenljivimi sporočili, s katerimi so množični mediji v zadnjem času zasuli slovensko javnost, so prav gotovo Bučarjev izstop iz demokratske stranke, »razkrinkanje« Zmaga Jelinciča, izvolitev Žarka Petana za generalnega direktorja RTV, hude obtožbe Janeza Janše na račun molčečega Milana Kučana, neuspešno zbliževanje SKD in SLS, združevanje politične desnice, levice in t.i. sredine in začudujoča trdnost vladajoče koalicije.

Neprebavljiva kost v grlu so še plače in drugi privilegiji naših oblastnikov, to je poslancev, ministrov, različnih predsednikov in parlamentarnih funkcionarjev. Za mnoge »navadne« državljane, posebno za brezposelne in tiste z nizkimi osebnimi dohodki, je to »vedenje« boleče, kajti nekako slutijo, da njihovi voditelji ne razumejo socialne stiske, ki jo doživljajo dan za dnem. Poleg tega pa še preveč radi nekritično nasedajo besedam »prebarvanim« socialnim demagogom (ščuvarjem).

Čeprav sem prepričan, da se kljub vsemu dogajajo pozitivne spremembe in premiki, pogrešam več jasnih, odkritih, preudarnih in klenih slovenskih besed o naši politični in ekonomski in drugi realnosti. Zavzemam se in prosim za več luči!

BOGDAN OSOLIN

TRGOVINA OKRŠLAR –
USNJENI IZDELKI
SPB, DOMŽALE, Ljubljanska 90
(NASPROTI KURIVA)
MAJHNE SERIJE ● VELIKA KVALITETA
● NIZKE CENE

Restoracija
»Repovž«
D.O.O.
Domžale

Kopališka 3, 61230 Domžale ☎ (061) 721-279

SERVIS
DEBEVC
MENGEŠ

Tel./faks: (061) 739-723

HIPO

HRANILNICA IN
POSOJILNICA d.d.

Ljubljanska c. 76,
II. nadstropje,
61230 Domžale

Zdravstveni dom Domžale

V Zdravstvenem domu v Domžalah so letos dobili kar dva nova avtomobila. Z že precej starim parkom rešilnih avtomobilov so imeli smolo. Poleti je enega v prometni nesreči zmečkal tovornjak. Na trojanskem klancu se je tovornjak brez šoferja naenkrat začel pomikati proti rešilcu, v katerem je seveda povsem zmečkal, tovornjak pa se je ustavil šele nekaj centimetrov pred Starinovo glavo, da je tako za las ušel hudi nesreči.

To vozilo so zamenjali že poleti, veljalo pa je 65.000 nemških mark. Že lani so imeli v načrtu nakup novega sodobnega

kombija, a ni bilo denarja. To se jim je kljub veliki denarni stiski posrečilo letos. Nov rešilni kombi je opremljen z vsem potrebnim za nujno zdravniško pomoč in aparatom za oživiljanje. Vozilo ima tudi nekoliko zvišano streho, da zdravnik pri delu v njem lahko stoji.

Vozilo VW kombi je sodobno, pogon ima na vsa štiri kolesa, vgrajene ima klima naprave, v prostoru, kjer leži bolnik ali ponesrečenec, pa ima dodatno ogrevanje. Skupni stroški so znašali 120.000 nemških mark. Ker Zdravstveni dom ni imel potrebnega denarja, so iskali sponzorje. Nakup so podprli: Helena Štrniša s Pšate, Janez Grčar iz Dragomlja, KIMI

Dva nova avtomobila Zdravstvenega doma Domžale

Trzin, Andrej Počivavšek Domžale, INFA d.o.o. Domžale, Marjeta Grošelj-Okršlar Domžale, BIRING Trzin in Pekarna Kancilija Domžale. Skupaj so zbrali 230.000 SIT, kolikor je veljal kovček za oživiljanje. Zavarovalnica je dala nekaj kredita pod še kar ugodnimi pogoji, ki pa ga bo treba prihodnje leto vrniti.

Seveda so iz zdravstvenega doma poslali še veliko več prošenj, zanimivo pa je, da nanje ni odgovorilo niti eno podjetje, kaj šele, da bi bilo akcijo nakupa takšnega avtomobila podprlo.

Za delo v tem avtomobilu bodo usposobili dva zdravnika, dr. Frangeš se že usposablja.

STRAŽAR

Novoletni razgovor

V novoletni številki SLAMNIKA smo vam pripravili razgovor z Jurijem Berlotom, podpredsednikom Skupščine občine Domžale. Velja za človeka, ki je v domžalsko politično življenje vnesel nekonvencionalnost, živahnost, včasih tudi izzivalnost. Najbrž boste opazili, da so taki tudi njegovi odgovori.

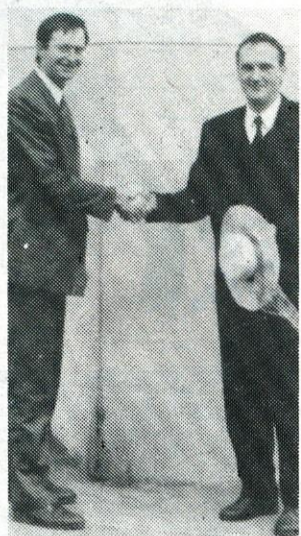
Vaš rod je poznan: Alojz Kanc, zadnji mengeški župan, in Srečko Berlot, šolski upravitelj v Moravčah, sta tvoja deda.

Moja deda sta se spoznala med II. vojno v Srbiji. Oba sta bila sokola. Po vojni nista bila politično vključena in vplivna. Politiziralo pa se je v naši hiši vedno veliko. Srečko in moj oče sta bila z življenjem kar zadovoljna, Lojze pa je vedno dejal, da bo treba Titovo kuhinjo plačati. Trdil je, da se predobro živi.

Imaš družino, otroke, svoje osebno življenje, ki je s tvojo izvolitvijo, za katero si nekje zapisal, da je bila za domžalsko politično sceno neverjetna senzacija, postalo bolj javno, bolj na obeh. Opažaš spremembe?

Vsekakor. Vsak dogodek, ki koga povzdigne iz sivine, ima določene posledice. Nisem pristaš anonimnosti. Vedno sem se potrudil povedati tisto, kar se mi zdi prav in pošteno, čeravno ni vedno lahko. Dolg jezik me je že večkrat drago stal. Kljub temu ne mislim menjati kožuha. Res pa je, da sem do slovenske politične pomladi vedno z nelagodnostjo šel mimo institucije moči, katero je predstavljala občina, rdeča hiša, celo komunalni nadzornik je bil mali bog. **Kaj si bolj ali najbolj: si kmet, podjetnik, podpredsednik SO, funkcionar v stranki, zagrizen voditelj denacionalizirancev, ali še kaj drugega?**

Vsaka stvar, ki jo človek počne, ga tudi zaznamuje in oblikuje. Trenutno nisem z nobeno svojo dejavnostjo toliko povezan, da bi me obremenjevala. Najbrž je to za zdravo politično razmišljanje koristno. V preteklosti sem bil recimo obremenjen s športom in komercialo. Danes se izogibam suženjstvu v kakšni dejavnosti. Tako se ne počutim funkcionarja, kljub temu da ima v slovenski ljudski stranki moje mnenje lep ugled. Sicer sem pa na SLS ponosen, kajti čutim jo kot stranko, ki je povezala ljudi, ki vedo, kaj hočejo, obenem pa so pokončni in rečejo bobu bob. Ukvarjanje z razlaščenskim vprašanjem se mi zdi izredno naravno, upoštevaje, kaj se je zgodilo mojim prednikom. Zaradi svojih političnih pogledov sem jih še sam v letih 1987-88 dobil po prstih, ko me je onemogočil tedanji generalni direktor Agromone Zvone Kovič, eden najbolj vplivnih komunistov, s katerim sva bila sodelavca. Do moje omembe vračanja premoženja in sprememb v ureditvi sva dobro sodelovala in sem ga ce-

nil kot človeka, ki čuti, da bodo spremembe nujne in bo produktivnost odločila o preživetju. Očitno sem bil »oblasti« tako nevaren, da so zaposlenim prepovedali sodelovati z menoj, potem ko sem dal odpoved.

S čem v sedanjih situaciji sploh nisi zadovoljen?

Zadovoljen nisem s tem, da na določenih področjih, ki po svoji naravi ne potrebujejo monopolne zakonske rešitve, vlada ne pripravi ustreznih predlogov. Primer so neprofitne najemnine. Razočaral me je stanovanjski zakon, ki je ljudi v smislu vrednotenja vložnega dela še bolj razdelil, kot npr. zakon o agrarnem maksimumu. To potrjuje tezo, da je vsaka oblast vsemogočna in zmotljiva.

Kaj pa te veseli, radosti?

Poleg družine sem vesel predvsem tega, da so se v Sloveniji razvili neodvisni mediji. Posebej bi pohvalil časopis DELO. Osebno menim, ko prebiram članke g. Slivnika, da je dozorel za bodočega predsednika države Slovenije. Stvari mora prevzeti mlada generacija, ki je manj obremenjena s pristopom »pranja možgan«, kar se kaže pri vseh starejših, pa naj bodo levi ali desni.

Kje vidiš sebe jutri, poju-trišnjem? Kaj želiš za svoje otroke?

Vsi smo v rokah »božje volje« oz. usode. Zase menim, da v »penzion« ne bom šel nikoli. Živeti pa želim tako, da bom čimmanj v stresu. Otroci bodo vzgojeni v skromnosti, tako da jih ne bodo preobremenjevale želje za materialnimi dobrinami. Idealno bi bilo živeti v majhnem kraju, biti vključen v družinsko podjetje in pravi čas predati odgovornost otrokom.

Veliko je še stvari, o katerih te nisem vprašala? Kaj je to?

Vsak dan je lepše, če srečam simpatičnega, nasmijanega človeka, sploh pa je krasno, če je to ženska. Starejši postajam, bolj opažam, kako pomembno vlogo igrajo ženske, ki delujejo v glavnem na »svetovalskem« področju. Žal je v nadaljnjem razvoju misli, ki jo ženske včasih podknejo, premalo konstruktivne obdelave, za kar pa so krivi moški.

Tvoje voščilo?

Vsem občankam in občanom želim vesele božične in novoletne praznike, otrokom pa še posebej, da se jim bodo starši posvetili in se igrali z njimi. Osebno se trudim, da bi v Domžale pripeljali tudi GIMNAZIJO in trenutno kar dobro kaže.

Hvala in srečno!

STRATEGIJA SREDNJEGA ŠOLSTVA V OBČINI

Bomo imeli tehnično gimnazijo?

Srednja šola Domžale je 25. novembra organizirala sestanek, udeležili so se ga predstavniki Ministrstva za šolstvo in šport, Obrtne zbornice, Skupščine občine Domžale in republiški poslanci. Pogovarjali so se predvsem o možnostih za razvijanje in bogatitev srednjega šolstva v Domžalah ter pripravljenosti države, občine in Domžal, da se vključijo v izboljšanje in širitev te vrste izobraževanja.

Marijela Lebinger, ravnateljica šole, je v uvodu predstavila prostorske in kadrovske možnosti, ki jih domžalska srednja šola že ima. Orisala je gospodarske spremembe v družbi, ki silijo šolo v stalna prilagajanja poklicnim potrebam; prostorsko stisko delavnic, pomanjkanje opreme in to, da šola nima telovadnice. Poudarila je nekatere dosežke: CNC tehnologijo v strojništvu, računalniško krojenje v usnjar-

ski konfekciji, poskusna matura za 15 učencev... Maks Vester in Niko Žibret z Ministrstva za šolstvo in šport, sta povedala, da je z državnega vidika najoptimalnejše v Domžalah razvijati poklicno in obrtno šolstvo. Za poklicne in obrtne programe, ki bi bili namenjeni učencem celotnega ljubljanskega področja, je ministrstvo pripravljeno financirati šolo z zmogljivostjo 850 dijakov; tista občina, ki bo pokazala večjo pripravljenost, pomoč in angažiranost, ter tista šola, ki bo ponudila bolj pester program (tako za dekleta kot fante), bo imela boljše možnosti, da ji ministrstvo (so)financira izgradnjo.

Jure Berlot, predsednik občinske skupščine, in Tone Peršak, poslanec Državnega

Domžale nedvomno so) nujno potrebuje.

Tudi Anton Lampič, predstavnik Obrtne zbornice, je povedal, da so kadri gibalo vsakega razvoja. Opozoril je, da Ljubljana razvija predvsem gimnazije, poklicno šolstvo pa zapostavlja, zlasti za žensko populacijo. Zato je izrazil velik interes za nadaljnji razvoj poklicnega šolstva v Domžalah in pokazal tudi pripravljenost za sofinanciranje. Opozoril pa je, da mora ministrstvo najprej sprejeti zakon, oblikovati učne programe za poklicno in obrtno izobraževanje in izdelati mrežo šol. Predstavnika ministrstva sta se strinjala in razložila, da se zakon pripravlja. Predlagala sta, da občina pripravi vlogo z utemeljitveno študijo, s ka-

Člani foto-video krožka Srednje šole med razstavljanjem fotografskih aparatov.

zboru, sta občino predstavila kot področje, ki potrebuje pestre možnosti za srednje izobraževanje. Glede na to, da je v občini skoncentriran precejšen intelektualni potencial, bi bilo nujno v Domžalah razmišljati tudi o gimnaziji. Gimnazija bi pomenila nov korak v utrjevanju Domžal kot kulturnega središča, dekoncentrirala bi srednje šolstvo, povečala med prebivalci zavest o pripadnosti kraju in ponudila občanom večjo izbiro poklicev, ki jih propulzivna občina (kar

tero bo na ministrstvu kandidirala za sredstva za poklicno šolstvo. Glede tehnične gimnazije pa sta povedala, da bi mesto Domžale in občina morala pokazati pripravljenost za sofinanciranje, ker za tak tip šole ministrstvo nima namenskega denarja. Poudarila sta, da programa tehnične gimnazije ne bi mogla izvajati sedanja šola, ampak bi občina morala ustanoviti novo, ki pa bi lahko delovala tudi pod isto streho kot poklicna in obrtna šola.

IGOR LIPOVŠEK

Brez zemlje ne gre

Zemlja je ena izmed osnovnih dobrin, ki nam omogoča preživetje, zato bo razpolaganje z njo vedno pomembno politično in gospodarsko vprašanje.

Trenutno smo različni udeleženci našega agrokompleksa v pričakovanju določil Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije, kakšno najemnino bo določil za najem zemljišč, ki jih je pridobil v last.

Prepričani smo, da mora Sklad upoštevati naslednja izhodišča:

1. kvaliteta zemljišč
2. aktualnost zemljišča
3. klimatske in okoliške razmere
4. najemnina kot strošek v dani proizvodnji.

1. Pod kvaliteto zemljišča bo najbrž še najmanj polemike, ker je opredeljena v katastru.

2. Aktualnost pomeni, koliko je zemlja zanimiva za tržni najem in koliko je izdanih zahtevkov za vračilo v naravi.

3. Klimatske in okoliške razmere, npr. opremljenost s cestami, možnost vodnih virov, bližina trga, opremljenost s proizvodnjo, ki brez posebnih vlaganj plemeniti pridelke na posameznih površinah, delovna sila.

4. Potrebno je upoštevati tudi zlog zemljišč, kajti imeti parcele, velike nekaj deset do sto hektarjev, pomeni velik prihranek v proizvodnji.

Prepričani smo, da bo Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije ubral taktiko različnih cen pri najemninah za območje Republike Slovenije. Najbrž bi bilo umestno, da bi strokovne službe Ministrstva za kmetijstvo v sodelovanju s Skladom in predstavniki kmetov ter lastnikov zemlje dorekli najemnine tako za lastnike kot najemnike.

Poudarjamo, da enotne formule za celo Republiko Slovenijo ne more biti! Naša želja je, da bi se čimprej vzpostavil trg tudi na tem področju!

O pomenu višine in zmožnosti plačevanja najemnine bomo pisali v naslednjem sestavku.

Za ZRLP Domžale in SLS Domžale:
JURIJ BERLOT, ing.

Spoštovani!
DOMŽALSKI
KOMORNI ZBOR
in
KOMORNI ORKESTER
DOMŽALE-KAMNIK

Vas vabita na

BOŽIČNI KONCERT

Dirigenta: Karel Leskovec, Aleksander Spasič

v soboto, 25. 12. 1993, ob 16. uri v domžalski cerkvi

MENGEŠ, 21. NOVEMBRA 1993

Govor ob otvoritvi prizidka

O gradnji prizidka pri men-
geški osnovni šoli smo v Slam-
niku že pisali, zdaj pa še o slo-
vesnem odprtju teh prostorov.

V prizidku je Osnovna šola
Mengeš pridobila šest povsem
sodobno opremljenih matičnih
učilnic za razredno stopnjo po-
uka s skupno površino
484,15 m². Garderoba se raz-
prostira na 223 m² površine,
nad njo pa je zbornica za učitel-
je. Hkrati so z gradnjo prizidka
adaptirali tudi kuhinjo, ki meri
225,15 m².

Skupni stroški gradnje pri-
zidka in obnova starega dela
šole so znašali 80.392.025,00
SIT.

Slovesnost ob odprtju pri-
zidka so pripravili na šolskem
športnem igrišču pri šoli v ne-
deljo, 21. novembra 1993, do-
poldne. Klub hladnemu vre-
menu je bil program precej
dolg. Na slovesnosti so govorili
župan občine Domžale mag.
Ervin Anton Schwarzbartl,
predsednik sveta Krajneve
skupnosti Mengeš Janez Per in
ravnatelj Osnovne šole Mengeš
Branko Lipar. Zaradi značilnih
pogledov na politične razmere
v naši družbi in posebej v šol-
stvu in vzgoji mladine povze-
mamo del županovega govora.

»Danes, ko odpiramo in bla-
goslovimo ta prizidek men-
geške šole, izpolnjujemo mi odras-
li dolg svojim staršem, ki so
nas rodili v veselje, ponos in
upanje, da bomo gradili boljši,
humanejši, srečnejši in boga-
tejši svet. To upanje smo dolžni
prenesti tudi na mlade, ki so tu
pred nami. Izpolnitev pričako-
vanj pa ni odvisna samo od na-
ših prizadevanj, sposobnosti in

talentov, ki smo jih prejeli, am-
pak v veliki meri tudi od tega,
kako so nas vzgajali, kaj nudili
in nam polagali na srce, kakšen
zgodovinski vzgojni, ni pa zadosten.
Da smo se in se tega vsi zave-
damo, ste dokazali s komaj
uspelim referendumom za kra-
jevni samoprispevek in težkim
prepričevanjem odgovornih za
delitev občinskega proračuna
– delitev sredstev za skupne
potrebe vas, davkoplačevalcev.

Velika je namreč stiska in po-
treba dela občanov domžalske
občine po najnujnejših človeka
vrednih dobrinah, kot so: voda
in primeren dostop do svojih
bivaljših, da o nemožnosti zagot-
avljanja višjega komunalnega
in osebnega standarda sploh ne
govorim. Pa vendar smo se od-
ločili za sofinanciranje tega ob-
jekta in tako dali prednost ti-
stim, ki imajo več, ker od njih
še več pričakujemo, tudi v do-
bro tistim, ki taktokrat niso dobili
in imajo malo.

Zato smo tem bolj zavezani
izpolniti še drugi del dolžnosti
in pričakovani svojih staršev,
da bomo svoje otroke vzgajali
v dobre, poštene in delavne
ljudi. Še več! Verjamem in
upam, da je med vami, učenke
in učenci, veliko takih, ki ste in
še boste deležni posebne po-
zornosti. Zakaj sveta niso spre-
minjali povprečni, ampak nad-
povprečni posamezniki in vsi,
ki so se trudili. Vaš kraj v svoji

dolgi zgodovini, na katero ste
tako ponosni, ni dal malo takš-
nih, ki jim je bila in bo naložena
odgovorna in težka naloga
spreminjanja sveta v dobrem.
Staršem smo hvaležni za vse
materialno, kar so nam nudili,
ko smo bili mladi in mi nudimo
sedaj vam. Hvaležni pa mo-
ramo biti še prav posebno za
nравstveno vzgojo, ki pa je ne
daje samo šola, ampak pred-
vsem starši in duhovni vzgojitel-
ji. Prav zato smo nekateri za-
dovoljni, da bomo ta objekt
tudi blagoslovili, ker je za verne
to znak upanja in obveze za
dobro; za vse pa znak demo-
kратиčnosti, ko sme vsakdo
javno izpovedovati svoje pre-
pričanje, ga manifestirati in ga
drugi pri tem ne ovirajo, če
s tem ne žali.

Znanje, ki ga daje šola, je za
življenje pomemben in potre-

Novo šolske prostore je blagoslovil domači župnik Matej Zevnik, župan pa je prerezal trak
Foto Janko Skok

ben pogoj, ne pa zadosten. Za-
kaj znanje in sposobnosti ter
svoje talente lahko izkoristimo
in uporabimo tako v dobrem
kot za slabe namene. Znanje
izhaja namreč iz omejenosti
človekovega spoznanja in ni
absolutno, ker bi drugače ne
razlagali pojavov sveta subjek-
tivno niti se razlikovali po pre-
pričanju. Za polnost življenja in
bivanjsko razumevanje je torej
potrebno nekaj več kot samo
znanje. Potrebno je zgraditi

osebnost, prisluhni duši in
iskati odgovore na poslednja
vprašanja. To je nравstvo, to je
ljubezen. Spoštovane učenke in
učenci, pa tudi vsi ostali.

Veselim se ob materialnih
dobrinah, kot je odprtje do-
zidka tej šoli, zahvalimo se
vsem, ki so pripomogli, da je do
realizacije tega projekta prišlo,
še večje pa bo naše zadovolj-
stvo, če bomo ta šola in mi vsi
poskrbeli za rast osebnosti po-
sameznika. Zato nikoli ne bo

Kakšna bo nadaljnja organiza- cija zdravstva v občini Domžale?

Zakon o zdravstveni dejavnosti
iz leta 1990 znova dovoljuje za-
seбно zdravstveno dejavnost.
Zdravniki lahko tako odpro za-
sebne ordinacije in pod določe-
nimi pogoji pridobijo koncesijo
ter se tako vključijo v zdrav-
stveno mrežo na določenem ob-
močju. Ti zdravniki seveda zapu-
stijo zdravstveni dom in mu od-
vzamejo del dejavnosti. Uvajanje
zasebne zdravstvene prakse v os-
novni zdravstveni službi pov-
zroča zdravstvenim domom
nemalo težav. Zdravstveni del-
avci – zdravniki oziroma zoboz-
dravniki, ki odhajajo v zasebno
dejavnost, praviloma odidejo
sami, zdravstvenemu domu pa
ostane kot presežni delavec me-
dicinska sestra oziroma zobna
asistentka. Če odide več delav-
cev, nastane problem presežnih
delavcev tudi v drugih službah. Te
presežke mora kadrovsko in fi-
nančno reševati zdravstveni dom
sam, ne da bi za to dobil dodatna
sredstva. Želja po zasebni dejav-
nosti se pojavlja tudi v našem
zdravstvenem domu. Že v letoš-
njem letu sta bili podeljeni dve
koncesiji, zdravniku in zoboz-
dravniku, ki ordinirata v nekdanji

obratni ambulanti Induplati, tik
pred podelitvijo pa so koncesije
zaposlenim zdravnikom in zo-
bozdravnikom v Zdravstveni
postaji Mengeš.

Z odhodom večjega števila
zdravnikov v zasebno dejavnost,
pa čeprav bodo ostali v zdrav-
stveni mreži naše občine, prihaja
pri organiziranju zdravstvenega
varstva do sprememb, ki v začet-
nem obdobju ne bodo v korist
bolnikom in poškodovancem.
Kot prvo se pod vprašaj postavlja
dosedanji način nudenja nepreki-
njene nujne zdravniške pomoči,
obiskov na domu in oskrbe pone-
srečencev. Zdej je čez dan na
razpolago zdravnik za takojšnjo
nujno pomoč, obiske in po-
škodbe. Uspeli smo opremiti ur-
gentno ambulanto in kupiti reani-
macijsko reševalno vozilo, kjer
zdravnik lahko nudi strokovno
nujno pomoč in ustrezen prevoz
v bolnico. V primeru večje priva-
tizacije in brez trdnjega dogo-
vora v okviru zdravstvenega
doma tega gotovo ne bo možno
zagotavljati. Pacienti bodo pre-
puščeni osebnim zdravnikom, ki
pa verjetno ne bodo vedno do-
segljivo. Zdravstveni dom

v manjši kadrovski sestavi ne bo
sposoben, pa tudi ne bo imel
dolžnosti prevzemati odgovornosti
za paciente privatnih zdravni-
kov.

Z odhodom zdravstvenih del-
lavcev v zasebno dejavnost pa se
bodo tudi celotno zmanjšala
sredstva za finansiranje speciali-
zantov in strokovna izpopolnjeva-
nja. Manjša bodo tudi skupna
amortizacijska sredstva, ki so se-
daj omogočala nakupe drage me-
dicinske opreme in reševalnih vo-
zil.

Občinska skupščina bo morala
v kratkem o teh problemih raz-
pravljati in povedati, kakšno or-
ganizacijo zdravstvenega varstva
želi. V zvezi s podeljevanjem
koncesij za zasebne zdravstvene
delavce bi morala zahtevati trdne
dogovore glede izvajanja nujne
medicinske pomoči, nudenja ne-
prekinjenega zdravstvenega var-
stva bolnikom, ki imajo izbra-
nega zdravnika med zasebnimi
zdravstvenimi delavci, opravlja-
nja preventivnega zdravstvenega
varstva in zdravstvene prosvete in
vzgoje ter opravljanja in finanč-
nega vrednotenja zdravstvenih
storitev, ki jih bo za zasebnike

odveč opozarjati mladež na iz-
kustvena stranpota in smisel
ravnosti življenja ter mu tako
pomagati oblikovati vest, mor-
alne norme ter postavljati
vrednote, za katere je vredno
živeti. In to upam ste eni dobili
in drugi dali kot popotnico mla-
dim v življenje, zakaj malo je še
časa, ko bodo danes učenke in
učenci, jutri za svoja dejanja
odgovarjali pred svetom in
svojo vestjo. Želim vam, da bi
vas odgovorov ne bilo strah po-
lagati, ker ste eni z odprtim
srcem sprejemali, drugi pa da-
jali najboljše, kar premoremo.

Glejmo na funkcijo tega no-
vega objekta s te plati in naše
zadovoljstvo ter zaslužnje bo
večje. Upajmo in se tudi tru-
dimo, da bodo vsi prostori
vedno izrabljeni, ker bo v va-
šem kraju vedno dovolj in
vedno več otrok. Če vas bo
preveč še za ta prizidek, vam
srčnim, kot ste, ne bo težko
dozidati še enega, če vas bo pa
vedno manj in bodo prostori
samevali, bo to dokaz, da pri-
čakanja naših staršev in svo-
jega poslanstva nismo izpolnili.
Hvala!«

opravljal zdravstveni dom.

Poseben problem nastaja pri
najemanju prostorov v Zdravst-
venem domu. V prvem obdobju bi
prišle v poštev za najem Zdrav-
stvene postaje Mengeš, Lukovica
in Moravče. V Zdravstvenem
domu Domžale je trenutno naj-
em težji, ker tudi po priporočilu
Zdravniške zbornice mešanje
javne in zasebne dejavnosti ni
priporočljivo. Zato bi se privati-
zacije na tej lokaciji morali lotiti
premišljeno, upoštevaje predno-
sti in slabosti, ki bi s tem nastale.
To bo možno šele potem, ko
bomo ugotovili in ocenili izkuš-
nje npr. v Zdravstveni postaji
Mengeš ali pa v drugih Zdravst-
venih domovih (npr. Vrhnika).

Procesa privatizacije v zdrav-
stveni dejavnosti seveda ne bo
mogoče zadržati. Veča se število
zdravnikov in zobozdravnikov,
ki želijo postati samostojni in si iz-
boljšati gnotni položaj. Prav go-
tovo bo zasebno delo tudi javni
službi izziv za boljše delo, se-
veda vse v korist zadovoljnega
pacienta. Naloga Občinske
skupščine je, da bo na podlagi
plana zdravstvenega varstva Re-
publike Slovenije do leta 2000
začrta zdravstveno politiko v
občini in se odločila, kolikšno
in kakšno javno službo zdravstva
hoče imeti in kaj in na kakšen
način prepustiti zasebni zdrav-
stveni dejavnosti.

JANEZ GROŠELJ
dr. med. spec. direktor

Oh, ta umazana politika

Marsikdo danes reče tako, pa vendar ne drži. Poglejmo,
zakaj ni tako. Če se malo bolj pogledimo v to človekovo
udejstvovanje, vidimo, da prava politika, čista politika ni nič
drugega, kot zavzemanje za dobro, ne le zase pač pa za vse
nas. Tako je tudi prav: toda praksa je na žalost drugačna.
Prevečkrat smo srečevali slabe politike še zlasti v enostran-
karskem sistemu. Pa tudi danes jih srečamo preveč. Veliko
je takih politikov, ki ne zaslužijo tega imena. Politik ni tisti,
ki se briga le zase, za svojo kariero in za svoj blagor. Saj
potem ne drži trditve, da je politika zavzemanje za dobro
nas vseh. Zato moramo biti še toliko bolj hvaležni tistim, ki
veliko in pošteno delajo za nas, za našo skupnost. Prav zato
ne smemo stati ob strani, ampak jim moramo pomagati in se
dejavno vključevati.

Nekdo morda tarna in noče pomagati in delati s takim in
takim, ki je morda nepošten in sebičen. Toda menim, da je
zelo pomembno, da se pošteni in delavni vključujemo, da
prekinemo te nepravilnosti. Še več, dolžni smo se potegniti
za poštenost in pravilno delo in če tega ne storimo, smo
sami odgovorni, če lezemo v blato, prav zato, ker imamo
danes vsi možnost vključevati se v skupno delo.

Če se kdo boji politike, potem ne ve, da je človek
politično bitje, torej ne more sam ničesar narediti, pač pa
vedno v skupnosti doseže skupne cilje in napredek. Torej,
vsa dejanja, katera so narejena za skupne cilje, za skupne
akcije, za skupno dobro so že politika in zakaj se ne bi bolj
organizirano lotili naših skupnih zadev, da bi jih tako lažje
in bolje rešili?

V teh časih potrebujemo ljudi, ki bodo pripravili delati
za skupno dobro, saj je treba veliko krajevnih problemov
rešiti. Rešili pa jih bomo, če se bomo organizirali, delovali
usklajeno in predvsem pošteno. V pošteni skupnosti je moč
in uspeh, zato strnimo svoje vrste še zlasti sedaj, ko pričaku-
jemo bližnje volitve. Poiščimo stranko ali dejavnost, ki se po
našem prepričanju najbolj zavzema za naše cilje in prihod-
nost nas vseh.

Dogodki ne smejo mimo nas. Pripravljani moramo biti na
spremembe pri organiziranju novih občin, ko bodo volitve
za nove občinske svete in nove župane. Zato bomo za ta
dela potrebovali nove ljudi, ki bodo brez strahu sprejeli
nove izzive v novi organiziranosti. Ne glejte okoli sebe, kje
bi takega človeka našli; kaj niste ravno vi tisti, ki boste
mnoogo dobrega in koristnega postorili?

Politika mora postati za kristjane sodobna oblika oseb-
nega zorenja in rasti v svetlobi. Povrnimo politiki njen ugled
in plemenitost.

PEREGRIN STEGNAR

LDS O CESTNI PROBLEMATIKI V OBČINI DOMŽALE

Avtocesta, magistralna cesta M10

Strateško razvojni problem

Cestna problematika v občini
Domžale predstavlja pereč strate-
ško razvojni problem, ki ga mora
ta občina, ob sicer zelo dobri in-
frastrukturni opremljenosti, pred-
nostno, strokovno in usmerjeno
obvladovati.

Odločitev države je jasna,
prednost imajo avtoceste, denar
je v veliki meri zagotovljen,
skratka, problem prehaja v fazo
izgradnje in kar je posebej po-
membno, rešuje tudi cestne za-
gate v naši občini.

Zavedajoč se, da je problem
v občini Domžale še posebej
izrazit, da je končno možno po-
tegniti vzvode, ki bodo nakopi-
čene probleme začeli reševati,
smo v LDS po do sedaj izraženih
željah, zahtevah pristopili k so-
blikovanju končnih rešitev.

Ker gre za strokovna vprašanja,
smo predhodno medse povabili
mag. Petra Pengala, pomočnika
sekretarja Sekretariata za urejanje
prostora in varstvo okolja, ki nam
je stvari problemsko, rokovno, fi-
nančno in postopkovno po-

drobno predočil. Na treh podlagi
in ob lastnem poznavanju prob-
matike smo začrtali okvire, kate-
rim bomo v bodoče sledili.

Izredno zasedanje SO Domžale o problematiki avtoceste

Na tem zasedanju se je poka-
zalo, da se cestne problematike
v Domžalah zavedamo, da ho-
čemo pri njenem reševanju ak-
tivno sodelovati, da pa bi dosegli
potrebne rezultate, moramo po-
enotiti stališča glede dveh vpra-
šanj:

1. kako preživeti z današnjim
prometom čas do izgradnje avto-
ceste in tudi čas njene gradnje,
2. kako speljati najoptimal-
nejšo traso avtoceste preko naše
občine, da bo največ koristi in
najmanj škode.

Možne in potrebne rešitve

Do izgradnje avtoceste ter na
osnovi izdelanih študij bi moral
biti vrstni red ukrepov naslednji,
– najprej semaforizacija in po-

sodobitev obstoječih križišč na
magistralni od Trzina do Želod-
nika,

– izgradnja štiripasovne
mestne vpadnice od Črnuč do Tr-
zina,

– potem dograditev kolesar-
skih in pešpoti ob magistralni,
– in nazadnje izgradnja ob-
voznic in Mengšu in Trzinu.

Tako posodobljene ceste bi ob
izredni gostoti prometa 20.000
do 30.000 vozil dnevno zagoto-
vile potrebno in željeno varnost.
Vmesnost teh ukrepov izražajo
tudi prognoze, ki napovedujejo,
da bomo tako posodobljene ceste
tudi po izgradnji avtoceste potre-
bovali in bodo kljub temu dokaj
obremenjene, seveda manj
s tranzitnim, več pa z lokalnim
prometom. Udejanjanje teh ukre-
pov bi moralo biti pogoj za priče-
tek gradnje avtoceste na našem
območju.

Natančnega odgovora na
drugo vprašanje, ki zadeva traso
avtoceste v občini, še ni, po-
trebno pa se je zavedati, da časa
ni več veliko. Če občina svojih
zahtev ne bo zmožna predstaviti

in uskladiti s pristojnimi minist-
stvi, bo odločitev sprejel državni
zbor.

Glede na to, da se je SO Dom-
žale do same avtoceste že poziti-
vno izrekla in se načelno opre-
delila za tunelski način reševanja
najtežjega odseka na Trojanah,
se je potrebno čim prej lotiti na-
slednjih dveh problemov:

– omogočiti kvalitetne raz-
vojne možnosti urbaniziranim
predelom občine in

– najti rešitev za obvarovanje
čimvečjega dela kvalitetnih kme-
tjskih zemljišč.

Zaradi pospešenih aktivnosti
na državnem nivoju mora občina
čimprej predstaviti naše lastne
pogledе, v nasprotnem primeru
bomo lahko spoznali, da bodo
odločitve, zaradi naše nezmož-
nosti, sprejeli drugi.

Samo visoko profesionalen pri-
stop Izvršnega sveta in ustrezno
vključeno javno mnenje nam
lahko jamčita, da bo obveljala
najboljša rešitev.

MILAN PIRMAN,
predsednik LDS Domžale

LASTNINJENJE

Kam z lastniškim certifikatom

Državljeni Slovenije smo pred mesecem dni prejeli lastniške certifikate. Uporabili jih bomo za nakup delnic podjetij, ki se lastnijo, ali delnic pooblaščenih investicijskih družb. Možnosti za vnovčenje lastniških certifikatov bo torej toliko, kolikor bo ponujenih možnosti podjetij, ki se privatizirajo in kolikor bo pooblaščenih investicijskih družb.

Imetniki certifikatov bomo zato morali paziti na razpise in pri tem sami izbrati med različnimi investicijskimi možnostmi. Prav tu se bo pokazala iznajdljivost posameznikov in možnosti predvidevanja »pametne« naložbe vsakega posameznika.

V naši anketi smo povprašali Domžalčane, kam in kako bodo uporabili svoje certifikate.

VALENTIN GLAŽAR, upokojenec: »O certifikatih sem veliko prebral. Seznanjen sem s postopkom, kako in kdaj uporabiti lastniški certifikat. Vendar se še nisem odločil. Mislim, da je treba dobro premisliti. Dobro bi bilo, če bi lahko svoje certifikate zamenjal za delnice v kakšnem dobrem podjetju, kot je Pivovarna Union ali Laško. Tudi Helios je primer dobra firma. Ni za hiteti, bolje je dobro premisliti.«

MARIJA IN BOJAN BRENCIČ, upokojenca: »Najine certifikate bova vložila v NAPREDEK, če bo

možno. Zakaj? Zato, ker je NAPREDEK najboljša firma v Domžalah. V Napredku se stalno nekaj dogaja, njihov napredek se vidi. Napredek je trgovina. Trgovini pa običajno vedno dobro gre. Ljudje stalno kupujemo, če drugo ne, hrano sigurno.«

MARKO LOŽAR, mesar: »Certifikati! Saj jih sploh nisem dobil, razen če jih ni spravila mami. Ne vem, kaj bi z njimi. Nisem o tem še nič razmišljal.«

ZLATKA JURAK, delavka: »V Tosami smo se o tem že pogovarjali. Ponudili so nam tudi že, da bi svoje certifikate zamenjali za delnice TOSAME. Jaz bom svoje certifikate kar dala v Tosamo. Imamo novega direktorja in upamo, da bo Tosama še naprej uspešno poslovala.«

DANICA FAJFAR, ekonomski tehnik: »Sem seznanjena z uporabo certifikatov. Odločila sem se tudi že, samo ne vem, če bom imela možnosti sodelovati pri nakupu delnic v izbranem podjetju. Vem, da je to dobro podjetje. Naložba certifikatov se bo obrestovala samo, če bo tisto podjetje dobro poslovalo

Valentin Glažar

Marko Ložar

Zlatka Jurak

Danica Fajfar

NA SIMBOLIČNEM GROBIŠČU K Dnevu mrtvih

Leto Gospodovo 1993. Mi žalujemo. Mi res žalujemo. Žalujemo za našimi dragimi, naj so ti, kateri so umrli nasilne smrti naši družinski, rodbinski ali člani našega vsebolj ogroženega slovenskega naroda. Mladenka deklamira pretresljivo pesnitev iz groba govorečih »Miru, samo miru si želimo...«. V človeka vrinja pošast se ne meni za njihovo prošnjo, kateri sami ne morejo govoriti. Ona rjove, besni na svetem kraju, ob svetem času. Nje ne ganejo pesnikove besede, od žalujočih zapete: »...ta kraj je svet, je mučeništva sled...«. Nedolžne krvi nalokana pošast tuli dalje: »...Dovljenje...! ...Oni ob Temzi...! ...Zmaga...! ...Prednosti...! ...Denar...!«. Prisotnim žalujočim ledeni kri v žilah. Nedolžne žrtve iz vidnih in skritih grobov prosijo: ...spoštovanje – mir, spoštovanje – mir, spoštovanje... Mrtva skala se zgane.

Sožalujoči: MIHAEL VELEPEC

tudi v prihodnje. Drugače pa mislim, da je s certifikati tako – kakor pride, tako gre.

PRIMOŽ MODRIJAN, študent: »Svoje certifikate bom zamenjal v očetovi firmi. Dela v Heliosu. Helios ima perspektivo. Sicer pa: uspešnost podjetja je relativna. Kot ELAN, ki je bila pred leti dobro podjetje, pa je potem na hitro propadla.«

BOJAN REPOVŽ, obrtnik: »Mislim, da si s certifikati ne bo mogel nobeden dosti pomagati. Če bo možnost, bom svoje certifikate vložil v restavracijo Repovž. Sicer pa ne vem, kaj bi z njimi. Si ne bom s tem posebno »belil« glave. Država je pač morala nekaj narediti. Dala nam je certifikate.«

ROMANA JOSIČ
JUSTI ARNUŠ

BORČEVSKÉ POKOJNINE BURIJO DUHOVE

Za borce NOV je kar dobro poskrbljeno

Ali veste, koliko borcev NOV je na dan 30. 6. 1993 uživalo pravico do borčevske pokojnine? In koliko od njih je dobilo pokojnino višjo od povprečne plače v Republiki Sloveniji (na ta dan, se pravi 30. junija 1993, je bila povprečna plača neto 44.789,00 SIT)? Vam je morebiti poznano, koliko je tako imenovanih izjemnih borčevskih pokojnin in kolikšna je najvišja izjemna borčevska pokojnina? Veste mogoče, kolikšna je najvišja (navadna) borčevska pokojnina? Potem si preberite ta sestavek in se malo zamislite nad podatki. Razlogov za to je več kot preveč. Mogoče si bo kak vročkrven borec (ali borka) zopet mislil, da jih blatin, vendar ni tako. Tokrat bom samo naštel nekaj podatkov, ki (ni)so suhoparni. Pa začnimo.

30. 6. 1993 je bilo v naši državi (po podatkih SPIZ-a) 62.291 upokojenih borcev NOV. Od tega jih je kar 39.644 prejelo povprečno pokojnino (in ki je konec junija znašala 30.110,00 SIT) in 12.511 borcev, katerih pokojnina je presegala povprečno plačo (torej je bila njihova junjska pokojnina višja kot 44.789,00 SIT). 652 borcev prejema izjemne pokojnine (za izjemne zasluge!!!), od teh jih 374 presegajo povprečno pokojnino in 278 presegajo celo povprečno plačo. Najvišji znesek izjemne pokojnine (na dan 30. 6. 1993) je znašal 126.342,29 SIT!!! To pa še ni vse. Glavna novica šele prihaja. Najvišja borčevska pokojnina (tudi tu je podatek za dan 30. 6.

1993) znaša kar rekordnih 188.328,20 SIT!!!! Če pomislimo na dejstvo, da marsikdo prejema samo okoli 20.000 tolarjev plače na mesec za (redno delo), kar ne zadošča niti za položnice, potem naslov mojega prispevka kar drži.

Pa se poigrajmo še malo s številkami. Od 62.291 borcev je bilo na 30. 6. 1993;

- 869 nosilcev partizanske spomenice 41 in z njimi izenačenih španskih borcev
- 4.227 borcev od leta 1941
- 7.946 borcev od leta 1942
- 19.921 borcev iz leta 1943 (pred 9. 9. 1943)
- 2.296 borcev iz leta 1943 (po 9. 9. 1943)
- 20.000 borcev od leta 1944
- 6.929 borcev od leta 1945
- 103 vojni ujetniki s statusom borca

Pa so ti podatki točni? Je resnica o borcih vendarle le malo drugačna? So bili vsi borci res borci? Starejši ljudje še pomnijo, kako lahko se je dalo priti do statusa borca – dobiš dve priči, ki s podpisom potrdita, da si delal za partizane, pa je bila stvar urejena (tudi jaz sem nosil kanglico z mlekom, pod njo pa letake z OF, kajne to... in tov... samo podpišita, pa bo, čeprav sem se rodil leta 1967).

Med ljudmi pa še živi tudi spomin na drugačne borce, domobranci (izhajajo iz dom, domovino braniti). Na to, kako so jim partizani (komunisti) pobijali brate, sestre, sinove, posiljevali žene in hčere, sramotili njihove družine. Samo zato, ker so bili drugačni borci. Ker se niso hoteli udinjati

komunizmu, ker so zgrešili samo to, da so med dvema zloma (med komunizmom in nacizmom – fašizmom) izbrali manjšega in se pričeli boriti proti komunizmu, ker so si želeli to, kar imamo danes, svobodno Slovenijo, ne pa komunistično Jugoslavijo. Saj verjetno poznate tisto besedno igro, ki je bila včasih tabu tema;

KOMUN – IISTI
FAŠ – IISTI
SOCIAL – IISTI
NAC – IISTI

Komunisti, fašisti, socialisti, nacisti – vsi so isti.

Kdaj pa bodo tudi tisti redki, ki so preživeli komunistično klanje (po že udarnem koncu vojne, se pravi po letu 1945), pridobili pravico, kot jo imajo borci že vsa ta leta? Kajti, če velja za ene, mora veljati tudi za druge. Ali pa komunisti s spravo niso mislili resno, da jim je šlo zgolj za to, da se »operejo« v mednarodni javnosti?

Naj na koncu dodam še to, da sem podatke dobil iz Poročevalca Državnega zbora Republike Slovenije št. 38, ki je izšel 18. novembra 1993. Ker se podatki nanašajo na junij 1993, si lahko sami izračunate, za koliko so se medtem borčevske pokojnine zopet zvišale. Do prihodnje številke Slamnika pa bom poskusil dobiti konkretnije podatke za domžalske borce. Koliko od njih jih prejema (pre)visoke pokojnine in tudi zakaj. Pa brez zamere, g. borci.

JANEZ STIBRIČ

V NOVEM LETU 1994

Samo konstruktivna kritika

Toliko nesoglasij in preprirov, prisvajanja tuje lastnine, toliko nevoščljivosti, srda nad vsem, premalo razumevanja drugačnosti, toliko govorenja in govoričenja o tako imenovanih cerkvenih gozdovih ter o bogatenu »farjev«, toliko izlivanja žolča po starem sistemu, poskušanja razvrednotenja narodnoosvobodilnega boja, toliko nestrinjanja z načelnostjo nekaterih naših občinskih politikov in tako malo strinjanja s širino nekaterih, toliko nedajanja Bogu, kar je božjega, in državi, kar je njene, toliko in toliko tistega »čevlje naj ne sodi samo kopitar... in še mnogo drugega – je zaznamovalo letošnje leto 1993. Kako naj bi tudi bilo drugače, ko pa vendar iz dneva v dan ugotavljamo, da so prestopki povsod, kjer je navzoč človek. Kje pa človek ni prisoten? Vendar ali je s tem že rečeno, da se zato s prestopki lahko kar mirne duše strinjamo? Res, kje pa človek ni prisoten? V verskem jeziku bi lahko celo rekli, da človek deli partnerstvo s samim Bogom – Stvarnikom.

V novem letu 1994 pa si prizadevamo, da bo nesoglasij v ožjem in širšem smislu čimmanj in nič prisvajanja tuje lastnine. Ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar je večkrat dejal, da nam tudi tam, ko je navidez že vse končano, ne preostane drugega, kakor da se še pogovarjamo. In tudi taki pogovori post festum so včasih lahko plodoviti. Bodimo znanilci miru v malem, da bomo lažje dosegli mir v velikem! Veselimo se ne samo svojih uspehov, ampak tudi uspehov svojega bližnjega, tudi tistega, ki ga imamo za odpisane ali »odklopljene«. ... Spoštujmo kulturno dediščino vseh, ki živijo z nami in se hkrati korenito zavedajmo, da smo Slovenci zaradi svojega slovenskega jezika in se ne prodajamo in tudi »drugih« ne želimo imeti za prodane! In – ali ne bi bilo naše življenje pustilo in prazno, če bi bila drugačnost izbrisana iz našega besednjaka. Potem tudi dopolnjevanja ne bi moglo biti in bi bili kakor navadna lutka. In kaj bi bilo z našim delovnim elanom oziroma ustvarjalnostjo: smo kdaj pomislili na to?

In dobesedno »prežvekovanja«

zadeve okrog cerkvenih gozdov... Če je Cerkev slovenska – in to je – so torej tudi gozdovi narodna last: tu gre samo za to, kdo bo bolje upravljal ali gospodaril z njimi... Ali; Da bi »farji« bogateli? Neumnost. Ali ni njihova vloga v službenju vsem ljudem? Ali ni v posploševanju in metanju vseh in vsega v en koš nekaj nevarno tendencioznega in zavajajočega? Tudi nenehno blatenje starega sistema ne more obroditi sadov: če smo sposobni videti pléve, kako da včasih ne želimo videti tudi zrnja; ali ne živimo iz preteklosti? Zgodovine ne moremo nikoli razvrednotiti, lahko jo samo presojava: zgodovina je stroga gospa in tudi o narodnoosvobodilnem boju bo izrekla pravično besedo in blagovola tiste, ki so šli v ta boj iz čistega idealizma in želje oziroma težnje, da smo na Slovenskem mi gospodar.

Trudimo se tudi za več razsodnosti v prihodnjem letu. Če se recimo krščanski demokrat pogovarja s sicer slavno, morda v očeh nekaterih nekoliko razpito pevko (ali po pravici ali ne – pustimo to ob strani)... je za nekatero čudno in spotaljivo, da ne rečem – nezaslišano; če pa se kdo – tudi krščanski demokrat – odločno postavi po robu sex shopu s pridom prostitucije – in to v strnjem naselju, je po mnenju nekaterih ozek, čudak, moralizator. Res da bo imel vsakdo od nas tudi v prihodnje možnosti povedati svoje mnenje, vendar ali nima vse tudi svojih meja? Pa naj nam kdo postreže v takih primerih z aritmetično sre-

dino, ne da bi se izognil besedni zavistosti!

Poskusimo dajati tudi cesarju, kar je cesarjeva in Bogu, kar je božjega, kakor nam naroča Sveto pismo. In tudi čevlje sodi naj kopitar: on pozna čevlje in kopita. Ne moremo namreč vzeti oziroma jemati od tam, kjer ni... Hkrati pa vedimo, da molk ni samo zlato, ampak je tudi zločin, kar pomeni, da smo na napake dolžni opozarjati, vendar strpno: Počasi se daleč pride – in lepa beseda lepo mesto najde, vendar mora biti obenem odločna.

Vsekakor vam, spoštovani bralci Slamnika, v svojem imenu in v imenu somišljenikov želim vsestransko bogate božične praznike. Nadalje vam želim radosten prestop v novo leto 1994; v novoletni noči bomo mehkejši in prožnejši, zato izkoristimo priložnost in izravnajmo morebitne hribe in doline v svojih medsebojnih odnosih.

Moje posebne čestitke za obojne praznike in novo leto 1994 pa veljajo Slamnikovemu uredniškemu odboru z glavnim in odgovornim urednikom Stanetom Stražarjem. Zaradi vedno vsaj nekoliko, če ne kar precej drugačnih razmer, polagamo v sicer vedno bolj ali manj enake voščilne besede obenem vsebin.

Vse, ki boste brali te vrstice, zlasti bolne in trpečje, prisrčno pozdravljam v želji, da vedno, kadar nam je težko, pomislimo na tiste, ki so še v večjem trpljenju. Vedno bodimo prepričani, da je Bog z nami, kdo more biti torej zoper nas?

IVAN KEPIC

RAZMIŠLJANJE OB BOŽIČU

Sveti dan je bil

»Sveti dan je bil. Zazvonili so božični zvonovi. Od vseh strani je zazvonilo, od vzhoda in od zahoda, od neizmerne neba so lile božične pesmi, vrele so iz zimske zemlje. To je bil dan, ko se je rodil človek, in vsa srca so se mu odpirala, njemu v hvalo in ljubezen, vsa srca so zahrepenela k njemu.«

Tako je zapisal pisatelj Ivan Cankar. Že od vsega začetka pa je bilo Odrašenikovo rojstvo vir za ustvarjanje nešteti umetnikom: slikarjem, pesnikom, skladateljem, pisateljem, kiparjem, ... Vsem, ki jih je to, kar se je čudovitega zgodilo, zdramilo.

Drugo leto bo minilo 2000 let od tega čudovitega dogodka, če naj upoštevamo napako v našem štetju let. Jezus se je namreč rodil v Betlehemu, v Judeji leta 747, po ustanovitvi Rima, za vlade cesarja Avgusta. Koliko vsega se je zgodilo v teh dveh tisočletjih! Toliko sprememb, vendar se vseeno lahko vprašamo: Smo se ljudje sploh kaj spremenili, smo kaj drugačni od ljudi pred dvema tisočletjema, tisočletjem ali pa pred tristo leti? Vsi opazimo, da je človek ostal človek. Še vedno se vojskujemo; svet je poln ubijanja, nasilje je posejano vsepovsod. Vendar se še vedno najdejo tudi dobrota in vrline, ki jih svet tako pogreša.

Danes se vse obrača hitro in celo vedno hitreje. Vsi drvimy za napredkom, za blaginjo. Tekmujemo drug z drugim in zastržimo oči večkrat sploh ne opazimo, kaj se dogaja okrog nas. Pa tudi zakaj bi? Saj smo dobro poskrbeli vsak zase. Imamo tople domove, velike avtomobile, ne preveč otrok, in dobro nam je! Hočemo še več

in več, nam bo sploh kdaj došči?

...in na zemlji mir ljudem, ki so blage volje! Sporočilo izpred 2000 let, res je. Kaj pa nam sploh pomeni duh, duševnost? Ponavadi nič, dokler ne pridejo stres in duševne stiske, tako značilne za današnji čas. Živimo čas neumirjenega duha, neroveze, napetosti in si miru sploh ne znamo poiskati, lastnega miru, miru v duši. Kje so ljudje blage volje? Tako težko jih je najti. Zdi se, kot da smo izgubili sebe. Vprašati se je treba: Se bomo sploh še lahko našli ali smo se popolnoma izgubili.

Veliko ljudi si je že zatisnilo oči in ušesa in si dela raj na zemlji, sebi seveda. Drugim večkrat pekel. Sploh še kdo verjame v kaj drugega kot v to, česar se lahko dotakne in kar lahko kupi. Človek pa, ki vidi na tem svetu več, ki išče še kaj drugega kot dobro sam sebi, postane največkrat objekt posmeha. Svet je v globoki krizi. Vrnimo se na pravo pot!

Spet bo božič. Potrebno pa je bilo kar nekaj časa, da se je ta praznik uveljavil tudi v cerkvi. Še danes ne vemo natančno, ali so ga vpeljali leta 336 ali 354. Kar vemo, je to, da je papež Liberij leta 360. dal sezidati v Rimu kapelo božjega rojstva v cerkvi Santa Maria Maggiore – Marije Snežne. Danes je vse drugače. Velika praznovanja in veseljačenja, okrašena mesta. Toda marsikje ljudje sploh ne vedo od kje, zakaj, čemu? Na božični večer bo gorelo na milijone lučk, ki bodo svetile, ne pa razsvetlile. O, da bi zvezda svetih Treh kraljev prežarila borne koče! Ves svet je danes borna kočica in krvavo potrebuje Boga.

MATEJ KOTNIK

Ob prehodu leta

Nadaljevanje s prve strani

odloča. Ponižljivost tistih, ki računajo na dobiček tam, kjer sta dva sprta, pa tudi ni vrlina, vredna nagrade ali odobravanja, ker škodi sredini, iz katere izhaja, in je tako ali drugače kratke sape.

Strokovnjaki argumentirano opozarjajo na nesmiselnost drobljenja sedanjih občin za vsako ceno in brez ciljni boj za centralizacijo oblasti v upravnih okrajih, medtem ko stranke vidijo v tem svoje interese in možnosti za novo delitev oblasti. Deliti (kom-

petence, oblast, ozemlja, proračunska sredstva...) pa ni služnje, skrb in pomoč, ampak instrument vladanja. Tu pa je malo prostora za sporazumevanje in dogovarjanje, posebno ne, če ni izdelanih kriterijev in meril za delitev. Tudi ni prostora za večje investicijske »podvige«, ki zahtevajo solidarnost in dolgoročno prelinvanje sredstev ter dobro poznavanje razmer in potreb občanov na širšem življenjskem prostoru.

Že pred dvema letoma, ko je

zakon o lokalni upravi bil še v te-
zah, sem opozarjal na nevarnost,
da bo zgolj formalistično preobli-
kovanje sedanje komunalne
uprave v »neke nove občine«
povzročilo zaplete in več škode
kot koristi, posebno še, ker nam
niso jasna stališča in model ter
organizacijske rešitve prenosa
pooblastil od države na nižje
ravni, ter tehnične izvedbe zakona
v praksi. S predlagano zakono-
dajo danes se stvar ni toliko
spremenila, da bi lahko bili bolj
zadovoljni, žal. Nihče tudi ne
jamči učinkovitejšega dela javnih
služb, ne nižjih stroškov (dav-
kov). Ali smo pozabili, da je to
primarni interes davkoplache-
valca. Nihče ne ve povedati,
kako se bo delilo občinsko pre-
moženje, kdo in kako zagotavljal
vire za delovanje občinskih
služb. Delovanje občine ni ure-
jeno z enotnimi določili statuta in
je tako prepuščeno ukvarjanju
s sabo namesto z občani, kriteri-
alnost ni definirana na nobenem
področju, kar bo povzročilo
zmedo in zlorabo oblasti...
Izumljamo nekaj novega, name-
sto da bi povzeli, kar so drugi že
spoznali, ali problem reševali
vsaj v »paketu«. Bojim se, da
bom imel prav, a žal prepozno,
ker me ne bo nihče poslušal, kot
me niso poslušali kmalu po voli-
tvah v parlamentu, ko sem zahteval
ukinitve Markovičevih zakono-
v in sprejem zakona o moratoriju
na lastninsko preoblikovanje,
danes pa vsi govore o »krajah«, ki
da jih ne moremo obvladati, ker
nimamo urejene zakonodaje...

Povem vam, škoda bi bilo raz-
bijati sedanjo občino in si slabiti
pozicijo do višjih nivojev oblasti
z razbitjem občine, kot je danes,
zakaj malo verjetno je, da bo po-
vezovanje v pokrajine učinkovita
protiutež centralizacijskim tež-
njam vlade preko okrajev. Bolj
verjetno je, da bo z muko in sa-
moprispevki zgrajen komunalni
sistem razpadel in solidarnost za-
mrla. Resnici na ljubo sem dol-
žan povedati, da imam v tem svo-
jem razmišljanju proti pričakova-
nju veliko podporo tudi v pred-
sedstvu in pri članih izvršnega
sveta. Sicer pa je stara resnica, da
so združeni in veliki močnejši in
da med številnimi najdeš prej
sposobnega. Michelangelo je bil
eden, Amerika najde skoraj za
vsak mandat dobrega predsed-
nika, za Slovenijo bo zgolj nak-

ljučje, če bo našla enega na sto
let, ne verjamem pa, da bomo
v tej državi našli ob volitvah tristo
spodobnih županov. Je ni vari-
ante, kot pravijo v žargonu.

**Drugi problem leta 94 bo obli-
kovanje okrajev in določanje se-
deža. Dosedanja prizadevanja
odgovornih Domžalčanov, ki
smo skušali predlagateljem za-
kona dopovedati, da je smotno
oblikovati okraj Domžale-Kam-
nik s sedežem v Domžalah, so
sicer trenutno obrodila sadove,
vendar odločitev še ni dokončna
in boj za svoj prav iz užaljenosti
pa tudi zaverovanosti v preteklo
»veličino« bo še trajal. Napak pa
bi tudi bilo, če bi upoštevanje**

naših zahtev pripisali osebnim
prispevkom posameznikov ali
skupin, morda celo strank, kar se
kaj hitro lahko zgodi. Odločitev
je namreč posledica argumentov,
ki so prevagali, naša zasluga je
samo v tem, da smo to pravos-
časno in na pravih mestih posre-
dovali. Argumentov je veliko (sta-
tističnih in opisnih) in imeli ste se
z njimi priložnost seznaniti iz
drugih prispevkov v našem časo-
pisu.

**Poglaviti argument je vsekakor
v ustvarjalni moči in podjetniškem
zagonu občinov, firm, ki tu poslu-
jejo in tudi meščanov mesta Domžal
v zadnjih desetletjih. Dobre rešitve,
ki zagotavljajo razvojne možnosti
kakšne regije ali okraja niso odvisne
od zgodovine in nostalgije ter prete-
kle slave, ampak so rezultat moči
ljudi danes in tu, ki znajo pravilno
presoditi svoje odločitve, tvegati na
osnovi gotovosti in so pripravljeni
trdo delati ter živeti od ustvarjenega.
Nekateri pa verjamemo še v božjo
pomoč. In vsega tega Domžalčanom**

ne manjka. To pa je porok za učin-
koviti razvoj vseh krajev bodočega
okraja, ki ga utemeljuje tudi doseda-
nje delo občine.

Pa brez zamere in veliko bož-
jega blagoslova ter sreče in
zdravja vam želim za božič in
v novem letu, pa delo brezposel-
nim, človeka dostojno življenje
revehem, okrevanja bolnikom in
zadovoljstva nesrečnim. Tistim,
ki imajo vsega, pa, da bi se tega
zavedali in od vsega nekaj ma-
lega darovali potrebnim, zakaj
dobro je vedeti, da vse, kar so
prejeli, ni zgolj njihova zasluga.

Nekaterim med vami, posebno
številnim družinam in preizkušani-
nim, bom kot vsa leta prišel za
božič voščiti osebno, drugim naj
velja skupno voščilo, ki sva ga
pripravila vsem občankam in ob-
čanom z g. predsednikom Izvrš-
nega sveta mag. Tomazem Štebe-
tom. Srečno!

Na Miklavževu 1993
Predsednik Sob. Domžale
ERVIN A. Schwarzbartl

Kmetijska zadruga Domžale z.o.o., Zg. Jarše, Industrijska 15, Radomlje

oddaja v najem za nedoločen čas v centru Domžal na Ljubljanski 92 – nad Elektrotehno s 1. 1. 1994 naslednje

POSLOVNE PROSTORE s telefonom v izmeri:

1. soba – 18,10 m² • 2. soba – 11,30 m²
3. soba – 24,75 m² • 4. soba – 16,20 m²

Oddajajo se vsi prostori skupaj; možna je tudi oddaja za vsak prostor posebej s souporabo sanitarij.

Cena je 15 DEM/m² – plačljivo vsak mesec v tolaški protivrednosti po srednjem tečaju Banke Slovenije.

Ogled je možen vsak dan od 7. do 14. ure. Vse informacije dobite na tel. 711-179, ali 721-283 – g. Vodlan.

Vesele božične praznike in srečno novo leto 1994.

V decembru in januarju prvič v društvu SMO – praznična darila za vas in vaše otroke

POLDNEVNA DELAVNICA VAJ POMLAJEVANJA – NAMENJENA MOŠKIM IN ŽENSKAM PO 24. LETU.

IZ VSEBINE: preizkusili boste pet vaj za pomlajevanje telesa in duha, ki z uravnoveženjem energetskih centrov preprečujejo bolezn, krepijo kondicijo in odpornost. Seznanili se boste z načini razstrupljanja telesa in s tesno povezavo dihanja in krvnega ter limfnega obtoka.

Voditeljica je Martina Kralj, psihoterapevtka.

Za vaše otroke bodo med tem časom organizirane v naših prostori-
h novoletne prireditve.

PRIJAVE: za decembrske termine – do 20. decembra.

PETDNEVNI TEČAJ KREATIVNEGA PISANJA – ZA MLADE IN ODRASLE TUDI V DOMŽALAH!

IZ VSEBINE: energija ustvarjanja, umetnost stika, o navdihu, umetnost pisanja, vaje in literarne igrice, predavanje o prozi in poeziji, vaje v pisanju različnih proznih tekstov, o literarnem slogu, literarni večer skupine itd.

PRIJAVE: do 10. januarja. Začetek tečaja je predviden 17. 1. 94.

INFORMACIJE: Telefon 727-947 med 7. in 8. uro in med 20. in 21. uro ali osebno na društvu SMO!

POGOVOR SKD DOB

Zakonske vezi

Prof. Pavel Kogej je že drugič predaval v Dobu. Tokratno predavanje je bilo še posebno zanimivo, saj je obravnavalo teme, ki zadane večino poročene, kot tudi tiste, ki se na zakon pripravljajo. V prihodnjem letu, ko bo leto družine in zakonov, je prav, da o teh vprašanih več premišljujemo in tudi kaj naredimo za to.

Prav za našo Slovenijo je to vprašanje pereče, saj se že 50% zakonov razbije. Predavatelj se je vprašal, katera je tista razlika in sprememba v načinu življenja, ki je današnje zakone pripeljala do tega, da se tako ločujejo. Ugotavljal je, da so vezi med možem in ženo veliko rahlejšje kot včasih. Nekdaj je bila žena materialno odvisna od moža veliko bolj, kot je danes, in je morala ostati pri njem. Prav tako so bile družine številnejše, ker je bilo več otrok, in jima niti na misel ni prišla ločitev. Poleg tega je bila še ena pomembna stvar, in sicer; zakon je veljal za sveto reč in je bil neločljiv. Če je bilo tako, potem je bilo nujno medsebojne spore zgladiti, ker le to je bila garancija za skupno življenje. Danes pa je miselnost odprtih vrat, če ne boš delal tako in tako, te bom zapustila in obratno. In tako si že za malenkosti zakonca grozita z ločitvijo. Naši starši so živeli v zaprtih delovnih enotah. Taka delovna celica je bila najpogostejše kmetija. Oče in mama z otroki in starimi starši so živeli in delali skupaj. Ta delovna celica se je le nekolikokrat na leto odprla, in to je bilo ob košnji, mlačvi in nekaj manj ob ličkanju, toda vsakič le za kratek čas. Ljudje

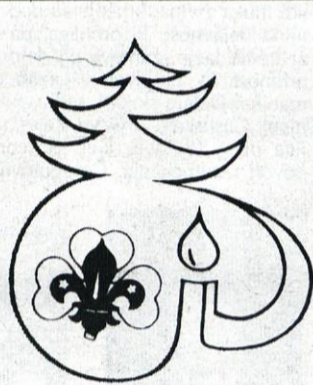
so se srečali iz zopet šli narazen.

Danes pa večino dneva preživimo od doma v službi, torej v drugi delovni celici, kjer delamo dan za dnem s sodelavci in sodelavkami in ni čudno, če se poznanstva razvijajo v globlje odnose.

Da bi mlade obvarovali teh težav, jim moramo veliko govoriti, naj se poročajo iz ljubezni. Včasih se niso toliko poročali iz ljubezni pač pa iz materialnih priložnosti, a so zakoni ostali skupaj iz prej navedenih razmer. Danes je sila pomembno, da se ljudje poročajo iz ljubezni.

Vedeti je potrebno, da je ženska drugačna od moškega. Moški se lahko izživljajo brez ljubezni. Znano je, ko so ruski vojaki, spolno lačni ne glede na starost in poznanstvo žensk, imeli z njimi spolne odnose. V ženski naravi ni tega. Mladi premalo poznajo svojo naravo tako fantje kot dekleta. Zato dekleta ne morejo takoj verjeti fantu, ko pravi, da jo ima rad, saj morda še sam ne ve, da v njem še ni dozorela prava ljubezen, pač pa želi od dekleta le eno. Dekle, če le malo pozna fantovo naravo, ne bo prehitro popustila v prezgodnje spolne odnose iz strahu, da jo fant zapusti, ampak mora vedeti, da je fantova ljubezen še nezrela. Če dekle ne popusti fantovim željam, ga šele spozna, ali jo ima resnično rad ali želi le spolne potešitve.

Moški je v svojem bistvu neodgovorno bitje in če bi imela dekleta to pred očmi in bila bolj odločna, ni dobila fanta, ki jih resnično ljubi.

Betlehemska luč

Bliža se božič, praznik, ki ga navadno preživimo doma ob topli peči, ob jaslicah in božičnem drevesu, v krogu tistih, ki so nam najdražji, ki jih imamo radi. Le v takem razpoloženju topline in brezskrbnosti naš preobremenjeni jaz najde mir in se vsaj malo reši bremen, ki mu jih nalaga vsakdan.

Danes, v času informatike, ko nas je sebično strah prenaseljenosti (bolj kot pomanjkanja medčloveškega etosa), ko nimamo več časa za najbližje, ko brezglavo drvimo drug mimo drugega, toplina doma počasi ugaša. Družina je vedno bolj odrinjena na rob življenja. Veliko mladih pa-

rov se ne odloča za zakon in za otroke. Zanje je veliko bolj pomembna kariera ali zabava.

V ta naš vsakdan pa že nekaj let med božičnimi prazniki tiho stopa betlehemska luč – simbol miru in ljubezni. Leta 1986 je avstrijska televizija začela z akcijo »Luč miru«. Od takrat naprej vsako leto malo pred božičem prižge izbran gornjeavstrijski otrok svečko v Betle-

hemu, v jami rojstva. Nato po železnici s pomočjo skavtov v tednu pred božičem zagori ta luč po domovih po vsej srednji Evropi. Od leta 1991 tudi v naših domovih.

Letošnja betlehemska luč nas želi opozoriti na to, da še vedno je kraj, kjer me čaka nekdo, ki me ima rad, kjer me sprejema v vsej moji enkratnosti in neponovljivosti; kraj, kjer lahko ljubim in sem ljubljen; kjer zjutraj, ko odhajam, cutim, da se ne ločujem, temveč da s seboj nosim toplino nekoga, ki mu ni vseeno, kaj se dogaja z menoj na poti čez dan; in zvečer, ko se utrujen vracam, me sprejme radosten pogled, nežen pozdrav in ve-

selje razigranih otrok, kjer najdem mir in novih moči za nadaljnje delo – DRUŽINA.

Vse to pa so le lepe besede, če pri tem ne sodelujem tudi sam – tako kot mi to kaže betlehemska luč, ki umira sama sebi – izgoreva, zato da me greje in mi daje svetlobo, s katero osvetljuje prostor okoli sebe.

Naša želja, želja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov je, da bi ta simbol vsega dobrega zagorel tudi v naših srcih, da bi nas ta plamen v času, ko se staro leto nagiba k zatonu ter se rojeva novo, združel v eno samo veliko družino, kjer si vsi člani, vsak po svojih močeh, prizadevajo za dobro cele družine.

Na tihem pa prosimo Gospoda, da bi naše družine preživele več večerov brez TV nadaljevanke, brez športnega prenosa, brez jeremiade o gospodarskih težavah in bi si vzele več časa za osebne stike med družinskimi člani. Tako bi znali ceniti življenje in ga bogatiti. Vsi skupaj smo svet, brez ljudi ni sveta. Vse to pa oživlja in povezuje ljubezen. Ljubezen pa je Bog.

Ob letošnjem božiču vam vse to želijo slovenske katoliške skavtinje in skavti

Dekle more včasih preko več simpatij, da zna prepoznati pravo fantovo ljubezen, kdaj gre za res. Zato imamo danes, ko mladi prehitro popustijo in gredo v neodgovorne spolne odnose, tako imenovane seksualne zakone, ki ne zdržijo ob prvi preizkušnji. Nikoli jim ne bomo preveč dopovedovali, naj se poročajo iz ljubezni in naj zaradi tega ne gredo prehitro v spolne odnose.

Predavatelj nadaljuje s priporočili zakoncem, da bi bili čim močnejše povezani in srečnejši, zato priporoča, naj se zakonca celo življenje osvajata. Ne misli sedaj sem ga dobila, zdaj je moj. To danes ne drži, ker imamo filozofijo odprtih vrat, zato se moramo neprenehoma truditi. Če se zakonca prenehata osvajati, se potem to zgodi v službi ali kje drugje, ko poročen moški dvori in osvaja žensko in ta postane čisto zmešana. Ta ženska prične razmišljati, kam sem gledala, ko sem se poročila, ta je pravi in če se poroči z njim, ponavadi po treh mesecih spozna, da je enak kot njen prejšnji, ki je prav tako postal len. Tisti, ki menjajo, če bi bili iskreni, bi povedali, da niso nič premenjali. Spoznanje tega je, da moramo biti pozorni in ljubeči do svojega sozakonca, dokler ga še imamo. Dobra zakonca morata biti noč in dan na preži, da si dvorita, da si delata veselje. Za dober zakon je značilno, da zakonca iščeta vzroke, da se pohvalita, da vidita drug na drugem pozitivna prizadevanja. Potrebno je najti vsak dan vzrok za pohvalo. To je igranje vlog v zakonu, družini, tega se je potrebno naučiti tako kot drugih veščin. Prav otroci so močna vez med zakoncema in čim več jih je, tem močnejša je ta vez.

Potrebno se je truditi, da si zakonci ugajamo tudi v oblačenju, pri higieni in delu. Ni pametno, če žena ves dan hodi v spalni srcaji ali trenerki po hiši. Potrebno je, da smo prijetno oblečeni. Predavatelj razlaga dalje, kako moški drugače doživlja žensko kot ženska moškega. Tako so na podlagi ankete ugotovili, da je mo-

škemu na ženski vseh materinstvo. Prav to moški najbolj išče pri ženski. Prvi sklop tega materinstva je žensko telo. Tipični simboli materinstva so boki in prsi. Simbol ženskosti so tudi dolgi lasje, nasprotno pa so značilni za moškega kratki lasje in čim krajši so, tem bolj je moški agresiven.

Zato mora ženska te svoje attribute uporabiti, da bo čimbolj ugajal svojemu možu, saj ravno te attribute spretno uporabljajo modni kreatorji, da bi naredili ženske čimbolj privlačne. Poleg materinstva išče moški pri ženski še nežnost, skrbnost in razum. To so elementi, ki so možkemu všeč in naj jih zato ženska spretno uporablja.

Ženski pa je pri možkem všeč moč, to je telesna, materialna, kot tudi statusna, ker le tak mož lahko zagotovi ženi in otrokom, da bo skrbel zanje. Ženska pri možkem išče tudi intelektualno moč. Najvišja stopnja moške moči pa je njegova poštenost in moralno življenje. Seveda pa pubertetnice drugače cenijo moške kot zrele ženske.

Velika škoda za zakon je, če je moški preveč zaposlen. Danes je 70% moških, ki opravljajo dve službi. Enako žene veliko preveč delajo. Prav tako so otroci preveč zaposleni v šoli, saj imajo 30% preveč predmetov. Tako so vsi zaposleni, da se komaj videvajo. Prav zaradi tega nimajo skupnih večerov in ne toplega doma. Če pa so že doma, pa bulijo v televizijo, kar pa dokončno uniči družino. Potem žena in mati sama spravlja otroke spat in nato še sama zaspi, mož pa pred televizorjem dremlje, namesto da bi šel z njo skupaj v posteljo. Zato se skoraj ne srečata. Morala bi se malo pocrkljati in doživeti čim več lepote sožitja v zakonu. S tem bi si dala novih moči in energije za skupno življenje ter sožitje v družini.

Po predavanju se je kot ponavadi razvil pogovor s predavateljem. Tako smo zaključili še en lep večer in sklenili, da bomo odslej bolj pozorni do svojega zakonskega tovariša.

PEREGRIN STEGNAR

ALI SLOVENSKA
POLITIKA NIMA
STRATEGIJE?

Komentar

Kakor je res, da se človek uči do smrti pa še neumen umrje, drži tudi, da se učimo iz izkušenj oziroma bi moralo držati. Toda pri slovenski politiki to ne drži vselej: iz volilnih rezultatov bi se morali naučiti, da se negativna propaganda ne obnese. Toda opozicija kljub temu prevečkrat meče poziciji polena pod noge.

Za predvolilni čas je normalno in hkrati značilno, da vsaka stranka s svojim programom in obljubami pri ljudstvu nabira točke; brž ko pa so volilni rezultati znani in vlada formirana, bi jo morale podpirati v dobro ljudstva tudi opozicijske stranke in ji ne – včasih tudi za vsako ceno – metati polena pod noge ter tako opozarjati nase. Ali s tem delajo ljudstvu levjo ali medvedjo uslugo? Opozicija bi morala praviloma s svojimi konstruktivnimi nasveti podpirati vlado, sicer je ne moremo imeti za slovensko. Ljudstva, ki je tako volilo, kakor je, ne moremo ukiniti, saj bi s tem sebi porezali roke in noge. Dokler bodo strankarski interesi nadvladovali interese ljudstva, ne bo moč drugače reči oziroma zaključiti, kakor da slovenska politika kratko malo nima strategije. Kljub vsemu pa je boljše tekma med strankami, kakor da še te ni ali da je ne bi bilo.

Ne verjamem, da je z našo domžalsko občinsko politiko dosti drugače. Prevečkrat, in to kar sproti pozabljam, da smo vsi – Slovenci, ne glede na tako imenovani barvni odtenek. Vsaka stranka bi se morala »strategirati« in napraviti bilanco svojega dela: kaj je storila za svojo promocijo, za promocijo občine in v dobro občanov, kje sedaj stoji in kaj namerava storiti v prihodnje za eno in drugo. To velja morda še prav posebej za kršćansko demokratsko stranko: občani tožijo, da nimajo pregleda med njenim dosedanjim delom in da je premalo razpoznavna... Manjka ji tudi koordinacija med posameznimi krajevnimi odbori. Tu moram seveda nujno reči: mea culpa (moja krivda), čeprav seveda ne samo moja!

Začnimo oziroma nadaljujmo skupaj! Tu mislim: vse stranke v občini za skupno dobro občanov. Korejski pregovor pravi: »Vsaj poskusji pa se boš veselil sadov svojega in skupnega dela.« Naša demokracija je še zelo mlada in smo se včasih prisiljeni iti posnemovalstvo. Toda slovenski narod je drugačen, je pač nekaj posebnega, in si že zaradi problema majhnosti ne more vedno privoščiti tako imenovanih evropskih »podvigov«. V verskem jeziku bi se reklo, da je Bog tudi slovenski narod specifično hotel, ne pa, denimo, dvojniško. Kdor ne bi hotel misliti na to, bi kakor noj skrival glavo v pesek. Poskusimo biti tudi izvorni, ustrezno našim razmeram, »kopitu« naših ljudi ali pa moramo spremeniti naše ljudi.

Kakor opozicija ne sme iskati samo sebe, pač pa mora primarno skupno z občinsko vlado skrbeti za napredek Domžal oziroma domžalske občine (naj bi skrbela), bi tudi morda ustvarjanje novega enoumja, čeprav z drugačnim predznakom, pomenilo za pozicijo oziroma novi sistem lasten pokop. Miserere mei Domine...

IVAN KEPIC

R. Petrič

M. Podlogar

M. Cencelj

Dober dan, Laze

Krajevno ime Laze je izvedeno iz osnove laz in pomeni svet, ki so ga pridobili ljudje s krčenjem gozda, s požiganjem in posekom za naselje in polja (Stane Stražar: Kronika Dob) in najbrž prav iz teh prizadevanj ljudi, ki so si tako pridobili zemljišča za svoje domačije, izvira tudi današnja pridnost petih domačij v Lazah. Od Mlinarja, ki po gospodinjnem mnenju bolj spada v Spodnje Laze, vsa mimo Frtnata in Soka prišla do Ahčana in le korak naprej do Velepca. Povsod nove hiše, ob njih urejena gospodarska poslopja, prijazni, pridni ljudje na majhnih kmetijah, saj je zemlje komaj za eno kmetijo, nama pripoveduje Marjan Cencelj, brez katerega se v Lazah nič ne zgodi, zelo aktiven pa je tudi v Svetu KS Dob in Gasilskem društvu Žeje-Trojica, vendar o tem drugič.

Danes je v Lazah prijetno, zatrjujejo vsi sogovorniki in tisti malce starejši se spomnijo Laz tedaj, ko v vas ni bilo mogoče priti drugače kot z volji in konji, pa še to le z manjšim tovorom. In to je zelo pomembno, če vemo, da je bila večina hiš zgrajenih prav v času, ko je bilo treba v Laze vse zvoziti z vozom. Električna je v Lazah od leta 1952, vodovod so kopali sami in pijejo vodo iz zajetja v Žirovšah,

boljša cesta je od leta 1958 in Marjan Cencelj se še spominja prizadevanj svojega očeta Janeza, sosedu Velepovega Karla in Roka Grošlja, ko so velikokrat razpravljali, pa tudi marsikaj naredili, da je kolovoz do Laz postal položnejši in širši. Pred dobrim letom je v Laze pripeljal asfalt. Če bi kdo od »tastarih«, ki jih ni več, prišel nazaj, ne bi verjel, kaj vse smo zmogli v teh letih, je prepričana Velepova mama, ki pravi, da brez garanja ne gre. Zemljo so izboljšali z melioracijami in agromelioracijami tako, da pridelajo vse, kar potrebujejo. V manjših hlevih moka živina, kmetije so dopolnilna dejavnost, ki pomaga, da je življenje lažje, zahteva pa delo in pridnost. In teh dveh v Lazah ne manjka. Delajo skupaj, tudi v bližnjem Gasilskem društvu Žeje-Trojica in v KS Dob, kjer je vedno dovolj razumevanja. Če ugotovijo,

F. Pivk

J. Pivk

M. Orehek

Naš novi sosed Matevž!

Le malokdo pri nas ne pozna prijetnega Matevža Žagarja, ki je novi žagar na Pukeljčevi žagi na koncu ozke soteske ob potoku Drtiščica, kjer sončni žarki niso posebej rado-

1920. Matevž rad prežaga kakšen kostanjev hloed in iz njega naredi masivno vrtno klop in mizo.

Naš Matevž pa je z zajezitvijo Drtiščice omogočil tudi plovbo po

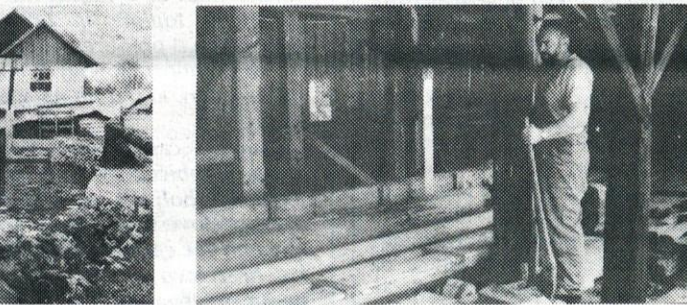
za svojevrstno turistično ponudbo v našem kraju, ki mora zaživeti bolj, kot je do sedaj.

Tekst in foto: MILAN BRODAR

darni v tem zimskem času. Toplino temu koticu naše doline pa vsekakor daje naš novi sosed Matevž Žagar; ta si je zaradi veselja do vode in njene moči kupil Pukeljčevo žago v letu 1990 in jo pričel obnavljati; najprej jez, potem pa tudi samo žago in »pod«, ki je nekaj spadal k majhni kmetiji.

Obnove žage se ni lotil zaradi dobičkonosnosti naložbe, pač pa zato, da bi ohranil staro žago »venecijanko«, ki jo je kot otrok občudoval pri svojem sosedu. Prav zaradi tega zelo rad zapuščino naših prednikov pokaže učencem naše šole ali mimoidočemu, ki se zanima. Žago poganja turbina na vodni pogon, ki je bila zgrajena leta

Drtiščici v dolžini nekaj sto metrov. S kanujem se rad zapelje od Pukeljča proti Tomažetovemu mlinu in zaupal mi je, da so v vodi kleni in postvri, pa tudi raki, sivi jelševci, ob gozdu pa divjad, ki se je kar navadila na bradatega moža. Priljubljen pa je tudi med otroci iz vasi, saj radi pridejo sem in se popeljejo s kanujem, le plavati morajo znati. Vožnja s kanujem je pravo doživetje, saj človeka po nekaj metrih vožnje prevzame prijeten občutek stika z naravo.

Matevžu preganja samota žena Martina, ki je že upokojena in rada poskrbi za vrtiček ob potoku.

Matevž načrtuje v bodoče dokončati žago in »pod«, kupil bo še en kanu in tako eden prvih poskrbel

ZA VSE S SRCEM NA LEVI

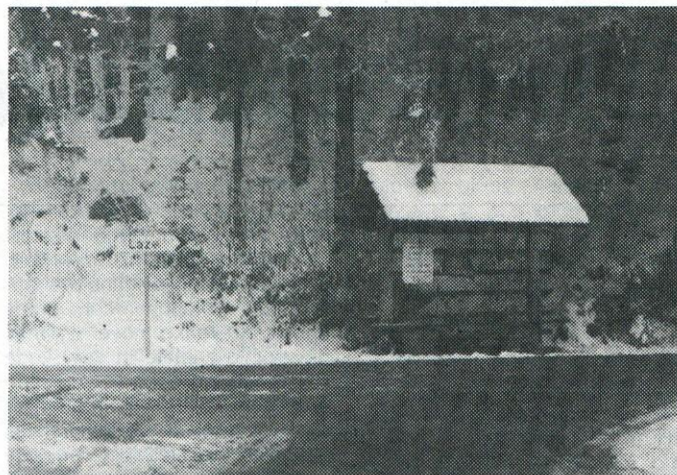
Levi čar

Mladi forum SDP Domžale je izdal dvojno številko političnega občasnika LEVI ČAR. Za dvojno številko so se odločili zaradi obilice gradiva. Levi čar namreč prerašča v republiško glasilo mladih levičarjev, ki delujejo v okviru Združene liste socialnih demokratov. Zato je v časopisu moč prebrati tudi o republiškem seminarju za mlade levičarje v Izoli, ustanavljanju organizacije Mlado delavstvo Slovenije, delovanju poslancev v slovenskem parlamentu, povolilnim zameram, ženskemu forumu ZL, beguncih v Sloveniji, prireditvi Pozdravljena Ljubljana, lokalni samoupravi in zanimivih izkušnjah, ki jih imajo pri organiziranju mladih na Danskem.

Drugi sklop tem se dotika občinske problematike: delovanja stranke ZLSD in drugih političnih strank, avtocesti skozi domžalsko občino, športnih aktivnosti domžalskega Mladega foruma SDP, okrogli mizi Centra za socialno delo in razpravi o upravnem okraju, ki je bila v Mengšu.

Tretji del glasila je namenjen splošnim zanimivostim: smrti italijanskega režiserja Federica Fellinija, modi, književnim novostim in obletnici uboja latinskomariškega revolucionarja Ernesta Che Guevare. Za razvedrilo ne manjka nagradna križanka (ki se tu imenuje »spranka in klavivanka«) in najbolj brana rubrika bodic in smešnic: Rdeči trni in leve čeri.

IGOR LIPOVŠEK

Tod se gre v Laze

da je problem njihov, potem so ga pripravljeno hitro in skupaj rešiti in to jim uspe – vedno in povsod. Njihove želje za prihodnost so skromne: boljše javno razsvetljavo, ki bo njihov gozdni priredil in samo vas naredila prijaznejša, vključitev Laz v turistični razvoj tega območja, pa veliko razumevanja med vsemi petimi domačijami tudi v prihodnje.

ROZALIJA PETRIČ – v Laze sem prišla takoj po vojni. Klanec do vasi je bil strm, cesta med domačijami pa kolovoz. Električno smo dobili okoli leta 1952, vodovodno

omrežje pa precej pozneje. Cesta je bila razširjena okoli leta 1960, njihove in travniki pa do pred leti »en sam lub kamne«. Veliko garanja je bilo treba, da si kaj pridelal. Danes je vse lažje, lepše in kar misliti si ne morem, kako smo včasih v Laze celo z volji in konji težko prišli.

MARIJA PODLOGAR – Osemindvajset let sem se vozila v službo s kolesom, pozimi in poleti, včasih tudi po celem snegu. Vstati je bilo treba tudi ob štirih zjutraj, da sem prišla pravi čas na delo. S cesto so prišli lepši časi. V vas je lahko pripeljal avto in danes mi je lažje, saj sem v nekaj minutah v Domžalah. Delali smo vedno vsi in skupaj. Tudi ženske se nismo ustrašile težkega dela, delale smo, kolikor smo zmogle, pa je šlo. Ne pogrešam ničesar, da bo še kaj zdravja, potem bo vse.

MARJAN CENCELJ – čeprav so Laze majhna vas, vseh skupaj je pet hišnih števil, smo delali kot veliki. Vse skupaj. Spominjam se še, kako smo kopali za vodovodno omrežje, delali pri zemeljskih delih na cesti. Vedno je bilo kaj, da smo zbirali material, denar, veliko tudi sami fizično delali, pa je šlo. Pomagala je Krajevna skupnost Dob, tudi občina Domžale je dala, kolikor je mogla. V glavnem pa smo sami. Ljudje so radi sodelovali. Ko smo ugotovili, da je v korist vseh, nam nobena stvar ni bila pretežka.

FRANCKA PIVK – v treh desetletjih, kar sem v Lazah, se je zelo veliko spremenilo. Spominjam se strmega klanca, po katerem smo za novo hišo z volji in konji lahko peljali le po 100 zidakov, danes gre po asfaltu lahko. V službo sem se vozila s kolesom, če ni šlo drugače, tudi peš. Če je poplavljal Rača, pa mimo Krumperka. Pred vodovodom smo imeli kapnico, če je te zmanjkalo, pa po slabem strmem kolovozu v Račo po vodo. Vedno smo delali skupaj, pa je bilo za vse lažje.

JOŽE PIVK – trenutno služim vojaški rok v Šentvidu in se skoraj vsak konec tedna vračam v Laze. Ker toliko starih, kot sem sam, v Lazah ni bilo, sem v šolo hodil sam s kolesom. Sedaj je otrok več in jih vozi kombi. Morda bi kdaj v prihodnosti tudi mimo nas vozil avto-bus. Ko bo urejena še javna razsvetljava, bo še prijetneje. Sicer si pa želim, da bi po prihodu iz vojske dobil službo.

MARIJA OREHEK – dobro se še spominjam očeta mlinarja. V naš mlin so prihajali od vsepovsod. Mleli smo vse vrste žita, lahko si dobil tudi ajdovo moko, spominjam se tudi stop, ki so ropotale ob mletju prosa. Oče je umrl, Rača pa je imela premoledno vodo, da bi bila vrtele mlinska kolesa. Ostali so spomini in naša domačija, za katero bi lahko rekla, da je v Spodnjih Lazah, saj smo od same vasi kar precej ločeni. Želim si telefon in morda kdaj boljše ceste.

KJE JE PROSTOR
ZA PEŠCE IN
KOLESARJE...Kako do
Ihana?

Letošnji sneg je ali pa tudi ni presenetil službe, ki skrbi za njegovo odstranitev. Večina cest je bila očiščenih, za pločnike ta trditve v večini ne drži, posebej pa bi radi opozorili na problem ceste Domžale-Ihan, ki je že brez snega precej ozka in prometno nevarna.

Cesto so sicer pristojni očistili, niti naključno pa bankin (pločnikov oz. kolesarske steze ob cesti še ni!), tako da so pešci in kolesarji prepuščeni lastni iznajdljivosti kam, ko ti nasproti pripelje avto, ali pa se prav ob tebi srečata dva avtomobila. V sneg! Ker vse kaže, da se bo sneg še nekaj časa obdržal, je najbrž še čas, da tudi v zvezi s tem kaj postavimo, se vam ne zdi?

Jezni pešci
in kolesarji

IZ PODJETIJ

Tosama danes in jutri

TOSAMA je eno izmed podjetij domžalske občine, ki ga lahko uvrstimo med najuspešnejša.

Kljub posledicam hude gospodarske krize, ki še vedo pretresajo velik del slovenskega gospodarstva, je TOSAMA uspelo obdržati nivo produkcije in narediti pomembne premike na področju prodaje na domačem trgu in pri izvozu.

TOSAMA, ki letos praznuje tudi visok jubilej – sedemdeseto obletnico ustanovitve, ponovno dokazuje, da so sposobni premagovati težave.

O tem, kako premagujejo težave, kot tudi o poslovanju, oblikovanju nove vizije podjetja smo se pogovarjali s prvim človekom TOSAME, novim direktorjem JANKOM VELKAVRHOM.

»Tudi v začetku letošnjega leta so se nadaljevale težave v našem podjetju. Prodajni rezultati so bili skromni, tako na domačem kot tujem trgu. Kritično pa nas je obremenil tudi dokup delovne dobe 140 delavcem. V TOSAMI nas je bilo lansko leto preko 1000 zaposlenih, trenutno pa nas je 799.

Upali smo, da se bodo razmere na nekdanjem jugo-trgu hitreje normalizirale, pa žal temu ni tako. Ostalo nam je slovensko tržišče, ki ga vse bolj obvladuje tuja konkurenca. Možnosti prodora na tuja tržišča pa so zaradi visokih proizvodnih stroškov, velike konkurence in recesije svetovnega gospodarstva dokaj skromne. Zaradi tega se je zmanjšala proizvodnja, precejšnje število delavcev je bilo razporeje-

nih na čakanje na delo na domu. To se je seveda pokazalo tudi v finančnih rezultatih. Zato je prvo polletje podjetje zaključilo poslovanje z izgubo.«

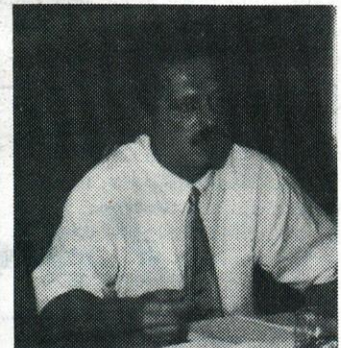
Ker se bliža zaključek leta, lahko povem, da kljub težavam, ki so nas bremenile še pred nekaj meseci, pričakujem, da bomo poslovno leto zaključili z dobičkom. To pa je dokaz, da se s polnim angažiranjem vseh zaposlenih lahko presežemo mnoge težave in ob ustreznih ukrepih negativni trendi obrnejo navzgor.«

Naša prva naloga je doseči tako poslovanje, ki nam bo omogočilo ne samo preživetje, ampak tudi razvoj

»Za leto 1994 načrtujemo povečanje proizvodnje. Število zaposlenih ne bomo bistveno spreminjali. Z dobro organizacijo dela in polno zaposlitvijo vseh zaposlenih bomo skušali uporabiti še neizkoriščene notranje rezerve na tem področju.

Z novo blagovno znamko KOBACAJ in VIRJANA bomo skušali še bolj pridobiti domače kupce. Poizkusili bomo oživiti trge v Makedoniji in pridobiti ustreznega dovoljenja za prodajo sanitetnega materiala še na trge ostalih jugoslovanskih republik. Izvozne posle bomo razširili na naša dosedanja tržišča v Evropi. Pričeli pa bomo tudi z ošvaganjem tržišč na Češkem in Slovaškem.

V letu 1994 nas čaka resnično veliko nalog, vsekakor pa je naša prva naloga doseči tako poslovanje, ki nam bo omogočilo ne samo

Janko Velkavrh, dipl. inž., glavni direktor TOSAME

preživetje, ampak tudi razvoj. V pripravi imamo vzpostavitev celovitega informacijskega sistema: V podjetju bomo nadaljevali proces uveljavljanja kakovosti. Začeli pa smo tudi že z aktivnostmi za pridobitev certifikata za izpolnjevanje ISO standardov.«

»Program preoblikovanja TOSAME se pripravlja in računamo, da ga bomo lahko posredovali zaposlenim konec februarja 1994. Računamo, da bomo lahko izvedli sistem notranjega odkupa, saj to zamisel podpira večina delavcev.

Trenutno teče cenitev podjetja. Vrednost podjetja se bo določala na dva načina to je z otvoritveno bilanco ter s cenitvijo po metodi neto vrednosti. Kako bo potekalo lastnjenje TOSAME skozi potreben denar, še ne morem povedati, ker cenitev podjetja še ni opravljena. Dokončne odločitve o lastnjenju TOSAME bomo sprejemali, ko bo cenitev opravljena, ko bodo opravljeni dokončni dogovori z bivšimi lastniki TOSAME.«

JUSTI ARNUŠ

ZBOR KRAJANOV KS DRAGOMELJ-PŠATA

Za ekološko varianto avtoceste

Razred Osnovne šole Dragomelj je bil precej premajhen za vse udeležence ZBORA KRAJANOV V KRAJEVNI SKUPNOSTI DRAGOMELJ-PŠATA, ki je bil sklican z namenom, da se vsi prisotni podrobneje seznanijo s koridorjem avtoceste po območju KS in povedo svoje mnenje. Med prisotnimi niso bili le domači, temveč so se jim pridružili tudi krajinjani sosednjih krajevnih skupnosti Ihan in Podgorica-Sentjakob.

Po uvodni predstavi namena zbora in pozdravu Metoda Proška, predsednika Sveta KS Dragomelj-Pšata, pa je kot prvi, že več kot desetletje znano traso avtoceste predstavil Janez Kovač, sekretar Sekretariata za urejanje prostora in varstvo okolja občine Domžale. Za njim so prisotni prisluhnili mag. Ervinu Antonu Schwarzbartlu, predsedniku Skupščine občine Domžale, ki je spregovoril o namenu in sklepih izredne seje Skupščine občine Domžale, ko je obravnavala koridor avtoceste skozi celotno ozemlje občine. Glasnega odobravanja so bili s svojo ekološko vari-

anto avtoceste deležni predstavniki Društva za varstvo okolja Domžale Kamnik. Predstavila sta se tudi dva poslanca Državnega zbora, Mateja Kožuh Novak in Anton Peršak, ter obljubila razumevanje in pomoč pri uresničevanju njihovih predlogov. Zbranim se je pridružil tudi mag. Tomaž Štabe, predsednik Izvršnega sveta, ki je poudaril, da vsi zagovarjamo avtocesto, ki bo dolgoročno najmanj prizadela okolico.

Razprava je bila burna, polna osebnih čustev in kratkih razmi-

šljanj: zemlja nima cene; kdo bo pomagal uničenemu kmetu, kvaliteta zelenjave, ki jo pridelujejo, bo bistveno poslabšana; ekološka obremenjenost KS na tem območju že presega vse meje in ogroža zdravje krajanov, koridor avtoceste bo vse to še poslabšal; pričakujemo pomoč in razumevanje občine pri »prestitvi« koridorja avtoceste z območja KS oz. njen potek po obrobju KS; tudi v nadaljnjih postopkih naj se enakopravno obravnava ekološka varianta, zaradi slabih izkušenj zaupanja v oblast ni več...

Obrazložitev, češ da avtocesta neke vendarle mora biti – med slabimi možnostmi je treba najti najboljše; bolj zaupati štroke; občina bo zaščitila najbolj prizadete; koridor naj se drži robov KS; koridor bodoče avtoceste naj ob strokovnih ugotovitvah upošteva tudi mnenje krajanov; pripravlja naj se v večih variantah, izbere pa tisto, ki ne bo bistveno poslabšala pogojev za življenje, ni omilila zahteve ZBORA KRAJANOV KRAJEVNE SKUPNOSTI DRAGOMELJ-PŠATA: vztrajamo na ekološki varianti avtoceste brez modifikacij, zahtevamo pomoč občine Domžale pri uveljavljanju te variante in pričakujemo sodelovanje krajanov tega območja pri sprejemanju končnih odločitev. V.

Opozorilo: PETARDE!

Bližajo se božični in novoletni prazniki. Otroci lahko brez skrbi že sedaj mečejo »petarde« v vseh delih naše občine in tekmujejo tokrat, kdo bo držal petardo v roki, medtem ko bo naredilo bum. Da starše te igrice ne skrbijo, je več kot očitno. Ko pa no nekaj opečenih in bog ne daj tudi slepih – pa bodo tako kot zmeraj krivi drugi. Vsi tisti, ki sedimo doma in se ob vsaki eksploziji stresemo, pa se bomo do konca leta že na vse navadili.

J. N.

CELOSTNI RAZVOJ PODEŽELJA IN OBNOVA VASI

Začeli tudi v naši občini

V okviru Ministrstva za kmetijstvo, prehrano in gozdarstvo že dlje časa potekajo dejavnosti, katerih namen je pripraviti in uvajati programe celostnega razvoja in obnove vasi na celotnem območju Slovenije.

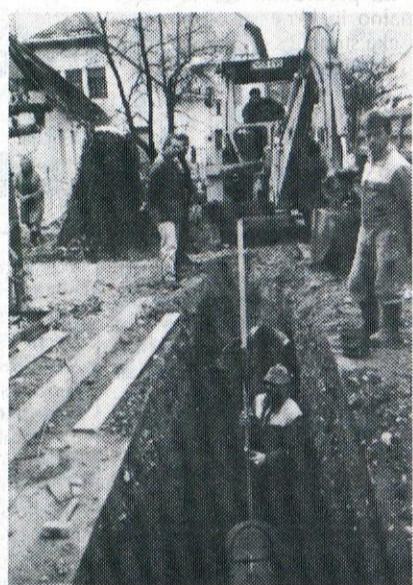
Podobno naj bi razvijali podeželje tudi v naši občini, v ta namen je Izvršni svet Skupščine občine Domžale imenoval posebno delovno skupino. Vodi jo Janez Per, član Izvršnega sveta, zadolžen za turizem in podeželje. Ker je v občini precej zanimanja za razvoj dopolnilnih dejavnosti na kmetijah, se je delovna skupina odločila, da za zainteresirane občane pripravi strokovno ekskurzijo; njen namen je bil, da se udeleženci podrobneje seznanijo z dopolnilnimi dejavnostmi na območju Mozirja in okolice ter Zreč, obenem pa obišejo tudi Braslovče, kjer že uspešno izvajajo program celostnega razvoja podeželja in obnove vasi.

Prijetno vreme je ves dan spremljalo poln avtobus radovednih potnikov, med katerimi je bil po eden prav iz slehernega območja naše občine, največ pa jih je bilo z Dobena, kjer naj bi pripravili podoben program. Pot je podrobneje predstavila Marta Kos, svetovalka za gospodinjstvo in dopolnilne dejavnosti pri Zavodu za kmetijstvo. Skupaj s svojo kolegico iz Mozirja nam je ob pomoči gospodarja Golič-

nika z Jesenika razkazala tudi turistično kmetijo v bližini Šmihela. Nato je bil na vrsti obisk pri prijaznih Braslovčanih, ki so nam predstavili program celostnega razvoja podeželja in obnove vasi v njihovi občini. Njegov učinek najbolj občutijo prebivalci vasi Dobrovlje, saj se jim je v letu dni komunalna opremljenost prav zaradi programa precej izboljšala. Popeljali smo se po Braslovčah, ki so že večkrat dobile naziv najlepše urejenega turističnega kraja

v državi, in se poslovili z željo, da se srečamo v Domžalah. Zadnja postaja prešerno razpoložene skupine, ki je kljub raznolikosti preživela lep in prijeten dan, je bila turistična kmetija v Zrečah; tu je bilo dovolj časa za izmenjavo izkušenj z mladima gospodarjema, pa tudi drug drugemu smo imeli marsikaj povedati. Pot do doma je bila eno samo urejanje vtisov, želja in novosti, ki naj bi v prihodnje našle mesto tudi na nekaterih naših domačijah. V.

Kanalizacije v Volfovi ulici bo velika pridobitev za Krajevno skupnost Jarše – Rodica in za ohranitev zdravega okolja in vodnih virov.

KRAJEVNA SKUPNOST BLAGOVICA

Kdaj vsaj med bolj razvite?

Izmed 15 vasi, kolikor jih obsega Krajevna skupnost Blagovica, ni pravzaprav niti ene, ki bi sodila med razvite, saj tudi sam center te KS Blagovica potrebuje še marsikaj, kar bi jo uvrščalo med razvite kraje v občini.

Franc Barlič, predsednik Sveta Krajevne skupnosti Blagovica, si je ob prevzemu funkcije s člani sveta zadal težko nalogo; uresničiti program samopriprave in vsaj malo približati to KS razvitem. V pogovoru mi pove, da so koraki majhni, so pa odločni, saj so ljudje spoznali, da je predvsem od njih odvisno, kako bo na tem delu občine v prihodnje. Če bi še občina dala malo več, v letu 1993 je bila še kar radodarna,

potem bi šlo hitreje. V večino vasi prideš po slabi makadamski cesti, pitne vode tudi še ni v vsaki vasi, niti ni javne razsvetljave, telefona, ki bi jim približal dolino. So eni izmed redkih, kjer štiritirzrednica nima večnamenskega prostora za telovadbo najmlajših, ki se nato vsak dan vozijo v šolo na Brdo. Imajo več kot tri kilometre magistralne brez pločnikov, kolesarskih stez, urejenih prehodov za pešce, semaforja. Se križišče z magistralo in avtobusni postaji sredi Blagovice so morali urediti s samopriskom, čeprav po cesti vozi pol Evrope. Prometa pa vsak dan več in nesreč tudi. Zato težko čakajo na realizacijo projekta, kako ure-

diti peš pot Blagovica-Petelinjek. Med uspehe štejejo tudi ureditev posameznih problemov po poplavih, delno regulacijo Radomlje in Zlatenščice. Štirje novi manjši mostovi so uspeh, žal ostajajo še nesaniirani plazovi (Veliki Jelnik, Korpe, Prilesje), ki otežujejo že tako težko življenje krajanov, veliko kilometrov neasfaltiranih cest, za katere so že pridobljeni projekti, nihče pa ne ve, kdaj bo denar. Želijo čimprejšnjo asfaltno povezavo s sedanjim KS Češnjice (enaka je tudi želja Staneta Žordanija, predsednika KS Češnjice), ureditev magistralke, ki bo s tretjim pasom na Trojanah postala še nevarnejša, čimprejšnji začetek izgradnje

Franc Barlič, predsednik Sveta Krajevne skupnosti Blagovica

večnamenskega prostora v šoli in začetek gradnje vodovodnega omrežja. Marsikaj pričakujejo že v letu 1994, v katerem Franc Barlič želi vsem vesele božične praznike ter veliko sreče in zdravja v letu 1994!

RDEČI KRIŽ DOMŽALE

Iskrena hvala in srečno 1994!

Občinska organizacija Rdečega križa Domžale je v letu 1993 skupaj s krajevnimi organizacijami izvajala začrtani program in v okviru možnosti skušala reševati probleme, za katere je zadolžena. Teh pa ni bilo malo, zato sta bila dobrodošla pomoč in sodelovanje vseh, ki se jim iskreno zahvaljujejo.

Pomoč samo še za begunce

V naši občini je po zadnjem popisu Urada za priseljevanje in begunce registriranih 370 beguncev iz vojnih območij bivše Jugoslavije. Številka je enaka stanju pred popisom. V okviru Slovenije pa je popis pokazal, da je beguncev v naši državi polovico manj, kot smo pričakovali, zato tudi v zadnjem času ni več zadosti prehrambnih paketov in druge pomoči, ki jo naša država dobi od Evrope. Le-ta namreč skrbi samo za begunce, za naše socialno ogrožene občane, ki so doslej tudi dobivali del pomoči, namenjene beguncem, moramo skrbeti sami, kar je zaradi stalnega povečevanja števila socialno ogroženih občanov težko.

Skrb za socialno ogrožene občane

V zadnjem času je RK Domžale prejel tudi nekaj anonimnih pisem, v katerih nekateri občani tožijo, da za njih kljub njihovi socialni stiski nihče ne skrbi in da se jim godi krivica. Rdeči križ razume njihovo stisko, vendar

kot nevladna humanitarna organizacija ne more vplivati na socialno politiko države. Socialno pomoč lahko nudi le v okviru možnosti, ki pa so tudi za delo RK vsak dan slabše. Vsem ogroženim občanom zato svetujemo, da se oglašijo na Centru za socialno delo Domžale in skupaj s strokovnimi sodelavci poiščejo najprimernejše rešitve. Zaradi pomanjkanja materialne pomoči socialno ogroženim bo Rdeči križ pakete delil občasno – vsako prvo sredo (ves dan) in četrtek (od 15. do 17. ure) na sedežu Rdečega križa Ljubljanska 36 (stavba bivšega doma upokoencev) in ne več vsak mesec, to pa le večjim družinam, ki so v stiski.

Novoletne obdaritve

V teh dneh bodo člani krajevnih organizacij Rdečega križa obiskali vse občane, starejše od 75 let, in jim skupaj z iskrenimi željami za prijetne praznike in veliko zdravja v novem letu, izročile tudi pakete ter jim tudi tako polepšale prednovoletne dni.

Nova organiziranost

Državni zbor je v letu 1993 sprejel novo zakonodajo, ki je organizacijo Rdečega križa v naši državi postavila na podobne temelje, kot velja za to humanitarno organizacijo v svetu. Na tej osnovi bo v letu 1994 tudi postavljena nova organiziranost v občini Domžale, na katero pa bodo zanesljivo vplivale tudi predvidene spremembe državne uprave in lokalne samouprave.

Iskrena hvala in srečno!
Občinska organizacija Rdečega križa Domžale se iskreno zahvaljuje vsem, ki ste v letu 1993 sodelovali z nami in prispevali, da je bilo naše delo uspešno. Hvala, prijetne praznike in veliko zdravja ter sreče v letu 1994!

ZGORNJI ZLATENEK PRI BLAGOVICI

Še dolga pot do pravega asfalta

Velika želja prebivalcev zgornjega dela vasi Zlatenek v Krajevni skupnosti Blagovica, da bi se vozili po boljši cesti, se je delno uresničila v novembru 1993, ko so asfaltirali blizu 150 metrov ceste, ki čez majhen mostiček ob odcepu za Gabrje zavije do osmih domačij, ki so vsaka po svoje prispevale, da je najtežji del ceste (klanec) asfaltiran. Zemeljska dela so opravili na 500 metrih in iskreno upajo, da se bo našel denar za preostali del ceste. Do zadnje domačije Resnikovih v nekdanjem Hrastju pa je še več kot kilometer in kdo ve koliko desetletjih bodo tod ljudje vozili še po makadamu in boječe opazovali ce-

sto, ki bo ob vsakem malo večjem deževju skoraj neprevozna. Do kdaj?

Janez Hrovat – asfaltirana cesta, za katero smo sami naročili in plačali projekte, pomeni napredek za naš konec Zlatenka, vendar bi radi asfalt vsaj na delu ceste, kjer smo uredili zemeljska dela, saj je bil sicer naš trud in denar, ki ju ni bilo malo, zaman. Prispevali so tudi vsi tisti, ki po cesti vozijo v svoje gozdove. Klanec je postal lažji, le nikogar ni, ki bi ga oral in posipal, saj je zaradi ledu in gladkosti zelo nevarno. Upamo, da se bo tudi za nas našlo še kaj denarja.

Franc Grošelj – najprej bi radi, da se konča začeto, potem bomo delali naprej. Ljudje smo stopili skupaj, saj smo vedeli, da ne bo nihče, če ne bomo sami. Dali smo material, denar, delo, tudi pri odstopu zemljišč ni bilo problemov, le da bi šli naprej, si vsi želimo. Pa se bojimo, da bo šlo zelo počasi, saj denarja ni niti za že narejeno.

Ob modernizirani cesti pogrešamo zgornjo muldo, bolje urejeno izogibalnišče, pa več razumevanja in denarja občine za naše potrebe. Tudi dobrega I. programa TV Slovenije, kljub dodatnemu pretvorniku, še nimamo.

Jože Resnik – več kot kilometer je še od kapelice, do koder je cesta že urejena, do naše domačije. Makadamska cesta, ena izmed prvih na tem koncu, saj se, kot mi je znano, omenja že 1949. leta, je slaba, deževja jo redno odnašajo, vzdrževanja pa skoraj ni; največkrat ni niti peska, da bi cesto uredili sami. Želimo si, da se uredi vsaj tisti del ceste, ki je obdelan v projektu, da ne bo vse skupaj propadlo. Pa nekaj več javne razsvetljave bi tudi želeli, saj je naša vas razvečena in samo ena svetilka ne pomeni skoraj nič.

Janez Rakovec – premalo nas je, da bi sami zbrali dovolj denarja za boljšo cesto, za katero samo mi vemo, koliko potov in ur je bilo potrebno za dobrih 100 metrov asfalta. Dali smo največ, kar smo mogli. Pričakujemo, da nas bo v večji meri podprla občina, bolje uredila vzdrževanje cest in morda prispevala kakšno vrečo soli za pomrznjeno cesto. Doslej je bilo to predvsem naše delo. Pogrešamo tudi več telefonskih priključkov, saj je do doline zlasti pozimi daleč. V.

Janez Hrovat

Franc Grošelj

Jože Resnik

Janez Rokavec

Med obiskom v Jamarskem domu

OBISK FRANCOSKIH KARITATIVNIH DELAVCEV

Skupaj lajšamo stiske ljudi

V tednu Karitas (od 21. do 28. novembra) je prišla v Slovenijo večja skupina uslužbenec in prostovoljcev Francoske Karitas (Secours Catholique). Pri nas so bili od 26. novembra do 1. decembra, štirje od njih (Françoise Baty iz Bourgesa, Marguerite Boiteux iz Angoulême, Jacques Priou iz La Rochella in Maurice Hallouet iz Briva) pa so bili dva dneva (27. in 28. novembra) gostje Župnijske Karitas Domžale, Medžupnijska Karitas Kamnik in Župnijske Karitas Komenda.

Francozinje in Francozi so tako vrtili obisk 22 slovenskim karitativnim delavkam in delavcem, ki so bili marca lani na izobraževalnem tečaju v Lurdu in po francoskih škofijah. K nam so pripotovali zlasti z namenom, da bi spoznali sodelavce, organiziranost in delovanje Slovenske, škofijskih in župnijskih Karitas ter poizvedeli, kako uspešno delujejo v svojih karitativnih organizacijah udeleženci seminarja v Franciji. Iz Domžal, Kamnika in Komende se ga je udeležilo pet oseb, zato so organizacije Karitas v teh krajih tudi sprejele štiri goste. Tako so francoski Karitas vsaj delno poplačale gostoljubje, ki so ga bili deležni Slovenci, obenem pa dobile enkratno priložnost, da gostom povedo in pokažejo, v kakšnih razmerah delujejo, komu namenjajo svojo pomoč ter kakšne uspehe in težave imajo pri tem.

Françoise, Marguerite, Jacques in Maurice so z drugimi Francozi v Slovenijo pripotovali z letalom. Na brniškem letališču so jih 26. novembra zvečer poleg udeležencev seminarja v Franciji in nekaterih drugih oseb pričakale in pozdravile tudi slovenske narodne noše. Nevajene prezgodnjega mraza in ostre zime jih je ogrela slovenka narodna pesem in požirek žganja.

Gostje iz Francije so bili 27. novembra najprej pri maši v Domu upokojencev v Kamniku, nato pa so si pod vodstvom Staneta Stražarja, speleologa in predsednika Društva za raziskovanje jam Simon Robič Domžale, ogledali izredno zanimiv in bogat Jamarski muzej pri gradu Krumpkeru. Stražar jih je popeljal skozi Jamarsko zbirko (arheološke najdbe iz bližnje Babje jame, kjer so jamarji našli na človekove sledi, zlasti orodje; kapnike iz slovenskih jam; jamsko živalstvo in rastlinstvo), spotoma pa jim povedali marsikaj zanimivega o slovenskih jamah, še zlasti pa v domžalski občini.

Nato jim je predstavil dragoceno zbirko naravoslovca in speleologa, duhovnika Simona Robiča, čigar ime nosi domžalsko jamarsko društvo. Robič se je namreč kot kaplan v bližnjem Dobu posvetil tudi raziskovanju bližnjih jam. Zlasti rad je zbiral slepe hrošče, ki živijo samo v jamah okrog Domžal in Moravč. Nabral je tudi izredno veliko ma-

hov. Godilo pa se mu je tako, kot marsikateremu bistroumnemu Slovincu – bil je bolj znan in cenjen v tujini kot domovini. K njegovemu ponovnemu odkritju in uveljavitvi je veliko prispevalo tudi društvo domžalskih jamarjev. Na Šenturški gori, kjer je deloval kot župnik in umrl 7. marca 1897, so mu postavili spominsko ploščo.

Zelo zanimiv je bil tudi ogled peštré Slamnikarske zbirke, ki govori o nekdanji močni tradiciji izdelovanja izdelkov iz slame v domžalsko-mengeškem koncu pa še malo dlje.

Goste je nato na svojem domu sprejel in pozdravil domžalski župan Anton Erwin Schwarzbartl ter njim na čast priredil slovesno kosilo. Po njem so si ogledali Postojnsko jamo in od zunaj Predjamski grad, zvečer pa sta se Françoise in Marguerite v domžalski galeriji udeležili kulturno-umetniške slovesnosti ob izidu skupne knjige znanih domžalskih umetnic, slikarke Vere Terstenjak-Jovičič (odprtja razstave njenih slik) in pesnice Cvete Oražem-Zalokar.

V nedeljo, 28. novembra, je dr. Marija Schwarzbartl, zelo prizadevna tajnica Župnijske Karitas Domžale, gostom najprej predstavila prostore in delovanje Župnijske Karitas Domžale, nato pa so nadaljevali svoj obisk v Komendi in Kamniku ter se v Domžale ponovno vrnili proti večeru. Ogledali so si Karitasin vrtec, poimenovan po svetniku Dominiku Saviu. Kako deluje, jim je povedal njegov direktor. Nato so obiskali župnijsko cerkev, sprejel in pozdravil pa jih je tudi domžalski župnik Anton Perčič.

Vodstvo domžalske, komenske in Medžupnijske Karitas Kamnik se je od francoskih karitativnih delavcev poslovilo z večerjo pri članici Župnijske Karitas Komenda in udeleženci seminarja v Franciji Darji Ovičaj iz Most.

Francozi so odšli od nas polni lepih vtisov. Zlasti jim je bila všeč slovenska gostoljubnost, vernost ljudi, cerkve in lepota bogoslužja. Pohvalili so tudi delo organizacij Karitas v Domažlah, Kamniku in Komendi, obljubili pa so nadaljnje informativne, prijateljske in delovne stike.

Ob obisku v Domžalah pa tudi v Komendi in Kamniku jih je vse-skozi spremljala dr. Marija Schwarzbartl, večji del pa tudi Jože Kočar, predsednik Škofijske Karitas Ljubljana in tajnik župnijske Karitas Komenda ter Metka Mali, tajnica Medžupnijske Karitas Kamnik, navzoče pa so bile še nekatere druge karitativne delavke in delavci. Pogovore je prevajala študentka francoščine Darja Skubic. **JOŽE PAVLIČ**

Domžalski komorni zbor v Slovenj Gradcu

Ob 40-letnem delovanju skladatelja Jožeta Leskovarja v Slovenj Gradcu je bil 12. novembra prijeten koncert. 40 let je dolga doba, ki tak koncert vsekakor opravičuje. Ob tej priložnosti smo se zbrali pevci, ki smo in ki prepevamo njegove pesmi in vsi, ki so kakorkoli prišli v stik z g. Leskovarjem in njegovim delom.

Domžalski komorni zbor, ženski del zbora (nastopile smo namesto Dekliškega zbora), se je pod vodstvom zborovodje Karla Leskovca povabilu na sodelovanje ob tej obletnici z veseljem odzval. Za koncert smo izbrale štiri pesmi, za katere je priredbe napisal g. Leskovar. Da bi bil nastop še bolj prijeten, sta narodne pesmi z instru-

menti spremljala citrar Tomaž Plahutnik in Tomaž Pirnat. Veseli in nasmejani obrazi ter gromko ploskanje so bili nagrada za naš nastop. Pevski večer je izzvenel zelo slovesno in prijetno. Lepo je bilo peti v polni dvorani poslušalcev, ki so čutili slovenske ljudske pesmi.

Pesmi, ki so jih predniki prenašali iz roda v rod, pesmi, ki so nastajale iz ljubezni do naroda, ljubezni, ki je ni mogoče ne kupiti ne prodati, in pesmi, porojene iz te ljubezni, prav tako ne. Moč jih je samo doživeti in vzljubiti. Blagor našemu narodu, ki ima med svojim bogastvom takšen zaklad, pravi g. Leskovar. **POLONA GORŠE**

Domžalski komorni zbor

KULTURNO DRUŠTVO JOŽEF VIRK DOB

To je moja žoga pod novo streho

Letošnje poletje in jesen so člani Kulturnega društva Jožef Virk Dob porabili zato, da so skupaj z obrtniki zamenjali streho na kulturnem domu na Močilniku. Dosedanje je bilo namreč ob vsakem malce večjem deževju potrebno popravljanje, zato so se odločili, da jo ob pomoči finančnih sredstev Krajevne skupnosti Dob in občine Domžale v celoti zamenjajo. Dom ima tako novo streho, dosedanje opeko pa bodo porabili za pokritje tribuna v Športnem parku v Dobu, društvo pa načrtuje, da bo v okviru možnosti v letu 1994 uredilo tudi nujno potrebno garderobo.

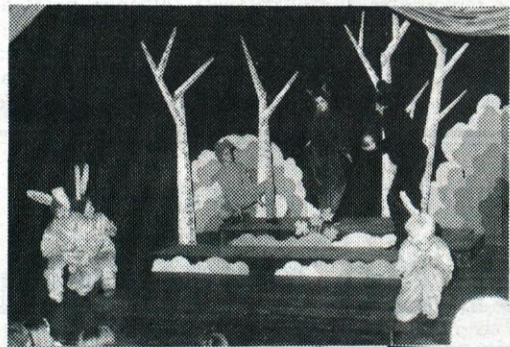
V začetku decembra so najmlajši člani kulturnega društva pod skrbnim vodstvom Miloša Starbka, ki je pripravil tudi lepe kostume, gledalcem predstavili igrice TO JE MOJA ŽOGA. Pre-

Nova streha nad Kulturnim domom na Močilniku.

prosta zgodbica, v kateri so vsi igralci navdušili, se začne z jutranjo telovadbo žabe (Ana Ivanšek) in medveda (Andrej Starbek) ter nastopom glavne igralko – neprijazne zajčice (Polona Ivanšek), ki nikogar ne potrebuje, niti svojih prijateljev zajčkov (Tomaž Orehek, Aleš Žendar) ne. Po srečanju z šarmantno zvitorepko (Nina Kopčar) se njena požrešnost in nevoščljivost razpočita, saj potrebuje pomoč prijateljev, ki ne kuhajo jeze in zamere, ampak nesebično pomagajo prijateljici. Na koncu ta žoga ni le moja, ampak je naša in vsi skupaj ob sproščnem smehu zadovoljni odidemo iz prijetne dvorane na Močilniku.

Igrica TO JE MOJA ŽOGA je bila združena z miklavževanjem, ki so ga ob Kulturnem društvu Jožef Virk Dob pripravili Krajevna skupnost Dob in Slovenski krščanski demokrati iz Doba. **V.**

TO JE MOJA ŽOGA – uspešna predstava najmlajših članov Kulturnega društva Jožef Virk Dob

Tale posnetek veselih obrazov učencev 1. in 2. razreda vrhpoljske šole je za bralce Slamnika poslal Jože Novak z Vrhpolja.

Belneški grad – najlepši grad v Moravški dolini

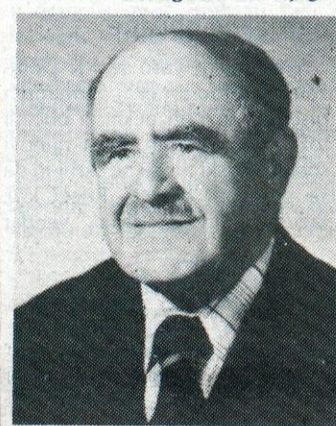
Na visoki strmini nasproti drtijske cerkve je nekdanj stal grad Belnek, zgrajen po vzgledu gradu Maronov pri Trstu.

Grad je bil zgrajen okoli leta 1390. Ta grad so zgradili gospodje Limbarski zaradi večje udobnosti. Imel je ravno streho in nazobčan strop. Bil je izredno lep grad. Ta grad je hitro menjaval gospode – lastnike in med drugim je grad kupil 1799 Ignacij Baraga.

Ta gospod je bil stric svetniškega škofa Friderika Barage, ki je bil prav tako iz družine plemičev. Ko je bil Friderik Baraga še majhen deček, se je s svojo sestrico igral ob potoku Drtiščica. Še kot študent je zahajal k svojemu stricu na grad Belnek. Končno je ta grad prišel v roke plemenitavev Dablebsky in ostal v tej lasti, dokler ni bil porušen. Ta gospod je bil lastnik celotnega premoženja posebnost, ko je odkupila še zadnjo tretjino tega premoženja njegova žena Elizabeta von Dablebsky.

Gospod je bil častnik linijske plovbe in po činu viceadmiral. Nosil je vedno trd ovratnik in pa-

radno palico. Vsako nedeljo so se z zapravljičkom odpeljali k maši gospa Elizabeta, sinovi in hčere. Po maši pa so odhajali k trgovcu Ignaciju Tomcu. To je bilo vredno vsako nedeljo. Ko pa je ta gospod umrl, mi je takoj po moževi smrti pisala gospa Elizabeta, naj se zglasim pri njej doma. Prosila me je, naj izposlušam, da bi bil njen mož pokopan na južni strani cerkve v Drtiji, proti gradu, tako da bi ona lahko gledala na njegov

Leopold Goetz

grobo, ko bi molila. Ker tedaj ni bilo toliko avtobusov, kot je to danes, sem se kar s kolesom odpravil na pot. Pri škofu Rožmanu sem dobil dovoljenje za pokop pri drtijski cerkvi, kjer ni bilo pokopališča. Tako je še sedaj njegov grob v Drtiji. Gospa je bivala na gradu do okupacije, nato se je preselila v Gradec, kjer še danes živijo njeni potomci. V noči od 14. na 15. julij pa so partizani grad požgali in je propadel.

Pred tem so vaščani večkrat vlomili v grad in odnesli dragocene predmete, a jih niso znali ceniti. Tu so bile stare puške, stare slike in drugi dragoceni predmeti. Pod oboki gospodarskega poslopja so partizani organizirali popravilnico orožja. Poleti 1944 je bila orožarna uničena poslopje pa požgano. Tako je tudi ta grad, ki je bil najlepši v Moravški dolini, žalostno končal. Kamenje in pesek so vaščani po vojni razvozili po cestah in poteh. Če bi grad še stal, bi ga lahko uporabili za turistične namene, ali za okrevališče za invalide kamor bi lahko prihajali.

Vera Terstenjak (desno) in Cveta Z. Oražem sta zbrano prisluhnili kulturnemu programu

KNJIGA DVEH PRIJATELJIC

Prebujenje slik in pesmi

V Likovnem razstavišču Domžale je bila 27. novembra kulturna prireditev, ki je obiskovalcem ponudila štiri prijetna doživetja: predstavitev knjige Vere Terstenjak-Jovičič in Cvete Zalokar – Oražem **PREBUJENJE**, misli akademika dr. TRSTENJAKA in dr. RAMOVŠA o duhovnosti v ustvarjalnosti, pesniški recital MILENE ZUPANČIČ in odprtje razstave slik VERE TERSTENJAK.

Prireditev je s pozdravom udeležencem in nastopajočim pričel Pavle Pevec, vodja dejavnosti Likovnega razstavišča Domžale. Povedal je, da je ideja za knjigo nastala pred letom in pol, ko sta umetnici začutili, da lahko del svojih duhovnih iskanj združita na skupni poti: včasih je najprej nastala slika, včasih pesem; nato sta se zliili v skupno podobo. Potem sta se pogumno odločili, da v samozaložbi izdasta knjigo, ker je morda celo večji podvig od umetniškega ustvarjanja.

Uvodni nagovor je imel Ervin Anton Schwarzbartl, predsednik Skupščine občine Domžale. Poudaril je, da je vesel vsake promocije v občini, kadar gre za kaj plemenitega, dobrega, srčnega, kar bogati ljudi. Z upanjem, da bodo slike in pesmi prinesle pobudo za posnemanje, je čestital umetnicama in se jima toplo zahvalil.

Glasiženik Boris Vodopivec je nato na klavirskih spremljal dramsko umetnico Mileno Zupančič ob branju pesmi Cvete Zalokar Oražem. Poezija je tako, podkrepjena z glasbo in interpretacijo izvrstne igralko, dobila dodatno razsežnost. Izbrane so bile tudi misli akademika dr. Antona Trstenjaka in dr. Jožeta Ramovša o duhovnosti v ustvarjalnosti. Akademik Trstenjak je govoril o abstraktni umetnosti, simbolih, očem skritih razsežnostih materije, duhu, duhovnosti, novi duhovnosti ter borbi zanjo.

Pripoved dr. Trstenjaka

Vesel sem, da vas toliko vidim, ker drugače, pravijo psihologi, sploh nimaš motivacije, da bi govoril. Slekem bom tudi plašč, ker vem, da se bom razgrel. Tudi stal bom, ker vas toliko stoji; jaz pa ne morem stoje dolgo zbrano poslušati in zato obljubljam, da bom kratek. Začel bom pa s Kandinskim, tem znanim začetnikom abstraktnega slikarstva. Kandinsky je bil ves navdušen, ko je ugotovil, da moderna fizika razkrya materijo in atome, tako da nazadnje pride do tako majhnih delcev, da jih niti z mikroskopom več ne moremo videti. To se pravi, da pravzaprav razprši vidno materijo v nevidne delce; oči jih ne vidijo, lahko rečemo, da jih ni več, da jih razprši v nič. Če pa tega ne bi priznali, bi pa rekli, da se je materija spremenila v duhovno bitje, enovito ni več materija. Mi vemo vsi, da obstaja materija tudi do najmanjših delcev, a za naše oči se je nekako umaknila v nevidni duhovni svet.

Dr. Ramovš je poudaril, da prava duhovnost nikoli ni bila naprodaj; bila je dar.

Materija se je razblinila v duha. To je Kandinskega navduševalo: »Tako nam moderna fizika abstraktnim slikarjem na svoji najekstremnejši bazi daje prav, ko tudi mi barvo razpršimo do tako drobnih, majhnih delcev, da nazadnje za navadnega vsakdanjega človeka nič ne pomeni abstraktna slika; pravi, da ničesar ne predstavlja, nobenega predmeta.« Ljudje gledajo in pravijo: »To je nič.« V tem oziru je moderni abstraktni slikar podoben majhnemu otroku, ki nekaj riše in ga vprašate: »Kaj pa je to?« in reče: »Nič.« Pa vprašate še drugega, ki stoji poleg, in odvrne: »Njemu pomagam!« Tako otroci delajo nič. To je moderno abstraktno slikarstvo.

Vendarle to ni nič, kot tudi najmanjši subatomski delci materije niso nič. Samo umaknili so se našemu vidnemu svetu v tako rekoč nevidni globlji svet. Če hočete, nekje v duhovni svet. Podobno velja tudi za umetnost. Bistvo umetnosti je vedno ravno v tem, da nam prikazuje svet v drugačni podobi, kakor ga z vsakdanjo besedo ali očmi vidimo. Mi pravimo, da ga simbolizira. Bistvo vsega, kar umetnost, naj si bo

to besedna v pesništvu ali likovna v barvi, predočuje, je namreč simboličnost; se pravi: prodor iz vidnega sveta v nevidnega. Bistvo simbolike je vedno v tem, da prodira iz materije v smeri duhovne realnosti, v smeri duhovnosti; to pa je današnja tema: pogovor o duhovnosti in umetnosti.

Vsa umetnost, ko s simboliko prodira iz vidnega sveta v nevidno stvarstvo, prodira iz materialnosti v duhovnost. Vsa umetnost, naj si bo besedna ali likovna, je oznanjevanje, manifestiranje, predstavljanje ali povečevanje nevidnega sveta, ki je skrit za vidnim.

In reči moram, da smo moderni ljudje zelo nedosledni.

Portret umetnic

Vera Terstenjak-Jovičič se je rodila leta 1944 na Prevojah pri Lukovici. Prva otroška leta je preživela v Sloveniji, nato pa je še kot deklica odšla z materjo v New York, kjer je kasneje začela svojo umetniško pot. Izpopolnjevala se je v najrazličnejših umetniških smereh. Študij

Milena Zupančič je z dovršeno interpretacijo pesnim dodala novo razsežnost

Vsi strastno povečujemo materijo, telo, ponosni na vse to, kar je vidno, otipljivo, in se pri vsem tem ne zavedamo, da prava realnost ni v materiji, ampak šele v duhu, ki je za njo skrit in jo vzdržuje in oživlja. Materija sama ne živi; živi samo toliko, kolikor jo oživlja duh, kolikor je duhovna. In to je naloga časa: da vedno bolj preusmerja svoje življenje in misljenje stran od zgolj površinske materije v globino bitja, v njeno duhovno, nevidno stvarnost. To je pot v novo duhovnost.

Danes govorimo veliko o novi duhovnosti. Zanimivo je, da se sodoben svet, na zahodu in vzhodu, pogreza v enostransko materialnost. Nastaja pa reakcija, odpor proti temu. Zlasti mlade generacije, z različnih strani in različnih poti, težijo v novo duhovnost, da se oživlja zopet zavest, da glavna ni materija, marveč duh, ki materijo oživlja.

Ramovš pa je razčlenil človekovo razpetost med imeti (ki danes prevladuje) in biti. Prva komponenta je pri mnogih ljudeh tako močna, da se duhovna bit splot ne zaiskri in zmotno mi-

slijo, da je duhovno vse in da je duhovnost naprodaj. Dokazal je, da v zgodovini duhovnost nikoli ni bila potrošno blago, ampak dar, ki se daje. Povedal je, da moramo biti pozorni na izvir duha in se mu približati; to počno predvsem umetniki, filozofi, znanstveniki in mistiki. Zanimiva je bila njegova zgodba z Japonske o iskanju izvira duha. Učenec je učitelju po dolgih letih učenja dejal, da je dosegel občutje duhovnosti. Učitelj se je razjezil, ga natepel s palico, okregal za samoprevaro in napolil v še globlje razmišljanje. S primerjavo je želel pokazati, da je danes vse prevečkrat tisto, kar predstavljamo kot pristno dojemanje duhovnosti, zgolj slepilo.

Portret umetnic

Janez, od kod ste prišli v Brezje in kdaj ste bili rojeni?

Rojen sem bil ravno na Štefan dan 26. decembra 1901 pri Nagodetu pri Sveti Trojici, pravzaprav se je naša vas včasih imenovala Pusti Vrh, pred prvo svetovno vojno je na hišnih tablicah pisalo Vrh pri Sveti Trojici, pozneje Sveta Trojica, po drugi svetovni vojni so jo preimenovali v Trojico in sedaj je dobila spet prejšnje ime.

Ker sem bil rojen na Štefan dan, je babica, ta je prišla iz Kamnice, očetu rekla: »Cene, fanta smo dobili, Štefan bo.« Odločila je pa mama: »Janez bo, tako kot moj oče.«

Povejte, prosim, nekaj o razmerah v vaši v vaših otroških letih.

Oče je bil kar petinštirideset let mežnar pri Sveti Trojici. Doma smo imeli kmetijo, a se je veliko ukvarjal s slamnikarstvom. Iz širokih kit – iz po petih parov slam, ki so jih pletli doma, nekaj pa jih je nakupil v okolici, je doma šival slavnike. Spominjam se tudi peči in naprave za zveplanje ali beljenje slavnikov. Ata je izdeloval slavnike samo s »taširokimi« krajci.

Kakšne spomine imate na šolsko dobo?

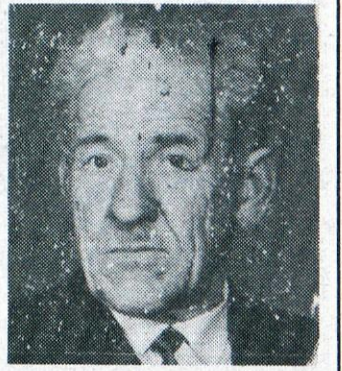
Zelo lepe. Učil me je zelo sposoben učitelj Kornelij Igrič. Verouk pa je prihajal poučevat kaplan iz Moravč, ker so bili pri Sveti Trojici zmeraj upokojeni duhovniki; posebej se spominjam gospoda Markiča. Tudi pokopavili so kaplani. Tedaj nas je bilo v trojiški šoli po 60 učencev. Sem so hodili tudi iz Konfina, Žej, Okla, Zgornje Brezovice, Rače, Račnega vrha, Zaloga, nekateri posamezniki iz Kokošenj, Vinj in Zgornje Javoršice.

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kakšne spomine imate na šolsko dobo? Zelo lepe. Učil me je zelo sposoben učitelj Kornelij Igrič. Verouk pa je prihajal poučevat kaplan iz Moravč, ker so bili pri Sveti Trojici zmeraj upokojeni duhovniki; posebej se spominjam gospoda Markiča. Tudi pokopavili so kaplani. Tedaj nas je bilo v trojiški šoli po 60 učencev. Sem so hodili tudi iz Konfina, Žej, Okla, Zgornje Brezovice, Rače, Račnega vrha, Zaloga, nekateri posamezniki iz Kokošenj, Vinj in Zgornje Javoršice. Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Besedilo in fotografije: IGOR LIPOVŠEK

Pogovor z Janezom Kosom ob rojstnem dnevu

Med prvo svetovno vojno sem bil že »potrjen«, moral bi v vojno, a se je na srečo prej končala. Po vojni je bilo prijetno. Dvanajst let sem pel na trojiškem koru. Zbor je do odhoda vodil učitelj Iglič, pozneje pa Franc Kržan.

Najpavrovega očeta Janeza Kosa v Brezju pri Dobu, s katerim sva dobra znanca, sem že dolgo nameraval obiskati, naneslo pa je tako, da sem se pri njem oglašil samo nekaj dni pred njegovim 93. rojstnim dnem.

Janez, od kod ste prišli v Brezje in kdaj ste bili rojeni?

Rojen sem bil ravno na Štefan dan 26. decembra 1901 pri Nagodetu pri Sveti Trojici, pravzaprav se je naša vas včasih imenovala Pusti Vrh, pred prvo svetovno vojno je na hišnih tablicah pisalo Vrh pri Sveti Trojici, pozneje Sveta Trojica, po drugi svetovni vojni so jo preimenovali v Trojico in sedaj je dobila spet prejšnje ime.

Ker sem bil rojen na Štefan dan, je babica, ta je prišla iz Kamnice, očetu rekla: »Cene, fanta smo dobili, Štefan bo.« Odločila je pa mama: »Janez bo, tako kot moj oče.«

Povejte, prosim, nekaj o razmerah v vaši v vaših otroških letih.

Oče je bil kar petinštirideset let mežnar pri Sveti Trojici. Doma smo imeli kmetijo, a se je veliko ukvarjal s slamnikarstvom. Iz širokih kit – iz po petih parov slam, ki so jih pletli doma, nekaj pa jih je nakupil v okolici, je doma šival slavnike. Spominjam se tudi peči in naprave za zveplanje ali beljenje slavnikov. Ata je izdeloval slavnike samo s »taširokimi« krajci.

Kakšne spomine imate na šolsko dobo?

Zelo lepe. Učil me je zelo sposoben učitelj Kornelij Igrič. Verouk pa je prihajal poučevat kaplan iz Moravč, ker so bili pri Sveti Trojici zmeraj upokojeni duhovniki; posebej se spominjam gospoda Markiča. Tudi pokopavili so kaplani. Tedaj nas je bilo v trojiški šoli po 60 učencev. Sem so hodili tudi iz Konfina, Žej, Okla, Zgornje Brezovice, Rače, Račnega vrha, Zaloga, nekateri posamezniki iz Kokošenj, Vinj in Zgornje Javoršice.

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kakšne spomine imate na šolsko dobo? Zelo lepe. Učil me je zelo sposoben učitelj Kornelij Igrič. Verouk pa je prihajal poučevat kaplan iz Moravč, ker so bili pri Sveti Trojici zmeraj upokojeni duhovniki; posebej se spominjam gospoda Markiča. Tudi pokopavili so kaplani. Tedaj nas je bilo v trojiški šoli po 60 učencev. Sem so hodili tudi iz Konfina, Žej, Okla, Zgornje Brezovice, Rače, Račnega vrha, Zaloga, nekateri posamezniki iz Kokošenj, Vinj in Zgornje Javoršice. Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Kako je bilo v vaših fantovskih letih?

Med prvo svetovno vojno sem bil že »potrjen«, moral bi v vojno, a se je na srečo prej končala. Po vojni je bilo prijetno. Dvanajst let sem pel na trojiškem koru. Zbor je do odhoda vodil učitelj Iglič, pozneje pa Franc Kržan.

Veliko veselja smo imeli tudi z igranjem iger, posebej se spominjam dveh lepih predstav pri Sveti Trojici: Miklove Zale in Desetega brata. Učila je največ Frančika Pirš-Ačanova iz Laz, včasih tudi Škrabanova Rozalija. Odlični igralec je bil Gregorin z Brezovice.

Kako se spominjate Valentina Rožiča – Ustankovega Tineta?

Dobro se ga spominjam. Pomagal je, da so mi za pol leta skrajšali vojaščino. Za božič 1921 sem prišel v Beograd h kraljevi gardi. Vsi, ki so imeli doma konje, so bili dodeljeni h konjenici za dve leti, drugi pa k pešcem. Jaz sem prišel k pešcem za eno leto in pol. Rožič pa je očetu svetoval, naj napiše prošnjo. Napisal jo je učitelj Iglič in tako so mi vojaščino skrajšali na eno leto.

Kdaj ste kupili tole Jakovo domačijo v Brezju?

Leta 1927. S kmetijo sem kupil tudi dva preužitkarja, saj se jih gotovo še spominjam. Micka Majhen je umrla leta 1959. Strehe na hiši in na gospodarskem posloju so bile slabe. Trdo je bilo treba prijeti za delo. Precej sem prislužil s prevozi. Ko sem prišel do dobrih konj, je kar šlo.

Veliko sva se še pogovarjala o razmerah med drugo svetovno vojno in po njej, o tem pa kdaj drugič.

Med prijetnim klepetom sem mu ob njegovem 93. rojstnem dnevu, ki ga bo praznoval čez nekaj dni, tudi v imenu bralcev Slamnika začel vesel božič, srečno in zdravo novo leto 1994.

On pa je dodal, saj bi še kar šlo, zdrav sem, le noge me ne držijo pokonci, tako sem že dolgo v glavnem na postelji in kdaj pa kdaj tudi na vozičku. Vse lepo pozdravljam.

Pogovarjal se je STRAŽAR

PREDSTAVITEV KNJIGE UČBENIK STABILNEGA ŽIVLJENJA AVTORJEV TOMAŽA FLAJSA IN PRIMOŽA ŠKOBERNETA V KNJIŽNICI DOMŽALE:

Knjiga, ki je ne boste želeli le prebrati, temveč se iz nje vedno znova učiti

»V času, ko smo izpostavljeni vrtoglavih spremembam in vpeti v pospešeni ritem vsakdanjika, je iskanje notranjega ravnovesja še posebej pomembno, sicer postanemo žrtve nenehnih napetosti, stresov in čustvenih nihanj. Ti načenjajo naše zdravje, blokirajo naše sposobnosti za bolj polno, harmonično in ustvarjalno življenje ter nas odtujujejo od soljudi in narave.« (Odlomek iz knjige)

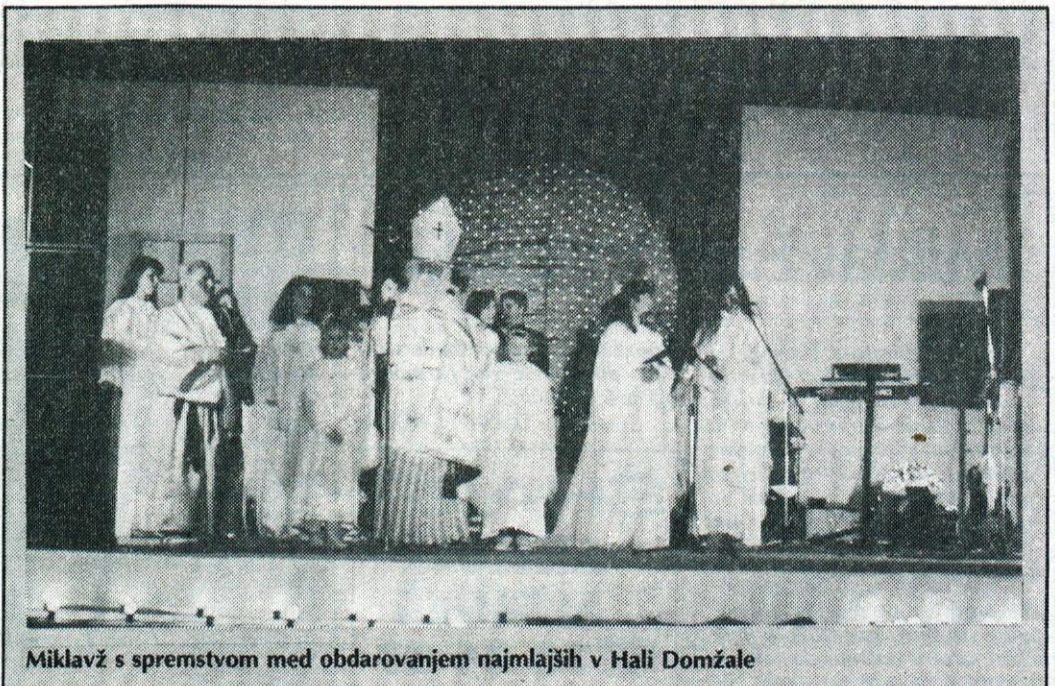
Knjiga Učbenik stabilnega življenja spada med knjige, nameranjene osebni rasti in samoizpopolnjevanju. Čeprav se loteva zahtevne snovi o stičišču med psihološkimi in duhovnimi razsežnostmi človeka, jo podaja prijetno in pestro. Nastala je v okviru programa šole stabilnega življenja, ki jo pripravlja Center za duhovno kulturo; ta je knjigo tudi izdal.

Avtorja Primož Škobernet in Tomaž Flajs imata večletne izkušnje na tečajih metod in tehnik meditacije in osebne reintegracije s predanim meditativnim delom in poglobljanjem v izvore večne modrosti, pa se jima je odprla pot do razumevanja našega bivanja. V knjigi se ukvarjata z vprašanji človekove rasti, ravnovesja v vsakdanjem življenju, harmoničnimi in neodtujenijski odnosi, iskanjem sreče, izpopolnjevanju, načini reševanja kriz in problemov v našem življenju ter razvijanjem notranjih potencialov, moči zavesti...

Knjiga je sestavljena iz treh delov. Prvi je zasnovan kot dnevniški zapis. Popisuje razgovore družine ob izklopljenem televizorju (!), v katerem prihajajo do spoznanj o vlogi človekove zavesti v življenju in se seznanjajo z duhovnimi globinami lastnega bitja. V drugem delu je slovar osnovnih pojmov človekove duhovne in duševne zgradbe, tretji del pa je kratka predstavitev šole stabilnega življenja. Recenzije knjige so prispevali prof. dr. Hubert Požarnik, prof. dr. Ana Krajnc in prof. dr. Bernard Stritih.

Knjiga je namenjena tako intelektualcem, ki si želijo spoznati duhovne plati človeka, kot tudi tistim, ki želijo storiti kaj za svojo osebno rast.

KNJIGO BOMO LAHKO NANTANČNEJE SPOZNALI TUDI NA PREDSTAVITVI V ČETRTEK, 16. DECEMBRA OB 19. URI V KNJIŽNICI DOMŽALE. PRIKAZANI BODO TUDI DIAPOZITIVI IZ NARAVE FOTOGRAFIJE ANDREJE PEKLJA.

Miklavž s spremstvom med obdarovanjem najmlajših v Hali Domžale

30 LET TURISTIČNE ŽELEZNE JAME

Obogatene muzejske zbirke in še kaj

Ob trideseti letnici turistične Železne jame na Gorjuši pri Domžalah je bila v Veliki dvorani te jame prijetna slovesnost. Domžalski komorni zbor, ki ga že vsa leta vodi prizadevni zborovodja Karel Leskovec, je imel prijeten koncert. V na novo, prav za letošnji trideseti jubilej lepo preurejeni Veliki dvorani je izjemno lepo donela naša pesem. Udeleženci slovesnosti, vseh je bilo okoli dvesto, so si hkrati ogledali tudi lepote našega podzemnega sveta, nato pa še muzejske zbirke v pritličju Jamarskega doma.

V vhodnem delu je majhna a zanimiva zbirka kamnin. O razmerah v prazgodovini na našem območju pred nekako 15.000 leti pa govori zbirka izkopenin. Tu je nekaj manj kot dvesto artefaktov – kamnitih rezil in orodij, s katerimi se je ledenodobni lovec prebijal skozi življenje. V zbirki so fragmenti kosti raznih praživali in oglje – ostanek korišč, kar je zanesljiv dokaz, da je tedanji človek ogenj že imel. Pri izkopavanjih so bila najdena štiri kurišča.

V speleološki zbirki so posebej zanimivi lepi kapniki iz zbirke Franca Hohenwarta in slikovno gradivo o delu in raziskovanju domžalskih jamarjev.

Naravoslovcu Simonu Robiču, čigar ime nosi domžalsko jamarsko društvo, je posvečena posebna soba. Tu so bogati muzejski eksponati iz zbirke Simona Robiča.

Tamburaški zbor Vrhpolje med nastopom v Jamarskem domu na Gorjuši 21. novembra

Domžalski komorni zbor med nastopom ob 30-letnici turistične Železne jame

Simon Robič je bil rojen 11. februarja 1824 v Kranjski gori. V letih 1856–1859 je kaplanoval v bližnjem Dobu in pridno raziskoval podzemne jame v okolici. Kot prizadeven biolog je v jamah našel posebne vrste jamskih hroščev, ki se po njem imenujejo robiči in drugod enakih še niso našli. Po njem se imenuje tudi več vrst polžev. Obsežna je njegova zbirka; zbral je blizu 12.000 žuželk, 6000 mahov in polževih lupin ter 1200 različnih kamnin. Kot zaveden Slovenec je bil hud boj s tedanjimi nemškutarji, po njegovem prizadevanju si je slovesščina utrla pot v naravoslovje. Pisal je v Bleiweisove Novice. V razpravi O nekaterih jamah in votlinah v okolici Doba je opisal dvanajst jam v tem osamelem kra-

škem svetu. Domžalski jamarji so se znamenitemu naravoslovcu oddolžili s postavitvijo spomenika pri Jamarskem domu in s poimenovanjem društva po njem. Na njegovi rojstni hiši v Kranjski gori in na župnišču na Šenturški gori, kjer je nazadnje 23 let župnikoval in 7. marca 1897 umrl, so postavili spominski ploščič.

Že tako bogatim muzejskim zbirkami so jamarji lani dodali in letos lepo dopolnili še eno, to je slamninarsko zbirko. Pletenje kit iz pšenične slame in izdelovanje slamninkov je bilo skoraj dve stoletji značilno za domžalsko območje. S pletenjem kit po domovih ter s šivanjem in oblikovanjem slamninkov v 25 slamninarskih tovarnah in podjetjih je bilo v začetku stoletja zaposlenih blizu 12.000 ljudi. Domžale so se z razvojem slamninarstva začele hitro razvijati. Poleg šivalnih strojev in drugih pripomočkov za izdelovanje slamninkov ponazarja to dejavnost blizu sto fotografij.

Kako znane so bile Domžale po svojih slamninkih pa tale primer. Ko si je neki naš arhitekt v trgovini v Parizu ogledoval slamnike, pa mu nobeden ni bil všeč, mu je prodajalka užaljena rekla: »Saj to je vendar pravi domžalski slamnink.«

Srečanje, ki se je nato nadaljevalo v dvorani Jamarskega doma, je

bilo posebej namenjeno 250 igralcem, ki so sodelovali pri poletni predstavi Adam Ravbar na Krumpkeru ob 400-letnici zmage nad Turki pri Sisku. Za kulturni program sta poskrbela tamburaški orkester z Vrhpolja pri Moravčah in že omenjeni Domžalski komorni zbor. Za glasbeno spremljavo lepe pesmi je poskrbel Tomaž Plahutnik s svojimi citrami.

Domžalski župan mag. Ervin An-

Člana skupine Tutamora sta na oder povabila Osnovnošolca, da sta ju spremljala na piščalih.

PROJEKT NA ŠOLI V PRESERJAH

Prazniki v drugi polovici leta

Preserska šola je v predmislavljenem tednu izpeljala zanimiv projekt o praznikih v drugi polovici leta. Delo je potekalo tri dni in zaposlilo vse učence. Zadnji dan so na dveh enakih popoldanskih kulturnih prireditvah predstavili svoje dosežke in v goste povabili trio Tutamora, skupino, ki izvaja staro glasbo.

Obiskovalci zaključnih prireditev so si že ob prihodu v hodniku šole lahko ogledali razstavo ličnih, domiselnih in izvirnih daril in izdelkov, ki so jih ob pomoči mentorjev pripravile mlade roke. Nato so se napotili v šolsko avlo, ta je bila kar pretesna za vse otroke, starše in goste, ki so si želeli ogledati nastop glasbenikov, ki gojijo pristno ljudsko glasbo.

Marija Špendl, ravnateljica šole, je zaključno prireditev pričela z opisom tridnevnega programa, ki ga je zasnovala Marjanca Jezernik-Merčun: najprej so imeli predavanje Dušice Kunaver o ljudskih običajih, potem predstavitev starih obrti in še izdelavo daril. Za ponažitev starih obrti so poskrbeli ple-

tarka cekarjev Tilka Penov, lektarica in svečarka Neža Stele, plektarka košar Kristina Marinšek-Kuhar, glasbilar Ignac Zaletel, lončar Franc Kremžar in izdelovalka daril Marinka Amon.

Nato so na oder prišli glasbeniki skupine Tutamora. Na domačijsko urejeni sceni, ki jo je napravil Oton Svetlin, so jih že čakali stari instrumenti. Vsako zapeto ali zaigrano skladbo so pospremili s krajšim komentarjem o kraju in času njenega nastanka. Poleg gudala, drumelce, citer, čela, bobna, roga, trstenek, okarine in žvegle so za izvajljanje zvokov uporabili tudi školjko, glavnik, žvrgolčke in pojočo žago. Pri nekaterih skladbah so na oder povabili poslušalce, ki so jim pomagali ustvarjati ritem s kamni, lesenimi žlicami, ragljo, ropotuljami, orehovimi lupinami, koruznim stebelom, kuhalicami, pokrovcami in sitom z orehi, tako da je urica programa, ki so ga zaključili šolski zborček in instrumentalisti, hitro, a nepozabno minila.

Besedilo in fotografije: IGOR LIPOVŠEK

Cicibanove urice tudi v Krajevni skupnosti Homec-Nožice

Vsako leto v mesecu oktobru (v tednu otroka) se pričnejo za otroke, ki ne obiskujejo vrta, Cicibanove urice. Letos je bilo tako tudi za otroke iz Homca, ki so sicer vsako leto »romali« v Radomlje ali pa so se jih udeležili v sosednji občini.

Skupaj z upravo vrta Domžale, homškimi gasilci in Krajevno skup-

nostjo Homec-Nožice smo organizirali Cicibanove urice kar v Gasilskem domu v Homcu. Vsak petek se Cicibanovih uric udeleži 16 otrok.

In kaj delamo? Pojemo, plešemo, telovadimo, likovno ustvarjamo, pripovedujemo pravljice, igramo se z lutkami, spoznavamo nove pojme in stvari... skratka, zabavamo se in učimo. Imamo se zelo lepo, vendar si otroci in starši kljub vsem želimo pravi prostor za igro, ki bi bil naš. Verjetno bi se nekje našel primeren prostor tudi za malčke, ki so željni takšnih in podobnih dejavnosti.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo homškemu gasilcu, še posebno g. Jenku in g. Pavliču ter vodstvu VVZ Domžale za vso pomoč in spodbudo pri organizaciji dejavnosti za najmlajše v naši krajevni skupnosti.

OLGA BERNIK-ZOR, vzgojiteljica

Foto: REPANŠEK

Člani FKK Mavrica iz Radomelj so v Kamniku pod pokroviteljstvom fotografske zveze Slovenije in Zveze kulturnih organizacij Kamnik pripravili fotografsko razstavo KAMNIK V NAŠEM OBJEKTIVU. Z njo so izpolnili obljubo, da bomo vsakih pet let poslikali Kamnik in tako dokumentirali spremembe v tem živahno utripajočem čebelnjaku ljudi, arhitekture, narave, zgodovine in sedanjosti. Na prvi razstavi so bile fotografije črno-bele. Tokrat je od sedemdesetih del večina barvnih in pretežno so bile posnete letos jeseni.

Razstavo je odprl Tone Ftičar, tajnik ZKO Kamnik; v krajšem nagovoru je izrazil veselje in zahvalo, za sodelovanje z Mavrico, ki sicer ne sodi v njihovo občino. Prireditve je imela po pravilniku Fotografske zveze Slovenije klubski nivo. To pomeni, da fotografija ali fotograf dobi za nagrado

fotografijo določeno število točk. Ko jih zbere zadosti, si pridobi ustrezen naziv. Predsednik žirije je bil Vlastja Simončič, fotograf z najvišjim nazivom (mednarodni mojster fotografije), ki ga je

Odločitev žirije: Posamične fotografije:

1. nagrada Mojca Igljič
2. nagrada Matija Okršlar
3. nagrada Vlasta Jenčič

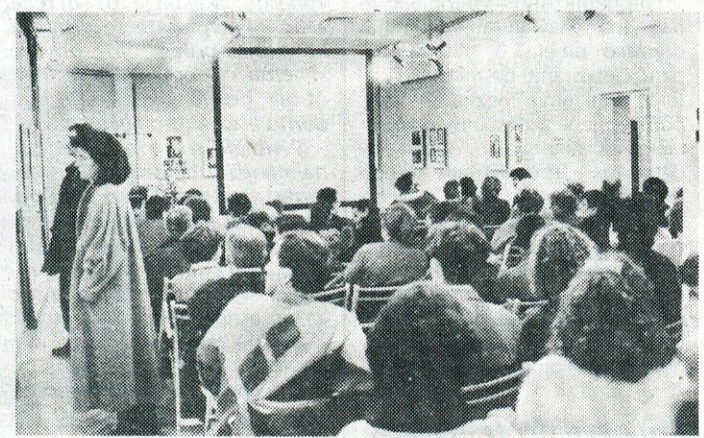
Pohvale:

Miha Kosmač, Toni Igljič, Janez Kosmač, Mojca Igljič, Lojze Popelar

Kolekcija:

1. nagrada Lojze Popelar
2. nagrada Janez Kosmač
3. nagrada Mimi Pollak

Pohvali: Vlasta Jenčič, Mojca Igljič

v svetu moč doseči. Mojster je ob razglasitvi dejal: »Vesel sem in zadovoljen s kakovostjo fotografij. Zato smo pri izbiri imeli težko delo. Menim, da je pred Mavrico še lepa prihodnost.«

Nato je stekla projekcija štirih dia esejev. Darko Zore je pripra-

vil MOJ MAKRO SVET, Lojze Popelar VSI SO VENCJI VEJLI, Janez Kosmač PLANINSKI JUBILEJ, Vlasta Jenčič, Mojca Igljič, Janez Kosmač, Lojze Popelar in Miha Kosmač pa lepljenko diapozitivov KAMNIK V NAŠEM OBJEKTIVU. IGOR LIPOVŠEK

Miklavž na Vrhpolju

Društvo zbiralcev Vrhpolje je tudi letos organiziralo Miklavževanje. Prizadevni člani, ki skrbijo za ohranjanje starih običajev in navad, so s pomočjo krajevne skupnosti in občine organizirali pohod Miklavža s parkeljmi po domovih in poskrbeli za skromno obdaritev vseh otrok.

Glede na to, da so bila namenska sredstva premajhna za pokritje stroškov, so razliko pokrili člani sami v upanju, da take in podobne navade ne bodo šle

v pozabo oziroma da bodo v bodoče deležne še več razumevanja širše skupnosti. DUŠAN GROŠELJ

SHARP
SERVIS
MENGEŠ
☎ 73 84 09

Foto Repanšek Mengeš
☎ 0611737-492

Vsem svojim strankam, prijateljem, znancem in občanom želimo vesel Božič in uspešno Novo leto!

Pisma bralcev

SLAMNIK 721-022

Ob odprtju prizidka k mengeški šoli na rob

Mengeški krščanski demokrati smo na zadnji seji v novembu sklenili, da se oglasimo na nejubu zaplete pred prireditvijo in med njo ob odprtju prizidka k OŠ Mengeš v nedeljo 21. 11. 1993. Zakaj torej gre?

Na zadnjih volitvah decembra lani smo se krajani Mengša, Loke, Dobena in Topol na referendumu odločili za krajevni samoprispevek, za gradnjo prizidka k dvajset let stari šoli. Učenci in njihovi učitelji bi s tem pridobili preproste prostore. Pouk bi lahko stekel, kot povsod v naši občini, enozimsko. Čeprav krajani že plačujejo en samoprispevek, ta se bo drugo leto izteklo, smo glasovali še za dodatni 1 odstotni neto naših že tako majhnih prejemkov. No, ker bi bilo tega denarja le za pol investicije, so drugo iz proračuna občine primaknili poslanci občinske skupščine s pozitivnim glasom k temu projektu. »Za našo šolo« (s takim geslom smo volivce pospremlili na referendum) je začela rasti najprej na papirju, v juliju pa tudi iz tal.

Zatikati pa se je začelo že potem, ko so otroci in njihovi učitelji začeli uporabljati novo zgrajene prostore in je bilo treba končano delo primerno predati svojem namenu. Na pobudo staršev otrok, ki obiskujejo to šolo (sveta staršev), sveta KS, predsednika skupščine in IS občine Domžale, naj bi prizidek ob odprtju blagoslovil domači župnik. Temu je odločno nasprotoval le učiteljski zbor (vnaprej pripravljeno vabilo s programom ni predvidevalo blagoslovitve), boljše rešeno vodstvo šole, kar se kot rdeča nit vleče že nekaj desetletij, čeprav smo skoraj že ob koncu četrtega leta slovenske demokracije, še vedno kot manjšina vedri in oblačni po »naših šolah«.

Kljub že navedenim zapetljajem je napočil dan, ko se je s prireditvijo pred šolo slovesnost začela. Ne glede na mraz se je zbralo veliko otrok in staršev, tudi iz drugih krajev naše občine. Učenci in učence so pripravili kulturni program in tudi prvi govoric, voditeljica ga. Tatjana Sivec Strmšek, župan občine Domžale g. mag. Ervin Anton Schwarzbartl ter predsednik KS Mengeš, g. Janez Per so v svojih razmišljanjih napovedovali novega duha, ki spet prihaja v našo deželo. Po toliko letih bomo šolo celo blagoslovili. Besede ravnateljca, g. Branka Liparja so bile suhoparno poudarjanje statističnih številok o gradnji in zahvala izvajalcem. Ko je voditeljica napovedala in povabila k mikrofonu župnika, g. Mateja Zevnika, so otroci, ki so nastopali skupaj s prisotnimi, spontano zaploskali. Ravnatelj je takoj po tem žoljarje dobesedno odpeljal s prizoščiča skozi stranski vhod v šolo. Menimo, da je bila ta poteza vodstva šole skrajno nekorrektna, neetična, celo cinična do vseh prisotnih, predvsem do otrok in njihovih staršev. Jasno je namreč, da dve tretjini šolo-obveznih Mengšanov obiskuje verouk v domačem župnišču. Pri blagoslovljivosti prizidka in rezanju vrvice ni bil navzoč noben predstavnik šole. Celozolska vrata si je moral odpreti domačinski župan osebno.

Za konec pa še anekdota, sicer iz prejšnjega stoletja, a še vedno aktualna tudi za naš čas. Francozi zgodovinar in književnik Ernest Renan (1823-1892) se je kot bivši teolog s svojim mlajšim kolegom sprehajal po vaški poti. Pot ju je peljala mimo vsakega znamenja, kjer spremljevalec začuden opazi, kako se Renan spoštljivo prikloni in odkrije. Presenečeno pogleda k njemu in ga vpraša: »Kaj vi tudi?« »A vi tudi?« odgovori Renan. »Veste, dragi kolega, s tem je pa ta-

kole: midva z Jezusom sicer ne govoriva, pozdravljava se pa!« Naj razume, kdor hoče! Pa brez zamere, gospe in gospodje učitelji!

Za KO SKD Mengeš
JOŽEF PAJNIC

Odgovor na odmev tov. Zajcu in Ložarju!

Prišlo je malo replik na moj članek, torej menim, da se večina strinja z menoj. Ker pa tov. Zajca zelo skrbi, če hodim v cerkev, mu moram odgovoriti. Občasno hodim, in to sama od sebe in brez pompa in RTV vabil, brez pozdravnega telegrama in neodvisnega govornika, torej ne delam nikomur škode. V podtikanju se to: moj oče je bil tudi v partizanih (imamo priče) kar dolgo, se živ in bolan vrnil. Povedal je marsikaj tudi o učnih urah, ko so poslušali že prevzgojenega partizana, o raznih obljubah, med tem tudi o »sosedov hiši«, žal je tista hiša danes res naseljena s tujci (ali še potrebujete razlago za to)? Po vojni smo mu svetovali, naj si uredi »status borca«, za katerega smo mislili, da mu pripada, a ravno takrat sta bili za to določeni dve AFŽ-jevki in mu z veseljem povedali, da bo takoj vse ure-

Kazen za miklavževanje leta 1957

Bilo je na večer pred sv. Miklavžem 1. 1957. Moja žena je bila v službi v Zdravstvenem domu v Moravčah skupaj z medicinsko sestro gospo Lijo Belihar. Z možem nista imela otrok, zato sta imela zelo rada moje otroke, ki so bili tedaj stari od 5 do 10 let. Ta dan smo pri nas skupaj z Babčnikovi in Belihervimi praznovali tudi obletnico poroke. Belihar je sklenil, da se bo oblekel v Miklavža in malo postrašil otroke. Večji otroci so priredili tudi malo igrice. Z go. babico sva bila člana social. skrbstva na občini in sva imela ta večer sejo odbora. Toda miklavževanje se je pričelo kljub temu. Dolgo v noč smo rajali in se veselili. Drugi dan pa je sledila že prijava milici, da smo imeli prireditve. Naslednji teden smo bili poklicani z Belihervimi v Ljubljano k sodnici za prekrške.

Jaz sem tajil, da sem bil na seji in nisem bil doma. Zato je klical sodnica na odgovornost mamico. Nič ni pomagalo. Kazen je sledila, in to v višini enomesečne plače in enomesečne pokojnine za Beliharja. Kot sem ugotovil pozneje, nas je prijavila sosedka Petrova, ko je predhodno zasliala malo Evico.

LEOPOLD GÖTZ

jeno, le neha naj hoditi v cerkev. Vidite, tu je pa moj odgovor. Danes so navedeni že vsi pokojni.

Povem naj vama še enkrat, da od tega, kar sem že pisala, ne odstopam, in to še enkrat povem: vse priznanje padlim, ranjenim in bolnim borcem za Slovenijo, ne glede na kateri strani so bili, zdravi pa bi lahko imeli toliko zavesti do Slovenije, da bi se preživljali od svojega dela, potem se tudi ne bi mogli pomešati z »borci z dvema pričama«, kjer soglašate z menoj.

Ker EVROPO v glavnem poznajo danes le direktorji s polno aktovko, bi svetovala, da si preberete prevod češkega zakona:

»Zakon o protipravnem delovanju komunističnega režima«.

Ce nam bo ta nasvet kaj koristil, bodo tudi očitki in zmerjanja izginila. Na koncu naj bralcem in uredništvu zaželim vesel božič (brez petard) in srečno, zdravo ter uspešno novo leto 1994.

IVANKA CERAR

Kako v prihodnje?

Vaščani Sela in Goričice v KS Vrhpolje – Zalog smo v skoraj zaključnem petletnem obdobju s samoprispevkom uresničili velike želje. Že v letu 89 smo pričeli z rekonstrukciji cest in končno v letu 91 dobili tudi asfalt. Zanj je sredstva prispevala

občina Domžale, končni uporabniki, Limoni, Cajhen v vasi Selo in Martin Prašnikar ter Marko Burja pa smo na lastno željo še dodatno segli v žep in si asfaltirano cesto približali do svojih domov.

Ker smo zemeljska dela za cesto opravljali vaščani sami, smo z našim velikim prispevkom prihranili sredstva samoprispevka v KS, vendar pa z njimi ob lastni režiji in izgradnji realizirali tudi izgradnjo javne razsvetljave. Nabavljen je bil tudi kontejner za smeti. Žal pa ne moremo biti čisto zadovoljni, saj asfaltne obcestne mulde že plačane v letu 91 še niso izdelane v celoti. Tokrat je bila zima hitrejša. Upamo, da odgovorni možje do spomladi ne bodo pozabili nanje. Samoprispevek se izteka, mi pa že imamo nove potrebe za prihodnost ob katerih se sprašujemo: »Ali nam bo tudi v prihodnje stala ob strani občina Domžale?« Ob novem letu še pozdravi ob izreku »V slogi je moč«.

IZTOK

Nesramna predrznost občana kinologa!

V novembrski številki Slamnika ste objavili prispevek z naslovom »Samovolja občana kinologa« izpod peresa Janeza Hribarja. Prispevek je napisal sicer v imenu KD Domžale, čeprav dvomim, da se s takšno vsebino strinjajo ostali člani omenjenega KD. Toda to je njihov problem.

O prispevku ne bi polemizirali, če ne bi grobo zavajal javnosti in če ne bi ocenili, da je bil to tudi njegov edini namen. Je pač gospod Hribar še enkrat pokazal svoj pravi obraz in če ga to ne moti, nas tudi ne.

Moti pa, da si je vzel pravice, ki mu po nobeni osnovi ne pripadajo in si obenem še dovolil zahtevati od občinskih upravnih organov, da poslušajo tako, kot bi ustrezalo nekemu Hribarju, ne pa zakonom in predpisom. Verjamemo sicer, da ni nikoli prebral ustavnih določil, ki opredeljuje temeljne pravice posameznikov in skupin v zvezi z ustanavljanjem društev, toda to ga še najmanj opravičuje.

Še veliko bolj pa moti spoznanje, kakšno nepopravljivo škodo je s tem povzročil kinologiji in še prav posebej njeni humani veji – reševalni dejavnosti.

Oceno uspešnosti »njegovega« KD in Kinološko reševalnega društva Domžale, ki je na nek način res predhodnik KD ADAM RAVBAR in ki je eno leto pridno delovalo kljub njegovim silnim prizadevanjem, da bi ga kar sam zbrisal s prizorišča, pa prepuščamo strokovnim organom Kinološke zveze Slovenije.

Njegovemu mnenju, da je v občini Domžale dovolj eno aktivno kinološko društvo, bi lahko celo pritrdili, če ne bi prav on s svojim absolutističnim pristopom k vodenju »občinske politike« na področju kinologije (in še česa), povzročil stanja, kakršna sedaj obstaja. V resnici pa mu gre za nekaj čisto drugega – to ve on in njegovi somišljeniki in to vemo mi, ki mislimo in delamo drugače. Mi smo se vsekakor odločili, da bomo torej tisto aktivno društvo! Zato smo se reševalne dejavnosti, ki ji on ni posvečal dovolj pozornosti in jo na nek način celo omalovaževal, že v Kinološko reševalnem društvu lotili tako, kot smo mislili, da je najboljši pravi. Včlaniti smo se želeli tudi v Kinološko zvezo, toda do tam je Hribarjev vpliv še segel in nam je to onemogočil. Drži pa tudi, da mu je do sedanjih statut KZS ta prizadevanja celo olajšal. Bodoči mu ga pa ne bo!

Njegove trditve o nelegalnosti in neuspešnosti KRD Domžale so torej navadna packarija, ki ji še sam ne verjame. Če bi bilo vsaj delček navedenega res, se mu ne bi bilo treba ničesar bati in še manj javno oglašati in se smešiti. Tako pa, kot kaže, skuša težave v svojem društvu (morda pa celo svoj položaj v njem) sedaj reševati tako, da že vnaprej obsoja in onemogoča konkurenco. Nizkotno, da bolj ne more biti.

Njegova največja laž pa je gotovo tista o prestopih iz KRD v »njegov« društvo. Tisti prizadeži, ki so skušali prestopiti, toda ravno v nasprotni smeri, vam bi najlažje povedali, kako jih je »zadržal« v svojem društvu. In tako sedaj lahko mirno nadaljuje z »nelegalno« dejavnostjo in s pomanjkljivim strokovnim vodstvom »svoje« reševalne enote.

Mi pa smo prav na predlog oz. po navodilih KZS (njen odgovor na našo vlogo za včlanitev), ukrepali šele potem, ko so nas praktično prisilili v ustanovitev novega društva. Čeprav smo že od začetka v neenakopravnem položaju (celo pred registracijo društva nas Hribar že skuša ukiniti), se konkurenca ne bojimo. Nasprotno, za razliko od Hribarja jo vnaprej sprejemamo kot izziv za čimbolj kakovostno delo. Prepričani smo, da bomo po 15 letih delovanja lahko tudi mi govorili vsaj o podobnih uspehih, članstvo bo pa zanesljivo precej številnejše – pa ne šele po 15 letih.

Ce mora predsednik KD Domžale lastno članstvo obveščati s pomočjo Slamnika, zaključimo še mi z javnim obvestilom članom KD Domžale: nikogar ne nameravamo napačno obveščati, nikogar ne bomo prisilno včlanjevali in mu v podpis ponujali ultimativnih pristopnih izjav – tudi v tem se torej razlikujemo. Odprti pa bomo za vsakogar, ki mu je kinološka dejavnost (ampak samo to) v srcu in duši. Vsem, ki bi torej želeli delati v društvu, že sedaj odpiramo svoja vrata – na stežaj.

Kinološko društvo
ADAM RAVBAR
EDO BOGATAJ, predsednik

RADI BI VAS SPOZNALI,

Spoštovani neznanec

Nedaleč od Želodnika, blizu znanega bajerja, je polje, imenovano Antonovčev britof, kjer že desetletja znamenja v obliki križa spominja na kruto nesrečo, ko je 6. julija 1917 strela udarila v skupino ljudi in ubila Frančiško Gabersček, Antonovčevo teto iz Češenika. Kar nenadoma pa je znamenje izginilo in sorodniki pokojne so se zaman spraševali, kaj se je zgodilo z njim. Vendar le do pred kratkim.

Neznanec je namreč znamenje obnovil, ga polešal in znova postavil na polje v spomin na nesrečo. Ob njem je postavil tudi lično klopco. Antonovčevi iz Češenika bi vas, spoštovani neznanec, radi spoznali in se vam za vaše delo zahvalili. Oglasite se jim lahko osebno v Češeniku pri Dobu št. 7 ali pa jih pokličite, njihov telefon je 722-083. Hvala vam!

V.

Športnik – vzornik?

Deževen novembrski večer je bil. S svojim avtom sem se peljal skozi Volčji potok proti Kamniku. Vozil sem s hitrostjo, ki je bila primerna voznim razmeram. Pred odcepom v Arboretum se mi je od zadaj približevalo vozilo. Umanil sem se k desnemu robu voziča in mu omogočil kolikor toliko varno prehitavanje, čeprav cesta na tem odseku ni kdove kako široka. Obšel me je tako predrzno, da sem moral močno zavirati. Je bila to njegova zahvala za mojo pozornost?

Bil sem jezen, zato sem usmeril dolge luči v njegovega črnega golfa in nekaj časa tako vozil za njim v znak protesta. Moje početje gotovo ne bi odobral noben prometni strokovnjak. Nasprotno vozeča vozila so se naglo približevala, umiril sem se in preklonil luči.

Čez nekaj časa, pred osvetljenim križiščem, kjer pridemo na kamniško obvoznico, se je vozilo pred menoj začelo ustavljati. Zakaj tako pozno, mi ni bilo jasno? Mislim sem, da so strasti ukročene, jeza ohlajena. Pa ni bilo tako. Moj sogovornik, čem mu sploh lahko tako rečem, ker nisva vzpostavila dialoga, je vozilo dokončno ustavil in izstopil. Bil je postaven fant mojih let. Približeval se mi je, odprl sem okno, da bi mu povedal, da ni sam na cesti. Čakal sem, da me bo ogovoril. Vprašal me je, čemu se igram »frajerja« na cesti in me udaril. In še enkrat. Z roko sem zaščitil obraz. Odprl je vrata in zakričal, naj izstopim, da mi bo razbil glavo. Ker ga nisem ubogal, je besno zaloputnil z vrati in odšel.

»Avtocesta« naša – njihova?

Društvo za varstvo okolja Domžale-Kamnik je v skrbah za pravilne odločitve pri načrtovanju avtocest več mesecev proslilo občinske in republiške forume za sodelovanje. V ta namen smo izdelali, opisali in narisali naše predloge in želje v t.kim. ekološki varianti ter izdelali opisno primerjalno analizo uradne (osnovne) variante trase AC. V nadaljevanju primerjalne analize smo podali tudi pisni predlog vzporedne variante trase AC, pomaknjene na južno obrobje ravninskega dela občine Domžale in vzhodno od Ihana, ter odsekom AC vzhodno od Beričevega v ljubljanski občini. Obe gradivi smo osebno posredovali prizadetim občanom, republiškim ministrstvom in poslancem raznih strank, skupno kar 40 izvodov. Pisnega odgovora nismo prejeli od nikogar, ne na ekološko, ne na primerjalno analizo AC niti na vzporedno varianto ne. Na naše vztrajanje smo 25. 10. letelj prepovedali za udeležbo na seji Izvršnega sveta in Skupščine občine Domžale, ki je bila dne 27. in 28. 10. 1993. Vabilu z naslovom oz. zadevo »sprejem koridorja avtoceste Ljubljana – Celje« je bilo priloženo tudi gradivo Ministrstva za okolje in prostor (MOP) ter Ministrstva za promet in zveze (MPZ), in sicer:

a) Povzetek »strateške presoje vplivov avtoceste na okolje in prostor na odseku Šentjakob – Vrnsko«, (izdelal MOP-ZPP).

b) Primerjava variant poteka avtoceste na odseku Ločica (Vrnsko) – Šentjakob (Ljubljana) ter nekoliko popravljene tekst študije prej navedene primerjave (izdelal MPZ-RUC).

Za obe gradivi so bili že v naprej napisani povzetki in zaključki primerjav, in sicer:

– Povzetek in zaključek presoje vplivov avtoceste na okolje;

– Povzetek in zaključki prometno-tehnične in ekonomske primerjave poteka avtoceste;

– Sinteza in sklepi.

Načrtovalci so ekološko variante že v prvem delu navedenih gradiv izvrgli kot nesprejemljivo in predrago. Vzporedno varianto, v gradivu MOP-ZPP poimenovano modifikirano varianto »E-2« pa so načrtovalci v nadaljnjem, analitičnem delu tega gradiva ocenili kot manj sprejemljivo in zato neustrezno. Obe varianti sta bili izločeni. Pri tem je bilo dejstvo, da je ekološka varianta predlagana le v svojstvu makrolokacije, popolnoma zanemarljivo.

Z optimalno mikrolokacijo trase bi bilo možno izbrati bistveno ugodnejšo in cenejšo ekološko traso, kar pa

Avtobusna postaja v Spodnjih Lokah, kjer je ob klopcah neznan »turistični delavec« pozabil celega tovornjaka. Pa menda ne čaka na avtobus!

Spomin na neljubi dogodek je počasi bledelel. Ni še minil teden dni, ko sem v zavetju doma spremljal košarkarsko tekmo med slovensko in estonsko državno selekcijo. Med himno sem opazil zgoraj omenjenega nasilneža v dresu državne ekipe.

Saj to je naš vrli rojak, ki sem ga dotlej poznal samo preko medijev. Zamislil sem se. Je to cvet slovenskih sinov, vzor mladega rodu? Je to vrhunski športnik, iz katerega sevajo temperament, vztrajnost in marljivost obenem? Je bilo to njegovo dejanje vredno ugleda, ki ga (še) uživa? Skladnost telesa in duha – tolikokrat omenjena fraza, ki ponazarja obvladane situacije, s katerimi se vrhunski športnik srečuje na tekmovališču in tudi zunaj njega.

Živeti športno po mojem pomeni živeti po nekih načelih, za neke ideale. Omenjenega vrhunskega športnika bi

vprašal, kateri so njegovi ideali? Ali res najbolj ceni denar? Njegovo objestno obnašanje presega vse meje. Vendar vrhunskemu športniku »tak izpad« dobrodušno oprostimo, saj je ljubljeneč množice, pa še državo zastopa.

Športnikom bi moral biti vzor g. Leon Štukelj. V športni areni, kakor tudi zasebno je bil marljiv in zmeren. Kaj pa omenjeni košarkar? Ne oporekam temu, da ga vsakodnevna vadba in nastopanje obremenjujeta, vendar pa bi lahko pokazal nekoliko več strpnosti in olike.

Razočaran sem nad svojo generacijo. Kako bomo zamenjali svoje starše, če se ne bomo sporazumevali na način, ki je vreden človeka. Zvezde na nebu ne žare vse enako svetlo, ko jih zastrejo prosojne meglice, njihov sijaj ugasne.

SIMON POTOČNIK, Rova

SRAMOTA SREDI DOMŽAL

Za nekatere odloki ne veljajo

Že pred časom smo na seji občinske skupščine sprejeli odlok o sprejmemi nekaterih imen ulic in trgov, ki so bili sad komunističnega enoumja in kot takšni seveda nesprejemljivi za demokratično družbeno ureditev. Vendar se še dogaja, da nekateri, ki bi to morali, tega odloka sploh ne spoštujejo. Lep primer za to je podjetje EVRO 2000, ki je v centru Domžal, ob avtobusni postaji, postavilo tablo z zemljevidom centra Domžal, reklamnimi sporočili itd.

Zgodaj omenjeno podjetje je dobilo koncesijo od Izvršnega sveta SO Domžale, da postavi tablo, na kateri bi obiskovalec Domžal lahko takoj poiskal ulico ali objekt, ki ga išče. Stvar sedaj ni tako preprosta, kajti na zemljevidu so še stara imena ulic (npr. Veljka Vlahovića), na zemljevidu Slovenije je še vedno označeno, da je naša sosedna Socialistična republika Hrvaška itd. Upamo lahko, da bo podjetje popravilo storično napako in se nam za to javno opravičilo, drugače bomo primorani prisiliti Izvršni svet SO Domžale, da vzame koncesijo temu podjetju in jo dodeli drugemu, sposobnejšemu, takšnemu, ki sledi skupščinskimi odloki in drugim uradnim aktom občine.

JANEZ STIBRIČ

v tem primeru ni bilo izvedeno. Izločitvena ocena, ki so jo podali Ministrstvo za promet in zveze in Ministrstvo za okolje in prostor kot načrtovalci avtocest skozi Slovenijo, je preveč splošna in zato nesprejemljiva. Primerjave predračunskih cen po opisu posameznih del in stroškov pa v variantah AC sploh ni. Omenjeni so le končni zneski po variantah, kar pa za izbiro najustreznejše variante še ni zadosten argument.

Izločitveni kriteriji niso zadostne kakovosti, posebno še pri obravnavi »ekološke« variante ne, zato ponavljamo naše, že večkrat povedane in obrazložene argumente, in sicer:

Naš predlog ekološke variante je vseboval naslednje:

Ker je trasa AC tranzitna in se gradi na zahtevu ter za potrebe Evrope za povezavo vzhod-zahod oz. Barcelona – Kijev, ne smemo dopustiti, da se pričnejo dela na trasi, po, od MOP in MPP izbrani osnovni varianti trase AC, katera se nam vsiljuje kot najcenejša in poteka pretežno v bližini obstoječe magistralne ceste, deloma pa celo po sami magistralni cesti, predvsem zaradi naslednjih naštetih, kakor tudi številnih drugih, tu ne naštetih, razlogov:

1. Za vedno nam bodo uničene tri najlepše podalpske doline osrednje Slovenije t. j.: Savinjska dolina, Črni graben, Tuhijska dolina in ravnina med Domžalami in Ljubljano.

2. Prebivalstvo teh območij za vse večne čase ogrozi s plini, hrupom in onesnaženjem podtalnice. Le-to bo zmanjšalo kakovost in vrednost obstoječih in novih urbanih prostorov. Navedeni in še številni drugi škodljivi dejavniki bodo vplivali na zdravje ljudi in živali, pa tudi rastlin, zato bo nastala potencialna nevarnost, da se bodo sedanji prebivalci pričeli celo izseljevati iz tako ogroženih krajev.

3. Prereže osnovne življenjske in delovne povezave med ljudmi in terenom ene in druge strani AC.

4. Trasa osnovne variante AC po navedenih dolinah poteka po kmetijskem zemljišču I. in II. razreda, ki se brez nadomestila enakovrednih zemljišč, po veljavnih zakonih, ne more in ne sme uporabiti ali zaidati. Če bo AC kljub temu zgrajena po teh kmetijskih zemljiščih, bo izničen vsak edini možen razvoj in obstoj pridelovanja zdrave hrane, povrtnin in sadja, hkrati pa tudi onemogočen razvoj in obstoj samostojnega ali kooperantskega kmetijskega in zdravilnega turizma, pa tudi obrtništva in drugih gospodarskih dejavnosti.

Nadaljevanje prihodnjic

Po sklepu uredniškega odbora v glasilu Slamnik ne bomo objavljali nepodpisanih in s pomanjkljivimi naslovi opremljenih prispevkov.

Uredništvo

Pogovor s 83-letnim Rudolfom Pircem

Kakor vem, redno prebirate Slamnik, pozna vas veliko bralcev našega časopisa, zato jim, prosim, povejte nekaj iz svoje bogate zakladnice spominov.

Rodil sem se 17. aprila 1911 pri Štučku na Goričici pri Ihanu št. 15. Včasih so rekli pri Gregu. Ker so starši hišo kupili od stare žene (njenegega imena se ne spominjam), ki je šivala slamnike – štučke, so ljudje rekli pri Štučku in tako sem jaz Štučkov Rudl.

Solo v Ihanu sem začel obiskovati že v stari Avstriji. Učil je tedaj učitelj Jordan.

Kako se spominjate prve svetovne vojne?

Dobro se spominjam tistega dne, ko je moral oče v prvo svetovno vojno. Mama ga je spremljala in z njim nesla »kufur«, otroci pa smo tekli za njima in jokali. Ko je prišel na dopust, se spominjam, me je vzel v naročje.

Doma niste imeli kmetije. Kako ste se preživljali?

Bilo nas je osem, oče Tine, mati Neža ter šest otrok, trije fantje in tri dekleta. Spomladni smo v krumperskem gozdu najprej nabirali rdeče jagode. Kadar nas je dobil »borštinar« – gozdar, nam je vse prevrnil in smo šli prazni domov. Potem smo nabirali gobe – pšeničnike. Borovnice smo »talepe« nabirali za prodajo, nas mukane z grabljicami pa za kuhanje žganja. Jeseni so bile na vrsti spet gobe – ajdovčki. Vse pa je mama sproti nosila na trg, ponavadi je z njo hodila tudi ena od deklet.

Od jeseni do pomladi smo pridno pletli kite in cofe iz pšenične

Rudolf Pirc pri delu v Domu počitka v Domžalah

Rudolf Pirc je izdelal mnogo jaslic

Štučkovi koledniki z Goričice pri Ihanu pred šestdesetimi leti, od leve: Rudolf, oče Tine, Tine in Janče

slame. Pletli smo seveda vsi. Otroci smo imeli določeno, koliko komolcev kite smo morali na dan spleti, šele potem smo smeli sesti k domači nalogi in učenju. Tako je bilo za šolo malo časa.

Mlajši bralci ne vedo, kaj so cofi in za kaj so jih uporabljali?

To so nekaj več kot meter dolgi okrogli iz pšenične slame pleteni »štriki« s cofi za okras na koncih. Navadne kite smo pletli menda 36 komolcev dolge. Te je najprej odkupoval stari Bvaže, za njem pa sin Nace in tudi njegova sestra Nežka za eno od domžalskih tovornjakov. Iz kit so seveda šivali slamnike, s cofi pa so jih polepšali, pozneje so jih opremili s tkanimi trakovi.

Oče Tine je dobro igral na klarinet. Kar vsa vaša družina je bila muzikalična.

Res je. Oče je kot samouk dobro igral na klarinet. Veliko je igral po ohceti, največ na Gorenjskem. Poleg godca s harmoniko so skoraj povsod imeli tudi klarinet, ker se je daleč slišalo. Tedaj so bile ohceti kar dva ali tri dni, ponekod pa ves teden.

Štučkovi ste bili včasih znani kot koledniki, prosim, povejte nekaj tudi o tem.

Novo leto je prvi začel »nositi« oče, nato je z njim začel hoditi starejši sin Janez, igral je bas, nato se jima je pridružil brat Tine s klarinetom in nazadnje, ko sem imel komaj 12 let, še jaz, bil sem najmlajši, igral sem pozavno. Novo leto smo začeli nositi na Štefan dan pri županu Ložarju v gostilni na Zagaj. Prekrižarili smo velik del Gorenjske, nazadnje pa Črni graben in Moravško dolino. Spali smo po hišah, povsod smo bili že vnaprej dogovorjeni za prihodnje leto. Ljudje so nas povsod navdušeno sprejemali. Ker sem bil še šolar, sem moral za potepanje s koledniki dobiti dovoljenje od učitelja. Kadar je bila zima lepa, smo novo leto nosili – voščili in koledovali do svečnice.

Mama Neža je bila dobra ljudska pevka. Ali ste se od nje kaj naučili?

Mama je bila odlična ljudska pevka. Jezikoslovcu dr. Antonu Brezniku je zapela več kot sto ljudskih pesmi. Veliko pesmi se je od nje naučila hčerka ali moja sestra

Johana, več so jih posneli tudi za radio in so shranjene v Ljubljani. Jaz pel nisem, čeprav imam dober posluš, sem pa rad igral.

Ali vam je to v življenju kaj koristilo?

V Dubrovniku, kjer sem bil 18 mesecev pri vojaki, smo trije v prostem času posedli na stopnice in igrali. Nad nami je bival puškar, ki nam je večkrat vrgel kovača dol, liter vina pa je tedaj veljal 3 dinarje.

Ko je neki oficir organiziral orkester, smo večkrat cele noči igrali oficirjem na zabavah, zjutraj pa so nam dali prosto, da smo se naspali in odpočili. Jedli in pili smo skupaj z oficirji. Tako dobro in brez skrbi kot pri vojaki pozneje nisem nikoli več živel, čeprav mi od doma niso poslali niti dinarja.

Pozneje sem nekaj časa igral pri Mengeški godbi, nato dolgo pri domžalski in hrastniški godbi.

Vidim, da veliko izdelujete razne spominke in miniature, kakšen poklic ste imeli?

Želel sem postati kipar, nekaj kiparske žilice imam še sedaj. Rad bi se učil pri kiparju Pengovu v Ljubljani, a ni bilo denarja. Po pol leta učne dobe za krojača mi je zdravnik odsvetoval, da ne bi zbolel za tuberkulozo. Nato sem se dve leti učil v Hribarjevi slamnikarni v Mengšu. Potem sem se do vojaščine zaposlil v Oberwalderjevi – Polževi slamnikarni v Domžalah. Po vojaščini sem, razen med drugo svetovno vojno, do upokojitve delal v Induplati Jarše.

Življenje pa je bilo zmeraj trdo, zato sem ob rednem delu tudi kiparil in izdeloval različne predmete. Zmodeliral sem model za škrate s harmoniko in jih veliko izdelal, seveda sem jih tudi sam parval, obnovil in nanovo poslikal sem več kapelic, križev in kipov. Veliko miniaturnih planinskih domov in koč sem upodobil. Največ sem menda naredil jaslic. Ene velike jaslice sem izdelal in poklonil tudi Domu počitka v Domžalah; tu že od leta 1990 živim in te povabim, da si jih po božiču prideš ogledat.

Čeprav se nisem izučil zelenega poklica, že več kot 60 let kiparim, celo tu v Domu počitka, kjer se prav dobro imam, zmeraj kaj de-

lam, tudi tale surovi izdelek na mizi bo imel v decembru, ko me boš obiskal in mi, kot obljubljal, prinesel Slamnik s tem pogovorom, že drugačno podobo.

Starejši planinci se vas spominjajo tudi kot oskrbnika planinskega doma na Kamniškem sedlu. Ali ste bili tudi športnik?

Res je. V letih 1949, 1951 in 1952 sem oskrboval dom na Kamniškem sedlu. Prvo leto sem v glavnem vse za oskrbo sam znosil na planino. Potem sem imel »pametnega« konja, ki je prinesel celo po 120kg tovora naenkrat. Ker na Sedlu ni bilo trave, se je pasel daleč stran na Planjavi. Kadar sem ga poklical Miško, je sam prišel k meni. Športnik pa nisem bil, samo v mladih letih sem igral pri ihanskem nogometnem klubu.

Kako ste preživeli okupacijo?

Že od leta 1941 sem sodeloval z OF, potem sem bil v partizanih. Pred koncem vojne so me ujeli. Zaprt sem bil v Kamniku in Begunjah, odkoder so nas en vlak poslali v koncentracijsko taborišče Dachau. Ker je bila železniška proga uničena, so nas dali v delovno taborišče Knitelfeld. Od tod sva z Janenom Kosom-Najpavrom iz Brezja pri Dobu ušla in se po številnih zapletljajih srečno vrnili domov.

Spominjam se tudi, da sva z Janenom na Gorenjskem prišla v neko vas, ki so jo obkolili Nemci, rešil naju je mlad vojak, menda je bil gestapovec. Najprej je govoril nemško, nato pa po slovensko. Ko sva mu vse povedala, nama je obljubil, da naju bo rešil iz obroča. In res, vzel je kovčec in naju vodil mimo vseh zased.

Če je Janez res, kot praviš, še živ, te prosim, pojdi ga za novo leto namesto mene pozdravit.

Med vojno sem imel srečo, kljub velikim nevarnostim nisem bil nikoli ranjen.

Hvaležen sem pa tudi osebu Doma počitka, ki tako lepo skrbi zame, imam red in sem zelo zadovoljen.

Ob slovesu sva si segla v roke in si zaželela zdravja in sreče v letu 1994.

Pogovarjal se je STRAŽAR

Grad Krumperk

(nadaljevanje)

Ob smrti zadnjega Celjana so fevdni lastniki Krumperka postali Habsburžani. Leta 1490 je cesar Friderik III. grad Krumperk z vso posestjo za dve leti podelil v fevd Kristofu Zellenpergerju in nato pod enakimi pogoji ponovno v letu 1492. Po smrti svojega sina Kristofa je Anže Zellenperger leta 1517 Krumperk zapustil svaku Jurija Ravbarju ml. in njegovim moškim potomcem.

Kakšen je bil prvotni krumperski grad, ki se v starih listinah omenja Turn pri Krumperku, seveda ne vemo, tudi se ne ve, kje je stal, morda tam, kjer je sedanji grad, ali južno, kjer se starejši domačini še spominjajo lepo urejenega parka, sedaj pa je gozd.

Sedanji krumperski grad so v renesančnem slogu z lepo obdelanimi

konzolnim vencem iz rumenega peščenjaka in bogato zasnovanim arkadnim dvoriščem okoli leta 1580 pozidali vitezi Ravbarji. Po značilni italijanski zasnovi je grad postavljen na ravni pravokotni tlorisni osnovi s štirimi vogelnimi stolpi, ki ne presegajo višine stavbnih traktov. Skoraj povsem enak je bil v zasnovi Kersnikov grad na Brdu, ki je pa žal od leta 1943 razvalina.

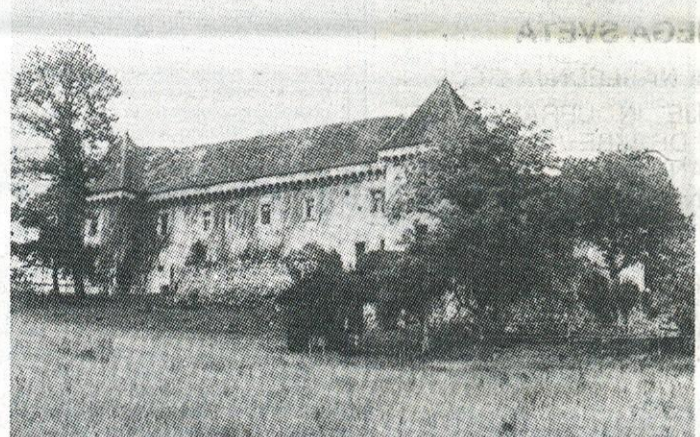
Ravbarji so bili v 15. in 16. stol. med najodličnejšimi rodbinami na Slovenskem in so bili za vlade cesarja Maksimilijana I. povzdignjeni v baronski stan. Kar nekaj pomembnih osebnosti je znanih iz preteklosti te rodbine. Nikolaj Ravbar je leta 1462 skupaj z drugimi plemenitaši rešil cesarja Friderika III. na Dunaju pred obleganjem upornih Dunajčanov. Kristof Rav-

bar (1466–1536) je bil drugi ljubljanski škof, kot cesarski svetovalec, deželni glavar, cesarjev namestnik, vojak in državnik je bil kar pol stoletja pomembna in odločujoča osebnost na Slovenskem.

Andrej Eberhard Ravbar (1507–1575) je bil znan po izredni velikosti in nenavadni telesni moči. O njem je Valvasor pisal v XI. knjigi Slave vojvodine Kranjske, kjer je objavil tudi njegovo sliko. Od tedaj je menda tudi slovenski pregovor: »Ga v žekal dene.«

O Adamu Ravbarju, ki je s svojo konjenico v sodelovanju z drugimi poveljniki 22. junija 1593 odločilno posegel v boj s Turki, smo letos ob štiristoletnem jubileju že pisali.

Jurija Ravbarja so pokopali 5. januarja 1617 v Dobu, zapustil pa je

Renesančni grad Krumperk

dve hčeri. Grad je prišel v rodovino Raspor. Hči Ana Marija Ravbar, poročena (1632) Valvasor, je bila mati slavnega zgodovinarja in kronista Slave vojvodine Kranjske, Janeza Vajkarda Valvasorja. Regina Doroteja Ravbar se je leta 1623 poročila z Anžetom – Janezom Ludvikom Rasporom. Ker si je pravico do Krumperka lastila vdova po pokojnem Juriju, je nastal hud spor. Pravico do Krumperka si je Rasp

Konzolni venec na enem izmed vogalnih stolpov leta 1934

1654 se je z dobskim župnikom pravadl zaradi neke desetine.

Po smrti Janeza Avguščina je na Krumperku gospodarila njegova vdova Ivana Rosina, rojena Vazenberg. Umrla je 17. februarja 1681, pokopali pa so jo v grobnici na Taboru. V Valvasorjevem času je na Krumperku gospodaril Janez Ludvik Rasp, za njim od leta 1738 Janez Adam Vajkard Rasp, nato Avguštin Rasp. Janez Nepomuk Rasp je bil iz te rodbine zadnji lastnik Krumperka. Umrl je leta 1802.

Za Raspi so bili imetniki krumperske posesti grofje Turni-Valvasina. Po letu 1840 pa so tu zagospodarili baroni Rechbachi, ki so tako grad kot posest obdržali do leta 1928. Rechbachi so se izselili v Avstrijo. Iz galerije pa so seveda z dovoljenjem odpeljali 31 portretov svojih prednikov iz 17. in 18. stoletja.

Zadnja v gradu Krumperk rojena baronesa Gabriele Rechbach, poročena Žegarac, je po drugi svetovni vojni kot vdova dolgo živelja pri Sadnikarju v Kamniku in skrbno varovala muzejske zbirke.

Krumpersko posest je kupila Stanka Pogačnik, posestnica v Rušah pri Mariboru. Leta 1941 so grad in posest poddržali Nemci. V gradu je bila od leta 1942 nemška vojaška postojanka – graničarska šola. Po drugi svetovni vojni je vse skupaj poddržavila še tedanja oblast. V gradu je imela JLA do leta 1953 okrevališče za oficirje, pozneje so bila v njem stanovanja, sedaj je že nekaj let prazen. V letu 1993 pa so grad vrnili zakonitemu dediču Hinku Pogačniku, ki živi v severni Argentini.

Gozdove je po nacionalizaciji prevzelo gozdno gospodarstvo, travnike in polje ter gospodarska poslopja pa Agrokombinat Ljubljana, leta 1970 Emona Ljubljana in leta 1977 Biotehniška fakulteta iz Ljubljane, ki je tu uredila konjerejski obrat.

STRAŽAR

Našo ponudbo v BARU BLED smo decembra obogatili s prodajo zlatega nakita, ur in sončnih očal. Dobrodošli!

KARAT
NAKIT • URE • SONČNA OČALA

Ljubljanska 82
61230 Domžale, SLO
Tel./fax: 061/721-290

ORKIČ Stane

bar bled

Ljubljanska 82
61230 Domžale
Tel.: 061/712-985

Blagoslovljen božič in srečno 1994!

Foto STUDIO EXPRESS

BLAGOVNICA-VELE
DOMŽALE
Tel.: 713-028

FOTO ZA DOKUMENTE TAKOJ

pridobil leta 1628, popoln gospodar pa je postal šele leta 1643, ko se je poravnal s svakom Francetom Ravbarjem in njegovo ženo.

Janez Ludvik Rasp je že Regini Doroteji Ravbar leta 1641 na bližnji Veselki v Krtni zgradil dvorec, ki ga je imela kot vdovin dvorec, potem pa je bil krumperski pristava. Ohranjen je samo še del tega veselskega dvorca.

V letu 1632 je bil Rasp s Krumperka deželni poslanec.

Janez Ludvik Rasp je bil protestant, zato so ga deželni stanovi 28. oktobra 1628 opomnili zaradi krive vere.

Za njim je Krumperk prevzel najstarejši sin Janez Avguštin. V letu

DRUŠTVO IZGNANCEV DOMŽALE

Prvo leto je za nami

V začetku leta 1994 bo preteklo leto dni od začetka dela Društva izgnancev v občini Domžale. Ta združuje vse, ki so bili med drugo svetovno vojno izseljeni v različna taborišča ali pa so pred tem bežali. V naši občini je včlanjenih več kot 300 nekdanjih izgnancev; ti pozorno spremljajo prizadevanja društva na državni ravni in se vključujejo v različne aktivnosti. Tako je med njimi kar precej naročnikov VESTNIKA, razdelili smo ZBORNIK, udeležili pa smo se tudi vse-slovenskega srečanja izgnancev v Dobovi. Poteka tudi akcija razdeljevanja članskih izkaznic.

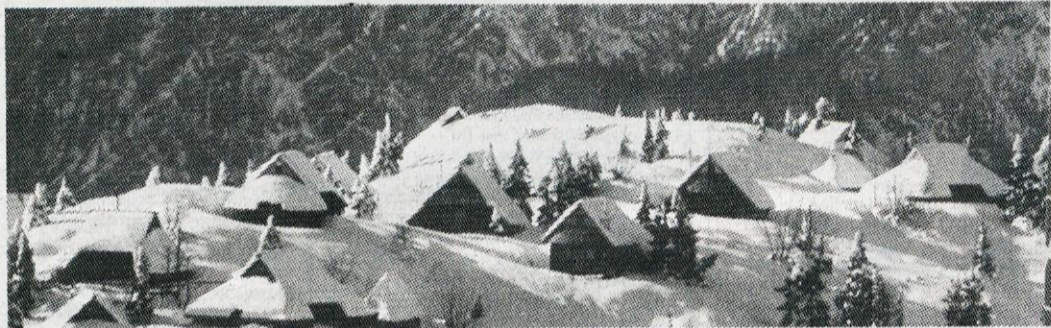
Društvo izgnancev Slovenije si v sodelovanju z vlado in ustreznimi ministri prizadeva, da bi vse slovenske izgnance priznali za žrtve raznarodovalne politike in vojne nasilja, da se zagotovi boljše zdravstveno in socialno varstvo ter izplača pravična odškodnina za telesno in psihično trpljenje v izgnanskih taboriščih ter za uničeno in odvzeto premoženje in nepremično premoženje. Tako je Društvo že zbralo podatke o celotni vojni škodi, ki so jo Sloveniji povzročile agresorske države in je bila 1945. posredovana v Beograd. Društvo razpolaga s podatki, kaj je prejšnja

Jugoslavija terjala, kaj dobila in dala Sloveniji na račun vojne odškodnine od agresorskih držav. Zbrani pa so tudi drugi dokumenti v zvezi s popisom vojne škode in z reševanjem tega problema v drugih državah. Zaradi prizadevanj Društva je bilo v Zakon o lastninskem preoblikovanju podjetij vključeno tudi določilo, da se formira sklad za plačilo vojne odškodnine, vsi drugi postopki tečejo in bomo izgnance o njih obveščali.

Društvo v občini Domžale pripravlja vse potrebno za občni zbor v letu 1993, že sedaj pa vabi vse izgnance, da tudi v letu 1994 sodelujejo, naročijo VESTNIK, se udeležijo ekskurzije in drugače prispevajo k uspešnemu delu Društva.

Vsem prijetne praznike in čimveč zdravja v letu 1994!

V.

PLANINSKO DRUŠTVO DOMŽALE

Leto jubilejev

Leto 1993 je bilo za vse planince leto jubilejev, saj smo se spomnili stoletnice ustanovitve planinske organizacije v Sloveniji. Domžalski planinci smo se v praznovanju vključili z odprtjem prenovljenega Domžalskega doma na Veliki planini in s 1.

srečanjem planincev in ljubiteljev gora.

Delo in akcije na področju vzgoje in dela z mladimi na področju ekstremnega alpinizma in drugod so bogatile dneve planincev in prinašale uspehe. Uspešni so bili alpinisti tako pri vzgoji

podmladka kot pri novih dosežkih v ekstremnih smereh. Prijetnega letnega tabora v Logarski dolini, ki so ga pripravili in izvedli mladinci, se še danes vsi radi spominjajo, enako tudi vrste izletov in manjših ter višjih vzponov najmlajših.

Podoben program bo Planinsko društvo Domžale izvajalo tudi v letu 1994, že sedaj vabijo na II. tradicionalno srečanje, ki bo zadnje nedeljo v avgustu pri DOMŽALSKEM DOMU na Veliki planini, kjer boste vedno dobrodošli!

Vsem želimo srečno, zdravo in varno leto 1994 ter da se čimvečkrat srečamo na naših lepih planinah in gorah!

REPUBLIKA SLOVENIJA, OBČINA DOMŽALE

PREDSEDNIK IZVRŠNEGA SVETA

IŠČE STROKOVNJAKE ZA NASLEDNJA DELA:

1. POSTAVITEV, VODENJE IN UPRAVLJANJE SKLADA / AGENCIJE / DRUŽBE / DIREKCIJE ZA VODENJE POSLOVANJA SKLADOV, SREDSTEV IN LASTNINE, NALOŽB, INFORMACIJ OBČINE (BODOČIH OBČIN / OKRAJA), ...
2. USMERJANJE, UREJANJE, OBVLADOVANJE IN VARSTVO PROSTORA IN OKOLJA, KOMUNALNIH NAPRAV, CEST
3. STRATEŠKO OBVLADOVANJE LOKALNIH JAVNIH SISTEMOV JAVNIH GOSPODARSKIH SLUŽB
4. NADZOR / PLANIRANJE VZDRŽEVANJA, NADZOR ZA KAKOVOST
5. OBVLADOVANJE INFORMACIJ

Sodelovanje je možno projektno / pogodbeno ali kot zaposlitev (izbor na delovno mesto, imenovanje na funkcijo). Vabim Vas, da sporočite pripravljenost za sodelovanje osebno ali pisno na naslov: Tomaž ŠTEBE, Predsednik Izvršnega sveta SO Domžale, Ljubljanska 69, 61230 Domžale, tel. 721321.

Eno leto Govornika

Debatni klub Govornik je prejšnji mesec praznoval eno leto delovanja. Na občnem zboru so potrdili prejšnje vodstvo še za eno leto.

Člani kluba smo z delom preteklega leta zadovoljni, saj smo bili zelo dejavni. Poleg svojih sestankov smo organizirali štiri prireditve. Uspelo je tudi drugo slovensko prvenstvo v govorništvo letos spomladi. Trenutno je v Sloveniji aktiven samo naš klub na temo govorništva. Začetni podžrežek je imel klub, ko še ni bil formalno ustanovljen v domžalskem telovadnem društvu Partizan. Ta je bil tudi soorganizator prvega slovenskega prvenstva v govorništvo.

DARE FLIS

AVTOSERVIS VINKO SETNIKAR

DRAGOMELJ 27
TEL.: 372-925
61230 DOMŽALE

Ob izteku leta želimo poslovnim partnerjem in drugim občanom vesele božične praznike, srečno novo leto ter mnogo uspehov v prihajajočem letu 1994.

PREDAVANJE O FRANCII

Reševanje kulturne dediščine

Študentka arhitekture Helena Stražar se je letos poleti udeležila enomesečnega mednarodnega tečaja za mlade konzervatorje, ki je bilo v Franciji. Svoje izkušnje, delo, zanimivosti in bivanje v skupini štiridesetih udeležencev tečaja iz osemnajstih držav je strnila v predavanju, ki ga je 2. decembra imela v prostorih Knjižnice Domžale.

Prvi del tečaja pod naslovom JEUNESSE & PATRIMOINE (mladost in dediščina), ki ga je organiziralo francosko ministrstvo za kulturo, je potekal v Parizu. V glavnem mestu Francije in njegovi okolici so si ogledali mnogo znamenitosti in na kraju samem spremljali restavratske in konzervatorske postopke; od Louvra prek Versailles do Beauvaisa, kjer so »prečesali« največjo katedralo na svetu. Ker so se po gradbenih odrih vzpenjali do streh, so imeli možnost dojemati častljivo in mogočno arhitekturo iz drugačnih perspektiv ter v vsakem oblikovanem kamnu spoznati, da za njim stoji človek. Spoznavali so tudi uporabnost računalnika za tovrstno delo in imeli kopico kakovostnih predavanj uglednih strokovnjakov.

Potem so se preselili proti jugu, v bližino mesta Lyon na sotočju Rhône in Saône. V Saint Antoine so se nastanili v samostanu, kjer potekajo obnovitvena dela. Vsak udeleženec

Nekaj Francozov nas je tudi povabilo domov. Znajo zelo lagodno živeti, kar se vidi pri pospravljanju stanovanj

je moral skozi štiri delavnice: arhitekturno, modelarsko, kamnoseško in rezbarsko. V arhitekturni so spoznavali gradbene značilnosti in restavratske probleme pri obnovi in ohranjanju samostana; v rezbarski so izdelovali intarzijske; v kiparski so klesali ornamente, ki so jih takoj nato že vgradili v samostanske zidove; v modelarski so iz gline izdelovali pahljačaste okraske. Tako dobiš občutek, kaj je iz materiala moč napraviti in česa ne; začneš pa tudi spoštovati in vrednotiti naporno delo preteklih generacij, ki je vsajeno v vsak detajl, zid ali zgradbo.

Besedilo in fotografije: IGOR LIPOVŠEK

Pomoč ljudem v stiski

Dragi ljudje, prav je, da omenimo nekaj, kar bi moralo biti za nas zelo pomembno. Zdi se mi, da se ne zavedate, kaj se dogaja po svetu. Poglejte okoli in malo pomislite, kaj vse pesti

danesh mnogo ljudi. Tu je lakota, poplave, vojne in še druge naravne nesreče. Ljudje so brez domov, hrane, obleke, otroci brez staršev. Lahko bi jim pomagali. Namesto da nam obleke, ki jih več ne potrebujemo ali uporabljamo, ležijo po omarah, jih odnesimo na Karitas. Tam bodo že vedeli, kam z njimi. Tudi glede hrane lahko poskrbimo, vsaj nekaj vrzimo v škatlo, ki je postavljena v vsaki trgovini. Tudi otroci lahko pomagamo pri tem. S prijatelji zberimo denar, ki smo ga namenili za sladkarije in namesto tega kupimo moko, sladkor ali še kaj drugega, kar bi Karitas odpeljala v mesta, kraje in vasi, kjer so ljudje res potrebni pomoči.

Ljudje, zbudite se in napravite kaj za ohranitev mirnega in zdravega človeštva na tem svetu!

ALENKA LESKOVEC

DRUŠTVO SMO

Prireditve za čas dobrih želja

17. 12. PETEK	IZDELOVANJE VOŠČILNIC IN OKRASKOV (od 7 let)	16.30-19.30	Društvo SMO
20. 12. PONEDELJEK	IZDELOVANJE IZDELKOV IZ FIMO MASE	15.00-18.00	Društvo SMO
21. 12. TOREK	IZDELAVA NOVOLETNIH VOŠČILNIC NA RAČUNALNIK	15.45-17.15	Del. univerza
22. 12. SREDA	IGRALNE URICE ZA NAJMLAJŠE	17.30-19.00	Društvo SMO
23. 12. ČETRTEK	LUTKOVNA IGRICA - DREVOSMOKEK NA OBISKU, IZDELOVANJE LUTK	17.00-19.00	Knjižnica
23. 12. ČETRTEK	GLASBENA DELAVNICA ZA NAJMLAJŠE	16.00-17.30	Društvo SMO
27. 12. PONEDELJEK	VOZLANJE ZAPESTNIC PRIJATELJSTVA	9.00-12.00	Društvo SMO
27. 12. PONEDELJEK	LECTOVA SRCA - STARA OBRT	17.30-19.00	Knjižnica
23. 12. TOREK	RISANJE NA RAČUNALNIKU - PREDSTAVITEV DIDAKTIČ. PROGRAMA (4-6 let)	10.00-18.00	Knjižnica
30. 12. ČETRTEK	LUTKOVNA IGRICA - DREVOSMOKEK NA OBISKU, IZDELOVANJE LUTK	17.00-19.00	Knjižnica
29. 12. SREDA	LUTKOVNA IGRICA - DREVOSMOKEK NA OBISKU, IZDELOVANJE LUTK	10.00-12.00	Knjižnica
30. 12. ČETRTEK	DRUŽABNO SREČANJE (od 0-99 let)	9.00-12.00	Društvo SMO

KRAJEVNI ODBOR SLOVENSkih KRŠČANSKIH DEMOKRATOV DOB

vabi na PREDAVANJE in pogovor na temo:

»POROČENIM OB LETU DRUŽINE«

Predavateljica: prof. Vanja Kržan

Prireditve bo v Kulturnem domu na MOČILNIKU v Dobu v PETEK, 21. 1. 94, ob 19. uri

SKD

ZOBOZDRAVNIK dr. Vojko GAŠPERIN

odpiram

ZASEBNO ZOBOZDRAVSTVENO AMBULANTO v centru Domžal

Z delom pričnem 3. januarja 1994 v PREŠERNOVI UL. 21A.

Delovni čas: ponedeljek, četrtek od 13. do 19. ure torek, sredo, petek od 7. do 13. ure

Naročanje in vse dodatne informacije dobite na tel.: (061) 722-518.

VSEM OBČANOM ŽELIM ZDRAVO IN SREČNO 1994 LETO!

ATLETSKI KLUB DOMŽALE

Če ne bo poškodb, bo lahko

Zaključek leta je vedno priložnost za pregled rezultatov, za oceno posamezne sezone, pa tudi za pogovor o letu, ki prihaja. Najboljše mlade tekače Atletskega kluba Domžale ter njuna trenerja smo povprašali, kako ocenjujejo leto 1993 in kaj pričakujejo od leta 1994, ki za Atletski klub Domžale pomeni korak v šestnajsto leto življenja in dela atletskega kolektiva, ki spada med najboljše v naši državi.

BOŠTJAN BRNOT, najboljši pionir: V začetku sezone nisem pri-

čakoval tako dobrih rezultatov. Z dobrimi uvrstitvami so moja pričakovanja rasla. Kot najboljši rezultat v letu 1993 ocenjujem državni rekord na 2000 m, prav z njim pa sem postal tudi državni prvak pri mlajših mladincih. Uspeh sem ponovil tudi z osvojitvijo naslova državnega prvaka na 1500 m. Moji cilji za naslednjo sezono so visoki. Rad bi ponovil osvojitve naslovov obeh državnih prvakov, to pa ne bo težko, če bo izpolnjen plan treningov. Pripravljen sem, da če bom stvar vzel

tako resno, kot to sezono, potem bodo tudi rezultati zelo dobri.

BOJANA VOJSKA, najboljša pionirka: Leto

1993 je bilo zame najuspešnejše doslej. Vesela sem bila vseh uvrstitev, najbolj pa dveh medalj na državnem pionirskem prvenstvu v tekih na 600 in 1000 m. Na uspešno leto me spominjata tudi dve srebrni medalji z državnih krosov ter prijetno delo v klubu.

Če bo vse po sreči, če ne bo kakšnih poškodb, potem bi rada: zmagala na enem od državnih krosov, osvojila eno od medalj na državnem prvenstvu in prišla v reprezentanco. Predvsem pa upam, da se bomo v klubu tudi v prihodnje tako lepo razumeli.

DAMJAN BARIČ, najboljši mladinec: Naslov

državnega prvaka med starejšimi mladinci na 800 m, tretje mesto na dr-

žavnem prvenstvu v teku na 400 metrov, prvo mesto v teku na 1000 m na srednješolskem ekipnem prvenstvu ter četrto mesto v teku na 800 metrov na troboju Hrvaška-Slovaška-Slovenija so moje najboljše uvrstitve v letu 1993. Za leto 1994 si želim ponovitev rezultatov letošnjega leta, doseči rezultat 1,52 minute na 800 metrov, pred mano pa je tudi zaključek štiriletnega šolanja na športni gimnaziji in uresničitev življenjskega cilja - vpis na športno fakulteto.

DARJA KOKALJ, najboljša mladinka: Najpri-

jetnejši so spomini na gimnaziado v Albi, kjer sem osvojila srebrno medaljo, skupaj s kolegicami pa odlično ekipno uvrstitev. Med boljšimi rezultati naj omenim še prvo mesto v TEKU PO ULICAH BREŽIC in uspešen nastop na krosih Dnevnika in Dela. V letu 1994 si želim predvsem čimmanj poškodb, saj te nas atlete zelo ovirajo. Če bo še malo športne sreče, potem upam, da bom ponovila rezultate iz letošnjega leta.

JOŽE PIRNAT, najboljši član: Na leto 1993 me bo spominjala predvsem bronasta medalja s članskega prvenstva v metu krogla, ki sem si jo

večkrat, še več, trije so dokazali, da se lahko uspešno kosajo tudi z atleti sosednjih držav. Boštjan Brnot, Damjan Barič, Darja Kokalj, Bojana Vojska, Jasna Paladin in Meta Pungercar so imena, ki v slovenski atletiki že imajo svojo težo, po njihovih stopinjah pa že stopajo tudi mlajši Vida in Karmen Repnik, Anja Završnik, Katarina Potrbini in drugi in pripravljeni so, da bomo o njih še veliko slišali. Pogre-

šamo pa fante, ki so vedno dobrodošli. Osebo v letu 1994 pričakujem še uspešnejšo sezono, konkretne cilje poznate, lahko pa vam obljubim, da boste o tekmovalcih Atletskega kluba Domžale tudi v letu 1994 marsikaj slišali.

TONE ZALOŽNIK, trener metalcev: redni trening in požrtvovalno delo metalcev tudi v Atletskem klubu Domžale že rojeva prve uspehe, ki vsem nam pomenijo veliko vzpodbudo za prihodnje delo. Jože Pirnatič, Mojca Krnc in Ana Naranča so

metalci, ki spadajo v sam slovenski vrh, saj imajo že medalje z državnih prvenstev, za njimi pa prihaja mladi rod, ki obeta enako uspešnost.

V letu 1994 bomo nadaljevali začrtano pot in pričaram, da ob pripravi vadbi tudi uspehi ne bodo izostali. Želim predvsem čimmanj poškodb in čimveč športne sreče.

V.

TAK Domžale – državni prvak

Letošnje finale ekipnega prvenstva v dvoranji uteži je bilo 16. 10. 1993 v dvoranji Ilirije v Ljubljani. Sodelovali so tri ekipe.

Zmagali so tekmovalci iz Domžal, saj so drugo uvrščeno ekipo (Velenje) premagali za 751 točk.

Končni rezultat je: 1. TAK Domžale: 3221 točk, 2. TAK Velenje: 2470 točk, 3. Olimpijci: 2443 točk.

Naslov državnih prvakov so osvojili člani: Jože Klopčič, Slavko Grilj, Marko Cerar, Franc Klemenc, Klemen Kočar ter mladince: Uroš Petrovski, Sandi Janežič.

Vodja ekipe je trener mladincev Simon Jenc.

Vsem tekmovalcem iskreno čestitamo in jim želimo še uspehov v nadaljnjih tekmovanjih.

Vse zainteresirane za dviganje pa vabimo k vpisu v po; sr; pe od 18-20 ure v prostorih TAK (pod HKC).

SIMON JENC

KOTALKARSKI KLUB PIRUETA

Uspešni v Italiji

Šest tekmovalcev Kotalcarskega kluba Pirueta se je v novembru 1993 udeležilo tekmovanja za trofej mesta SCHIO blizu Vicenze v Italiji; na njem so sodelovali tudi kotalkarji iz Nemčije, Belgije, Švice, Italije in Slovenije.

Tudi tokrat so tekmovalci PIRUETE pokazali vse svoje znanje in zato uspešno niso izostali: Matjaž Ivančič in Aleksandra Mohar sta osvojila drugi mesti, Alenka Ivančič je bila četrta, Andreja Ručman pa je zasedla petnajsto mesto. Udeležba tekmovalcev PIRUETE v Ita-

liji je pomenila nov uspeh kluba, pa tudi nova poznanstva in željo po mednarodnih sodelovanjih, s katerimi bodo nadaljevali tudi v letu 1994. Od prijateljskih klubov iz tujine je PIRUETA že prejela številna povabila, posebej zanimivi sta povabila iz Kanade in Amerike.

Vsem svojim prijateljem in sponzorjem želi PIRUETA prijetne praznike in uspešno leto 1994 ter jih vabi, da tudi v novem letu spremljajo njihova prizadevanja.

V.

Anton Božič državni prvak

Petra rekreativna in tekmovalna dejavnost na športnem področju v okviru Društva invalidov Domžale ne prinaša le koristi za boljše zdravje invalidov temveč tudi športne uspehe.

Anton Božič, ki se je te s štirimi člani Društva invalidov Domžale udeležil državnega prvenstva invalidov v šahu, je med 66 tekmovalci zbral največ točk in postal državni prvak.

V.

Srečo Vrhovec že četrtič prvak v avtokrosu

Srečo Vrhovec se je avtokrosu zapisal že leta 1985 in je bil med ustanovitelji prvega avtokrosa kluba pri nas - AKK Kamnik, kjer še sedaj uspešno deluje. Sveda je Vrhovec tudi uspešen voznik - tekmovalcev v avtokrosu. Tako kot prejšnja leta se je tudi letos udeležil vseh tekmovalnih avtomobilskih športov za državno prvenstvo. Na Vrhnikih in v Pucincih v Prekmurju se je zvrstilo šest tekmovalnih, udeležuje pa se tudi mednarodnih tekmovalnih doma in tujini. Za državno prvenstvo je imel letos kar za eno tekmovalno prednost pred drugimi. Tako je kljub težavam, na eni tekmi ga je

vrigo iz proge in je avtomobil precej poškodoval, letos že četrtič državni prvak v svoji kategoriji. Tekmovalni se udeležuje po 36 avtokrosistov iz Slovenije.

Posebej je Srečo za sodelovanje in pomoč hvaležen obema mehanikom Dragu Hribarju iz Rafole in Francu Nemcu iz Turnša, ki ga na vseh tekmovalnih spremljata ter skrbita za vzdrževanje in sprotno popravilo avtomobila. Najbrž ni odveč zapisati tudi to, da na vsako tekmovalno pripravejo tudi poseben - orodni avtomobil z vsem potrebnim orodjem, celo varilne aparate, da

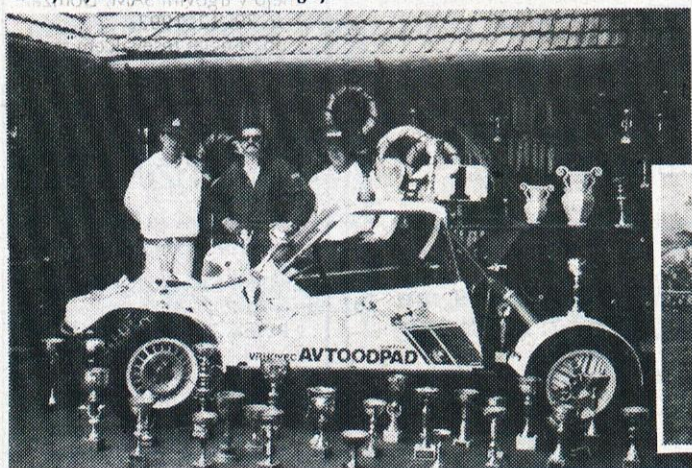
avtomobil, če je treba popravijo, kar na terenu. Tekmovalni avtomobil pa navadno pripeljejo na prikolici.

Za uspešno tekmovalje in osvajanje prvih mest pa seveda ni dovolj samo avtomobil, ampak je potrebna tudi spretnost in sposobnost voznika. Da bi bil kos zahtevnim voznikom na avtokrosu, se Srečo precej ukvarja tudi z drugimi športi.

Zanimanje za avtokros je vse večje, saj se ob tekmovalni progi zbere celo po pet tisoč gledalcev.

Seveda avtokros nikakor ni poceni šport: Poleg velikih denarnih sredstev, nakup razmeroma dragega avtomobila in vzdrževanje, je treba tudi veliko časa za priprave. Čeprav so mu letos precej pomagali sponzorji, Srečo resno razmišlja, da bi dal slovo avtokrosu, saj je vsebolj zaposlen s svojo obrtno dejavnostjo.

S. S.

Drago Hribar, Srečo Vrhovec in Franc Nemec s tekmovalnim avtomobilom in bogatimi pokali

Srečo Vrhovec s svojim avtomobilom na državnem prvenstvu na Vrhnikih

Gorec dobil prestižni dvoboj

Peter Verbič, »motor« slovenskega motociklizma in njegovi sodelavci so v letošnji sezoni znova opravili velik posel - vrleden vseh pohval. Uspešno so »pripeljali« do konca drugo slovensko državno prvenstvo. Velik napredek je bil dosežen tudi na tekmovalnem področju, zlasti z odmevnimi uvrstitvami na evropskem prvenstvu. Vse skupaj pa je zaokrožilo najuspešnejšo sezono slovenskega motociklizma v zadnjih nekaj letih.

Že uvodna dirka za EP v razredu do 125 ccm aprila na Irskem je prinesla sijajno 6. mesto in uspeh kariere našemu šampionu Gregorju Gorcu, ki je po točkah posegel še enkrat: z 11. mestom avgusta znova na Irskem. Sredi sezone je v Mostu na Češkem zablestel Igor Jerman, ki je s 13. mestom dosegel svoje prve točke za EP in najmanjši zaostanek v sezoni s časom v enem krogu od naših dirkačev. Daleč stran od domačih gledalcev pa je potekal tudi njun izredno izenačen dvoboj za prestiž. Na dveh mednarodnih dirkah v avstrijskem Zeltwegu je bil obkraj boljši Gregor Gorec,

saj je na prvi preizkušnji dosegel odmevno zmago pred Igorjem Jermanom. Druga dirka: 2. Gorec, 3. Jerman. Poleg tega je bil Jerman drugi tudi na dirki conskega prvenstva na Madžarskem.

Na uvodni dirki za DP na letališču Portorož je z zmago povedel Jerman (AMD Domžale, HB Racing Team-Slovenija), Gorec (AMD Kamnik, FE-GO Color team) pa je bil po padcu in okvari na motorju šesti. Na naslednjih dveh dirkah na Grobniku je bil Gorec, doma iz Preserij pri Radomljah le za las pred tekmeccem iz Depale vasi. Četrta, zadnja dirka na nam najbližjem dirkališču je odločala: kdor zmagal, bo državni prvak. Vrhunec sezone in dogodek, ki ga številni privrženci iz okolice Domžal, razdeljeni na dva tabora, niso smeli zamuditi. Odločilni dvoboj dveh lokalnih matadorjev je dobil bolj izkušeni 22-letni Gregor Gorec in že petič postal državni prvak v razredu do 125 ccm. Igor Jerman je športno priznal poraz, saj se ob svoji mladosti (18 let) zaveda, da bo imel še dovolj priložnosti za dokazovanje. Mi pa dodajamo: vsa prihodnost je še pred njim. Trzinčan Silvo Habat (AMD Kam-

GREGOR GOREC - znova šampion

nik, Habat Racing), ki prav v teh dneh praznuje 39. rojstni dan, je trem naslovom državnega prvaka (od tega je že skoraj 10 let) dodal še letošnji naslov vice prvaka v razredu superbike in s tem dokazal, da še ni za staro šaro, dirkal pa bo še najmanj eno leto. Druge uvrstitve dirkačev doma iz domžalske občine: v razredu do 250 ccm 6. mesto »super-veterana« Jureta Lampeta; superbike: Janez Leban 3., 5. Igor Smolnikar (oba ŠD Zmajček, Ljubljana).

MIRAN KOKALJ

Nogometno obarvana Martinova nedelja

Prvi letošnji sneg je pobelil poljane in rebri prav na Martinovo in mladim nogometiščem pripravil prav posebno veselje. 14. novembra 1993 je bilo namreč v Zlatem Polju še posebej živahno. Mladi so pripravili nogometni zaključek leta 1993, v katerem so kar trikrat sodelovali na turnirjih v malem nogometu ter odigrali devetnajst prijateljskih srečanj z ekipami iz Črnega Grabna, Moravč in Avtoservisa iz Domžal, s katerimi že tradicionalno dobro sodelujemo.

Jutranji mraz nas ni motil, ko smo v vasi Zlato Polje na zasneženem travniku pripravili igrišče ter poskrbeli, da je bilo vse nared za »žur« po končani tekmi.

Sestavili smo ekipe mladih in starih ter se v borbeni, toda športni igri preizkusili med seboj. Rezultat tri proti dva za mlade pove, da so bili mlajši spretnješi. Zaslužen so si priborili pokal, ekipa starejših pa je prejela priznanje za požrtvovalno igro. Tekmo si je ogledalo precej navdušenih krajanov, med njimi tudi Vinko Jeras, predsednik Krajevne skupnosti Zlato Polje, ki je letos omogočila nakup športnih dresov in se ji iskreno zahvaljujemo.

Povem naj še, da se mladim iz Zlatega Polja zelo radi pridružimo tudi tisti, ki smo v mladih letih živeli v teh lepih vasi, kasneje pa nas je življenjska pot zanesla v dolino.

Po končani tekmi je bilo prijetno tudi v prostorih nekdanje osnovne šole, kjer

smo v medsebojnem klepetu in sproščeni zabavi ob zvokih harmonike ostali do poznih popoldanskih ur.

To je bila res nepozabna martinova nedelja z žogo po zasneženem travniku v Zlatem Polju.

T. HABJANIČ

Udeleženci nogometno in zasneženo obarvane Martinove nedelje v Zlatem polju.

VRHPOLJE PRI MORAVČAH

Tretja vrhpoljska vesela jesen

Gasilsko društvo Vrhpolje je 27. novembra ob 19. uri pod pokroviteljstvom »M« MARKET« Moravčce priredilo že tretjo Vrhpoljsko veselo jesen v prostorih gasilskega doma na Vrhpoljah. Dvorana je bila napolnjena do zadnjega kotička, pa tudi predverje z obiskovalci, ki so prišli prislunit dvournemu kulturnemu programu iz moravske doline in drugih krajev.

Program je povezoval znani novinar Sašo Hribar – radio GA-GA. V muzikalnem delu pa znani ansamblji: Slovenski kvintet, Niko ZAJC in Štirje kovači. Prireditelj je popestrila modna revija »BOUTIQUE« Marija RESNIK iz Kokošenj. Na prireditvi so bile izžrebane vstopnice z podeljenimi praktičnimi darili (enajstim srečnejšem). Prireditelj je s kamero posnel Niko Svetlin.

S prireditve

Zahvala gre tudi sponzorjem, ki so prireditelj podprli.

Obveščnost je bila odlična: preko radio GA-GA, plakatov in posebnih vabil z zanimivim programom, zaradi tega je toliko ljudi prišlo poslušat domačo glasbo. Po kulturni prireditvi je bilo družabno srečanje. Za razpoložnje so poskrbeli bratje SVETLIN iz Sp. Tuštanja.

Besedilo in foto: JOŽE NOVAK

Knjižnica Domžale razglašuje »amnestijo«

Knjižnica Domžale s svojimi enotami v Mengšu in Moravčah objavlja vsesplošno amnestijo (celotna oprostitev kazni in njenih posledic) za vse bralce zamudnike pri vračilu vseh vrst knjižničnega gradiva. Gradivo lahko brezplačno vrčate v tednu med 20. in 24. decembrom 1993 v katerokoli knjižnico našega zavoda.

V tem tednu ne bomo zaračunavali zamudnin in stroškov opominov. Še posebej pozivamo tiste bralce, ki jih je na domu že obiskal naš izterjevalec, in tiste, ki so gradivo dolžni že več kot leto dni (!).

PRAŽARNA LANDLORD ing. Smolnikar – Zorec tel. 721-657

Vse, ki imate radi sveže praženo, dišečo, pravo turško, ekspresno ali filter kavo, vabimo k nakupu v našo domačo pražarno v Depali vasi 54 pri Domžalah. Podjetjem in ustanovam nudimo pri večjih količinah popust pri novoletnem nakupu.

Se priporočamo in vsem Domžalčanom in okoličanom želimo zdravo in srečno novo leto!

GASILSKO DRUŠTVO TRZIN

ŽELI SVOJIM KRAJANOM VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN MNOGO SREČE TER ZDRAVJA V LETU 1994!

Obenem se zahvaljujemo za denarno pomoč in razumevanje ter se priporočamo tudi v naprej.

ZDRUŽENJE ŠOFERJEV IN AVTOMEHANIČEV DOMŽALE, Ljubljanska c. 87

želi svojim članom, poslovnim partnerjem in drugim občanom

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN VELIKO SREČE V LETU 1994!

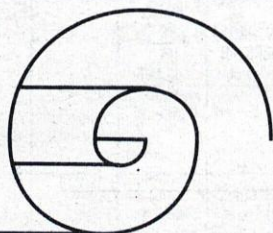
Svet KRAJEVNE SKUPNOSTI TOMA BREJCA VIR

želi svojim krajanom in poslovnim sodelavcem VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE TER MNOGO SREČE IN USPEHOV V LETU 1994!

Ob tej priliki se vsem posameznikom in organizacijam, ki so letos sodelovali pri izvajanju našega programa, najlepše zahvaljujemo!

PAPIRNICA KOLIČEVO

vsem poslovnim partnerjem, našim upokojencem in ostalim občanom želimo veselo praznovanje bližajočih se praznikov in veliko sreče v 1994. letu!

DELAVSKA UNIVERZA DOMŽALE, d.o.o.

Izobraževalne in grafične storitve
61230 Domžale, Kolodvorska 6
tel.: (061) 711 082, tel./fax: 712 278; p. p. 90

RAZPISUJE

JEZIKOVNE TEČAJE:

- začetne, nadaljevalne in konverzijske nemščine, angleščine, italijanščine
- za odrasle in otroke vseh starosti.

DOKVALIFIKACIJE IN PREKVALIFIKACIJE:

- računovodstvo malih podjetij (začetni in nadaljevalni)
- vodenje poslovnih knjig za obrtnike (začetni in nadaljevalni),
- gostinski delavec – kuhar, natakar
- seminar za poslovne sekretarje,
- tečaj skladiščnega poslovanja,
- strojepisni tečaj z osebnim računalnikom,
- tečaj za voznike viličarjev,
- tečaj vrtnarstva in cvetličarstva,
- tečaj higienskega minimuma,
- tečaj varstva pri delu,
- tečaj za vzdrževalce objektov – hišnike,
- tečaj za kurjače nizkotlačnih kotlov,
- tečaj poslovne retorike – 20 ur

- seminar za upravljanje Ex naprav v elektro stroki,
- kuharski tečaj,
- tečaj krojenja in šivanja (začetni in nadaljevalni).

RAČUNALNIŠKE TEČAJE ZA ODRASLE

- Word, Wordstar, Lotus 123, Quattro-pro, Paradox ali dBase-4, Framework

RAČUNALNIŠKE TEČAJE ZA OTROKE

- Logo za učence od 2. do 5. razreda in Pascal za učence od 5. do 8. razreda.

AVTO ŠOLO

- brezplačen tečaj in literatura
- organiziran tečaj prve pomoči in zdravniški pregled
- brezobresten kredit za vožnjo
- možnost 20% popusta pri vožnji.

NOVO NOVO NOVO NOVO

Fotokopiranje v vseh formatih (A5–A3), lahko tudi z dodatno barvo.

Obiščite nas ali pokličite po telefonu: 711-082 ali 712-278.

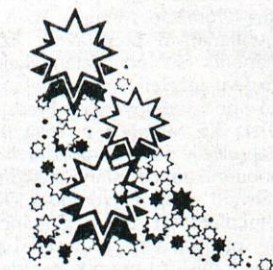
Nudimo vam

20% POPUST

od 1. 12. do 31. 12. 1993 na vse vrste dekorativnih kož (goveje, konjske, telečje, kozje, ovčje, jagenjčkove, divjadi in na irhovino).

Obiščite nas v naši prodajalni KOŽE GRČAR, Cankarjevo nabrežje 13, Ljubljana, ki je odprta od 9.30 do 12.00 in od 17.00 do 19.00, v soboto od 9.30 do 12.00

in na domu USNJARNA GRČAR Dragomelj 111, Domžale, od 8.00 do 17.00 in v soboto od 8.00 do 12.00.

ISKRENO VAM ŽELIMO, DA PRIJETNO IN VESELO PREŽIVITE BOŽIČ IN DA BO VSEH VAŠIH 365 DNI V LETU 1994 SREČNIH, ZDRAVIH IN ZADOVOLJNIH!

RODEX®**PRODAJA VOZIL PEUGEOT**

- kompletno servisiranje
- popravila karamboliranih vozil
- prodaja rezervnih delov

PRIJETNE BOŽIČNE PRAZNIKE IN MNOGO SREČE, ZDRAVJA IN USPEHOV V LETU, KI PRIHAJA!

JANEZ RODE

Rova 3a, 61235 Radomlje
Tel.: 061/727-010, Fax: 061/727-319

KRAJEVNA SKUPNOST VRHPOLJE – ZALOG

ŽELI OBČANOM VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE, V NOVEM LETU PA MIRU, RAZUMEVANJA IN USPEHOV.

AVTOŠOLA JUS IN DEDEK MRAZ

VAM ŽELITA VESELE BOŽIČNE IN NOVOLETNE PRAZNIKE TER VAS OBDARUJETA Z VREDNOSTNIM KUPONOM ZA **6.000,00 SIT** VNOVČLJIVIM OB NAKUPU UR VOŽENJ V AVTOŠOLI JUS DOMŽALE **DO 16. 1. 1994.**

SREČNO IN ZDRAVO 1994 VAM ŽELI IN VAM SPOROČA:

NE KADIMO, ZDRAVO ŽIVIMO!

DRUŠTVO NEKADILCEV DOMŽALE

Vesel božič, zdravja in sreče ter poslovnih uspehov v letu, ki prihaja, vam želi

razvojni zavod domžale, p.o.
61230 domžale, ljubljanska 76

Likovno Razstavišče Domžale

Prodajna razstava slik in akvarelov Maria Vilharja

Mario L. Vilhar je slikar, kipar in grafični oblikovalec, ki živi med Piranom in Ljubljano. Rodil se je pri Postojni v umetniški družini, s slikarstvom pa se ukvarja že od leta 1943 leta dalje, tako da bo z omenjeno razstavo proslavil tudi 50-letnico umetniškega ustvarjanja. V življenju se je ukvarjal s celo množico stvari – bil je gledališki igralec, pesnik, pedagog in novinar, pa tudi popotnik. Samostojno razstavlja od leta 1955 dalje, za svoje delo je prejel številna priznanja.

Razstava v Likovnem razstavišču Domžale, ki bo odprta v sredo, 15. decembra 1993 ob 18. uri, bo že njegova 98. po

vrsti, razstavljal pa je v domovini in v tujini (Avstriji, Danski, Italiji, Nizozemski, Švici in Švedski).

Na prodajni razstavi se bo predstavil s 25 oljnimi slikami in 9 akvareli na temo narave: gozdovi, cvetje in primorski motivi. Njegove slike izžarevajo neko posebno magično toplino, ki kot nevidna energija napolni gledalca – je zapisal neki kritik.

Prodajna razstava Maria Vilharja bo na ogled do 29. decembra, in sicer od ponedeljka do petka od 10. do 12. ure in od 15. do 19. ure ter ob sobotah od 10. do 12. ure.

CVETA Z. ORAŽEM

Spoštovani!

Če želite, da bo vaša reklamo prebralo najmanj 16.000 ljudi, oglašajte v Slamniku.
TELEFON: 721-022

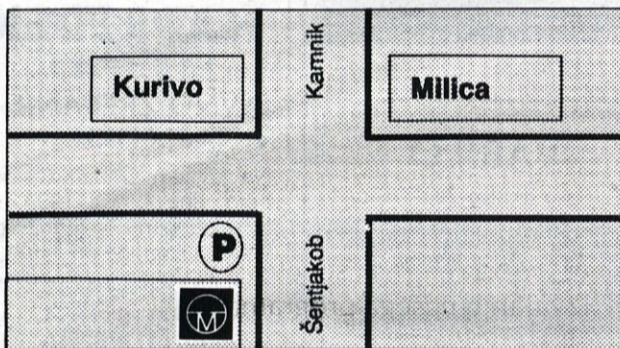
Društvo upokojencev Domžale

vošči vsem svojim članom in občanom zdravo in uspešno novo leto 1994 in kmalu nasvidenje v društvu.

TRGOVINA OKRŠLAR – USNjeni izdelki

SPB, DOMŽALE, Ljubljanska 90
Tel.: 713-542

Vesel božič, mnogo zdravja, sreče in uspehov v letu 1994 vam želi in vas vabi v svoj lokal, kjer boste med kvalitetnimi izdelki zanesljivo našli torbico, pas, denarnico ali kak drug modni dodatek samo za vas.

drogerija**KANA**

V drogeriji KANA v Mengšu predstavljamo na željo kupcev poleg že ustaljenih drogerijskih in kozmetičnih artiklov še nove programe vrhunske PARFUMERIJE, INTIMNEGA PERILA, 24-karatno POZLAČENEGA MODNEGA NAKITA.

VAŠE ŽELJE SO ZA NAS UKAZ – IN KANA JE BOGATEJŠA ZARADI VAS!

Bogatejša za velika imena kot so:

CHRISTIAN DIOR (Poison, Dune, Fahrenheit, ...),
LANCÔME (Tresor, Magic noire, ...),
KENZO (Kenzo, parfum d'ete, ...)
YVES SAINT LAURENT (Opium, Paris, ...)
LAURA BIAGIOTTI (Roma, Venezia, ...)
GUCCI,
ICEBERG,
GIAN FRANCO FERRE,
SALVADOR DALI,
KARL LAGERFELD,
MONTANA, ...

Želja KANE je, da bi TUDI VI spoznali, da je samo najboljšo dovolj dobro za vas, ker si TUDI VI lahko privoščite najboljšo v drogeriji KANA, pa četudi na odlog plačila, na dva oz. tri čeke, s kartico LB, EUROCARDOM...

drogerija**KANA**

V želji, da se z našo pomočjo počutite prijetnejše in lepše vse dni v letu 1994 vam voščimo vesele božične in novoletne praznike ter vas vabimo, da nas obiščete!

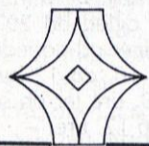

SERVISNI CENTER

VIDEO - TV - KAMKORDER - SAT TV
GRUNDIG SAMSUNG PanasonicRoman Goropečnik,
Slamnikarska 5, Domžale
(poleg tovarne TOKO)

Informacije: 061/711-007

Delovni čas: od 9. do 12. in od 16. do 19. ure

Vsem svojim strankam in drugim Domžalčanom voščim
vesele božične praznike ter uspešno novo leto 1994!

HIPO D.D.

Prijeten božič ter srečno in
uspešno v letu 1994 želimo
vsem poslovnim partnerjem
hranilnice HIPO d.d. z željo
po nadaljnjem skupnem in
uspešnem sodelovanju.INTERINA D.D. LJUBLJANA
PLINARNA TRZINS PRODAJNIMI MESTI
INAPLINA V OBČINI DOMŽALEŽELI SVOJIM ZVESTIM ODJEMALCEM PLINA
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN USPEŠNO NOVO LETO 1994!ZA ZAVAROVANJE
VAŠEGA PREMOŽENJA
VAM NUDIMO:

- * varnostne ščite, prečne zapore, varovala, dodatne ključavnice in alarmne naprave
- * ključavnice za stavbe, avtomobile, kolesa in motorna kolesa
- * prenosne in zidne blagajne
- * kopiranje ključev (cilindrične, dozične, avto ključe, ključe za blagajne)
- * popravila ključavnic
- * montažo varnostnih ščitov
- * gravirane napise

SREČNO V LETU
1994!

PRIPOROČAMO SE!

COLOR
PHOTO

marko senica

DOMŽALE
ljubljska 76
tel.: (061) 715 010SVOJIM STRANKAM IN
VSEM OBČANOM
ŽELIM
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO
1994!slamnik
S SKUPNIMI MOČMI JE LAŽJETudi v letu 1994 pestro
in za vsakogar nekaj

»Leto 1993 smo začeli z osrednjo prireditvijo, ki vsako leto v hali Komunalnega centra zbere vse nas, ki smo v življenju tako ali drugače prikrajšani, nadaljevali pa z akcijami, ki so že več kot desetletje del našega skupnega programa. Vsakomur je v srcu ostala tista, ki se je najraje spominja. To je bil eden izmed več kot desetih izletov, na katerih smo spoznavali domovino in tujino, ali pa prijetno preživeti nekaj dni v zdravilišču. Morda se najraje spominjate srečanj s člani Društva invalidov iz Izole in Laškega ali pa našega obiska v Izoli? Športniki so ponosni na svoje uspehe, mi pa nanje. Skušajmo narediti vse, da nam bo v letu 1994 še lepše,« so zapisali člani Društva invalidov Domžale v svojem vsakoletnem koledarju, s katerim bodo

Člani Društva invalidov Domžale na obisku pri prijateljih iz Izole.

v prazničnih dneh potrkali na vsa vrata, še posebej skrbno in z darilom na vrata svojih starejših, bolnih in socialno ogroženih članov.

Društvo združuje 1326 članov, zanje skrbi 33 poverjenikov in vodstvo Društva se jim za njihovo skrb in poštvalnost še posebej is-

kreno zahvaljuje. Program njihovega dela je pester, v njem resnično lahko vsak najde nekaj zase. Tudi letos imajo v programu precej izletov (v različne Toplice in zdravilišča, pa v Goriška Brda, Ptujsko Goro, Kranjsko Goro, Vršič in Bovec, v Avstrijo, na Češko in še kam), pa vsakoletno prireditev ob dnevu invalidov, ki bo letos 26. marca, nadaljevali pa bodo tudi s tradicionalnimi srečanji z Društvoma iz Izole in Laškega, pa še kaj se bo našlo na skupnem srečanju ob družabnih, prazničnih ali športnih priložnostih. Poseben poudarek dajejo skrbi za starejše, bolne in socialno ogrožene člane, ki jih obiskujejo in jim skušajo pomagati.

Tudi letos računajo na pomoč sponzorjev, saj bi bil brez njihove pomoči program Društva težko uresničljiv, pričakujejo pa zlasti sodelovanje vseh svojih članov, saj bo le s skupnim sodelovanjem Društvo tudi v prihodnje tako uspešno.

Vsem se za vse, karkoli so za Društvo invalidov Domžale ali v njem dobrega storili, iskreno zahvaljujejo in jim želijo uspešnih vseh 365 dni v letu 1994.

Obenem pa še njihov nasvet:

Pridružite se nam in spoznali boste, da je vaše življenje kljub invalidnosti lahko polno doživetij in lepote. Pokličite nas! Najdite nas v Domžalah, Ljubljanska 99 – pritličje, vsako sredo od 16. do 18. ure in ob petkih od 9. do 11. ure, naš telefon 713-418.

Skupinska slika z enega izmed številnih izletov pove vse

Krajevna skupnost
JARŠE – RODICA

želi krajanom vesele božične praznike ter
obilno sreče, zdravja in uspehov v novem
letu 1994!

AVTOŠOLA

Ljubljanska 102, Domžale

Od 10. do 12. in od 16. do 18. ure

Mobitel: 0609/615-159

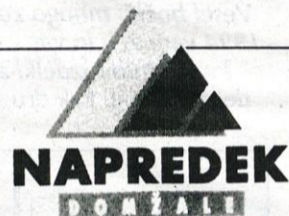
ODSLEJ TUDI
PRODAJA IN
MONTAŽARAJKO
AVGUŠTINSTARETOVA 2
61234 MENGEŠSprejem naročil
od 7. do 8. ure
na tel.: (061) 739-426

VABILO

Gasilsko društvo Žeje-Trojica vabi vse na »SILVESTROVANJE PO DOMAČE« v novem DOMU v Žejah, 31. decembra 1993, ob 20.00 uri. Pričakajte NOVO LETO ob prijetni glasbi in domači postrežbi! Pokličite 722-796, ali se oglašite pri Janezu Marnu, Žeje (nasproti doma) in si zagotovite rezervacijo! Pričakujemo vas!

Vsem pa prijetne
praznike in srečno
1994!

Gasilsko društvo Žeje-Trojica

JAVNO ŽREBANJE
V NAPREDKU

Na javnem žrebanju v soboto, dne 4. 12. 1993, so bile izžrebane naslednje številke za nagrade od 1 do 15:

100413, 110737,
082483, 011654,
080639, 095510,
087727, 117165,
081185, 088767,
052925, 072267,
061077, 059569,
025358

Izžrebanci lahko dvignejo nagrade na kreditnem oddelku v blagovnici Vele Domžale.

CENEJE,
NAJCENEJE,
ŠE CENEJE

V TRGOVINI SPINA V KRAŠCAH

Želimo vam

vesele božične praznike in
srečno ter uspešno novo leto
1994 in se priporočamo!

AUDIO
VIDEO
SERVISPOOBlašČENI SERVIS
SHARPHRIBARJEVA 38
61234 MENGEŠ, SLOVENIJA

POPRAVILA:

TV sprejemnikov
Radijskih aparatov
HI-FI aparatov
Video opreme

ODPRTO:
10 - 12
16 - 18

téksilno podjetje
Vir, Valvazorjeva 14,
tel. 715-312

NOVOLETNA PONUDBA:

- * modni gumbi, bleščice, perle
- * zadržge, sukanci
- * metrsko blago za konfekcijo
- * hlačne nogavice
- * dekorativno blago za zavese in sedežne garniture
- * šivalni stroji PFAFF (plačilo na 5 obrokov)

ŠIVALNI STROJ PFAFF 382 pri nakupu
z gotovino že za 44.479,50 SIT!

KAKO BO DELOVALA NAŠA ZIMSKA SLUŽBA

Zima, kako te bomo orali?

Zima, ki je že potrkala na naša vrata, ni le čas zimskih radosti in pristranskega otroškega veselja, čas počitka in zimskih športov, temveč s seboj prinaša vrsto nadležnosti, med katerimi bi vas danes radi opozorili na problematiko pluzenja snega in čiščenja komunalnih površin v primeru večjih snežnih padavin. Podatke nam je posredoval Primož Tonkli, strokovni sodelavec v Sekretariatu za urejanje prostora in varstvo okolja občine Domžale.

Ker je največ nejevolje med krajanji, če ceste niso takoj spluzene, si najprej pogledjmo, kako Pravičnik o obnavljanju, rednem vzdrževanju in varstvu cest (ur. list SRS št. 11 z dne 24. 3. 1988) določa prioriteto čiščenja cest.

Kaj o pluzenju pravi uradni list?

– Ceste I. prioritete obsegajo avtoceste s povprečnim letnim dnevni prometom nad 4000 vozil, na teh cestah se stalno izvajajo dela za zagotavljanje njihove povezanosti – možna je začasna ustavitve prometa do dveh ur (predvsem v času

med 22. in 5. uro) pri obilnem in trajnem sneženju med pluzenjem in drugih del je na cesti omogočeno stalno odvijanje prometa z uporabo verig.

– Ceste II. prioritete – obsegajo ostale magistralne, regionalne in lokalne ceste, po katerih poteka linijski prevoz potnikov – na teh cestah se izvajajo dela za zagotavljanje prevoznosti cest med 5. in 22. uro, začasne ustavitve prometa so možne predvsem med 22. in 5. uro ter v dela prostih dneh – stalno odvijanje prometa je omogočeno z uporabo verig.

– Ceste III. prioritete – obsegajo ceste, ki se pluzijo, dokler je to možno z normalnimi pluznimi sredstvi, potem se zapro. Zapore cest so možne do dveh dni oz. krajevnim prilikam ustrezno – odvijanje prometa je omogočeno z uporabo verig.

– Ceste IV. prioritete – v zimskem času se ne morejo vzdrževati in se z zapadlim snegom zapro za promet. Za izvajanje vseh aktivnosti v naši občini se v okviru in Komunalnega podjetja Domžale organizira tudi dežurna služba pripravljenosti, in sicer:

- od 1. do 15. novembra – 15% pripravljenost,
- od 5. novembra do 15. decembra – 50% pripravljenost
- od 15. decembra do 28. februarja – 100% pripravljenost
- od 28. februarja do 1. aprila – 50% pripravljenost.

Odstotki pripravljenosti se lahko menjajo – upoštevajoč vremenske prilike in vremensko napoved.

Javno podjetje s kooperanti v posameznih krajevnih skupnostih skleneta ustrezne pogodbe.

Prav tako je upoštevati odlok o ureditvi zimske službe, ki pravi v 5. in 6. členu:

Hišni sveti, upravljalci in uporabniki družbenih objektov ter lastniki zgradb oz. uporabniki so dolžni pred svojim objektom:

- odstraniti sneg s pločnikov za pešce,
- odstraniti s strehe in žlebov ledene sveče,
- posipavati pločnike za pešce ob poledici.

– očistiti ulične požiralnike in ob vozišču zagotoviti odvojnjanje.

Za izvršitev obveznosti iz prvega odstavka tega člena morajo ob nezazidanih parcelah skrbeti lastniki zemljišč ali imetniki pravice uporabe. Material za posipanje da na razpolago proti plačilu izvajalec.

Sneg, ki zapade ponoči, mora biti odstranjen s pločnikov za pešce zjutraj najkasneje do 7. ure.

Izvajalci zimske službe so dolžni pričeti s pluzenjem, ko zapade 10 cm snega, višino snega ugotavlja vsak izvajalec sam, po potrebi pa ga na to opozori komunalno-cestna inšpekcija ali postaja milice.

Opozorili bi radi, da odlok o prometni varnosti govori tudi, da morajo biti vsi avtomobili ustrezno opremljeni za zimsko obdobje (verige, zimske gume, pomožna lopata, itd.).

Sekretar Sekretariata: JANEZ KOVAČ, dipl. inž. arh.

Sprehod na Rožek

Kdor še ni bil na gradu Rožek, je prav, da si ogleda to starodavno razvalino. Ko pridemo po cesti v vasico Soteska, se zoži pokrajina, kjer se prebija potok Drtiščica. Ta teče skozi vso sotesko in se izljuje v potok Radomljo. Na desni strani potoka se razprostira pogorje Limbarske gore, na levi pa pogorje Sv. Mohorja. Kmalu dospemo do prvega mlina, ta je že zdavnaj prenehal z obrtno dejavnostjo. Vodna kolesa so se ustavila in se ne bodo nikdar več vrtela, kljub temu da so se prej več kot sto let. Tudi Pukelčev mlin in žaga sta prenehala rotati, a pravi lastnik je na istem prostoru zgradil novo žago.

Še dva mlina sta ob tem potoku, ki pa tudi obratujeta le za domačo rabo. Ko se napotimo naprej po cesti, zagledamo na strmi strani razvalino gradu Rožek, poraslo z gozdom. Ta razvalina se nahaja med vasjo Prikrnica in Vinjami. Škoda, da je popolnoma zarasla z drevjem. Je na zelo težko dostopnem kraju. Obdana je z obzidjem in obrambnim stolpom. Grad so sezidali grofje okoli leta 1100. Menjaval je lastnike in kot nam poročajo zgodovinarji, je končal pri velikem kmečkem uporu leta 1515,

napadli so ga in porušili. Ostala je samo še razvalina vse do današnjih dni. Na desni strani razvaline je bila cerkev, kamor so pokopavali luterance. Dobro je, da se ogledate še pri lastniku tega gradu na šilček žganja ali kozarec domačega sadjevca.

Tu v gradu so živela tudi lepa dekleta, ki so se poročila po sosednjih graščinah. Plemiči pa so ropali po cestah in napadali kočije ter popotnike. Tudi ti gradovi so že zvečine propadli, nekaj so jih partizani požgali. Nato vas pot pelje dalje do vasi Prikrnica in nazaj domov, ali pa se potrudite še dalje na vrh Sv. Mohorja. Tu boste obiskali božji grob, ki je odprt vse leto. Poleg božjega groba je ta cerkev znana po križevem potu. Je šest postaj, popolnoma obnovljene so zadnje tri. Te so popolnoma obnovljene. Tudi glavni oltar je znan po svojih dveh kipih sv. Mohorja in sv. Fortunata. Ta cerkev datira, kot trdijo zgodovinarji, od leta 1500. Mogoče boste našli čas v teh lepih zimskih dnevih in se napotili po dolini Soteske ob zapuščenih mlinih in žagah na ta izredno lep izlet ter obiskali grad Rožek in si ogledali njegove razvaline ter se napotili še naprej k cerkvi Sv. Mohorja. LEPOLD GOETZ

PRAZNIČNI DECEMBER V KNJIŽNICI DOMŽALE

- 17. 12. 93 gostovanje lutkovne skupine pri GM Jesenice
- 16.30 POLDI IN LEOPOLDINA
- 17.30 POLDI IN LEOPOLDINA (vstopnica 100 SIT)
- 21. 12. 93 ob 17. uri BOŽIČNA ZGODBA (ura pravljic)
- 22. 12. 93 ob 17. uri BOŽIČNA ZGODBA (ura pravljic)
- 22. 12. 93 ob 17. uri pravljica z obiskom DEDKA MRAZA v enoti MORAVČE
- 28. in 29. 12. 93 ob 17. uri pravljica z obiskom DEDKA MRAZA v Domžalah (tokrat so vabljeni tudi otroci, ki niso vpisani k pravljničnim uricam)
- 23. 12. 93 ob 17. uri pravljica z obiskom DEDKA MRAZA v enoti v MENGŠU

gorenjemaloprodaja POOBLAŠČENA PRODAJALNA

HAČIČ
SERVIS
TRGOVINA

Domžale, Prešernova 1/a, tel. 722-107
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN VELIKO SREČE, ZDRAVJA IN ZADOVOLJSTVA V LETU 1994!

AKCIJSKA PONUDBA:

- pralni stroji s 30% popustom
- pomivalni stroji z 20% popustom
- sušilec perila 46.800 SIT
- »rostfrei« posoda – kompleti od 10.000 SIT dalje

Celotni program Gorenja.

Plačilni pogoji:

1 + 5 obrokov brez obresti; ugodna prodaja tudi na leasing – 25 obrokov; ob gotovinskem plačilu priznamo od 5 do 30% popusta.

Odprto od 9. do 12. in od 15. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

tovarna filca d.d.

filc
mengeš

Občanom in poslovnim partnerjem želimo vesele božične praznike in zdravo ter uspešno novo leto 1994!

Trgovina z gradbenim materialom

SAM d.o.o.

Krakovska 4b; 61230 Domžale
tel.: (061) 721-730 in 712-059

Kolektiv SAM-a želi VSEM kupcem in poslovnim partnerjem VESEL BOŽIČ ter SREČNO in USPEŠNO NOVO LETO 1994.

Nudimo vam BOŽIČNO-NOVOLETNI POPUST za večji del gradbenih materialov od 5 do 10%.

Ugodno STREŠNIK BRAMAC za samo 87,60 SIT/kd, BOBROVEC po ceni 40,70 SIT/kd, ploščice GRANITOGRES od 1660,00 SIT/m² naprej, posebni 30% popust za radiatorje.

OBIŠČITE NAS, SE PRIPOROČAMO!

NISSAN NISSAN

S E R V I S

M I L A N K R U L C

C. Heroja Vasja 8, 61252 Moravče
Telefon: 061 731-143, Telefax: 061 731-143

- * ugodni kreditni pogoji za nakup vozil NISSAN
- * ob nakupu novega vozila – lepo darilo
- * dodatna oprema in rezervni deli
- * pooblaščen servis

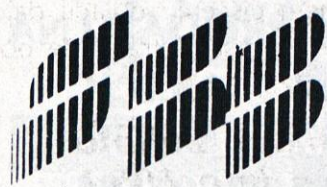
PIZZA
Club
SKOK

Na kamniški obvoznici:

NOVICA VSEH NOVIC:
11 RAZLIČNIH PIZZ!!
9 RAZLIČNIH JEDI
NA ŽARU ● SOLATE
● NAREZKI ● SLADICE!

VSE POTI, KI VODIJO V KAMNIK, SE USTAVIJO V PIZZI KLUB SKOK NA KAMNIŠKI OBVOZNICI!

SKB BANKA D.D.

Vsem iskreno dobrim želim ob prihajajočih praznikih in v letu

1994

se pridružuje tudi SKB banka d. d.
PE Domžale – Kamnik

**UNIVERZALE
DOMŽALE**
INDUSTRIJA OBLAČIL
SLAMNIKARSKA 4

Prijetne praznike
ter veliko uspeha
v novem '94 letu,
želimo
vsem občanom
in svojim
kupcem.

Trgovina z gradbenim materialom

STOB, d.o.o.

Domžale, Ljubljanska c. 51
telefon: 711-415

Cenjenim strankam želimo vesele
božične praznike
in srečno novo leto 1994.

Hkrati vam sporočamo, da imamo
v zimskem času na zalogi hidro in
termo izolacije po znižanih cenah.

Bramac po stari ceni samo še
do 31. 12. 1993!

OBRтна, GRADBENA IN TRGOVSKA ZADRUGA
ZORA, DOMŽALE Z.O.O.
61234 MENGEŠ, Prešernova 33

Poslovnim partnerjem
in prebivalcem občine Domžale
želimo prijetne božično-novoletne praznike
ter veliko sreče in uspehov
v prihajajočem letu.

Zgodbe iz Moravč

Stari Lojze Kavka je bil daleč na okoli znan birt. Če si komu rekel, da si iz Moravč, je vsak dodal, tam je Kavka, ki daje zastonj kruh. Ker je bilo v dobi hude krize v bivši Jugoslaviji, je gostilničar Kavka zjutraj, ko so ljudje odhajali od maše, stal na pragu gostilne in tako privabljal goste. »No, ali greš kar mimo moje gostilne, ne greš Lojzka obiskat?« Pa je mama – stara ženička – stopila v gostilno in naročila za nekaj dinarjev čiste juhe s koščkom mesa. Zraven pa še spila 2 dl vina. Tako je zvalil mnogo gostov v svoj lokal. Po vojni je nudil hrano mnogim, gostom, da so siti odhajali ob nedeljah iz gostilne domov.

V Moravčah je med drugim živel neki bivši učitelj Rudolf Cerar, imenovan Uštarski Rudolf. Zaradi alkohola so ga vrgli iz službe, pa se je preživljal s pisanjem prošenj za znižanje davka kmetom. Včasih, po potrebi, pa smo ga zaposlili začasno tudi na občini. Občina je imela v shrambi poleg enajstih pušk in municije še vojaško administracijo. V posebni sobi je bilo tudi štiri litre žganja, kate-rega so orožniki pri svojem obhodu zaplenili nekemu kmetu iz vasi Negastrn, ker ni prijavil žganjekuhe. Tedaj je moral vsak kmet prijaviti, koliko žganja bo nakuhal, in plačati pripadajočo pristojbino. Kadar je bil ta mož sam v pisarni, da je tajnik odšel iz nje, je takoj skočil k steklenici in pil žganje. Mislil, da še zaudarja po žganju od jutra, se za to nismo zmenili. Ko se je tajnik naglo vrnil v pisarno, ga je opazil, kako je pil iz steklenice. Vzel mu jo je iz rok in ga vrgel ven iz pisarne. Opazil je, da so bile že tri steklenice prazne. Treba je bilo napolniti steklenice z žganjem in za honorar, ki bi ga dobil za svoje delo, so kupili drugo žganje, Cerar pa je ostal brez honorarja.

Mnogo je še raznih drobtinic, ki so zanimive za Moravčane, a bi šle v pozabo, če bi ne bile nikjer objavljene. Prav je, da bodo posebno mladi vedeli, da so tudi v Moravčah nekaj živel razni posebneži in zanimivi ljudje.
LEOPOLD GOETZ, Moravče

Restavracija
»Repovž«
D.O.O.
Domžale

Kopaliska 3, 61230 Domžale

☎ (061) 721-279

VSEM SVOJIM GOSTOM, POSLOVNIM PARTNERJEM TER VSEM OBČANOM VOŠČI PRIJETNE PRAZNIKE TER VELIKO SREČE, ZDRAVJA IN OSEBNEGA ZADOVOLJSTVA V LETU 1994 TER SI ŽELI, DA ČE ŠE NISTE, TUDI VI POSTANITE NJIHOVI GOSTJE! DOBRODOŠLI!

DOBRODOŠLI V RESTAVRACIJI REPOVŽ

Pridite, zaplešite, imejte se lepo!

Restavracija Repovž Domžale ni le v naši občini, temveč tudi zunaj meja naše države pojem dobre hrane in pijače, odlične postrežbe in prijetnega razpoloženja. Sem se že več kot 25 let vedno znova vračajo zadovoljni gostje. »Vse to pa ni dovolj,« so rekli Repovževi. Odlej bo njihova ponudba še

pestrejša; ponujajo še prijetnejše družabne večere, s katerimi bodo tudi vas pod skrbnim vodstvom družine Repovž pripeljali bližje Evropi.

Del prostora ob vhodu so namreč preuredili v prijeten lokal; vanj vabijo vse, ki se želite v teh prazničnih dneh, pa tudi

TURISTIČNA DRUŠTVA V NAŠI OBČINI

Več turizma v našo občino

V občini Domžale dela devet turističnih društev (Mengeš, Dobeno, Domžale, Rača, Brdo pri Lukovici, Pobudnik, Spodnje Loke, Radomlje, Gradišče), ki vsako po svoje skuša dati območju, na katerem je prisotno, večji turistični utrip.

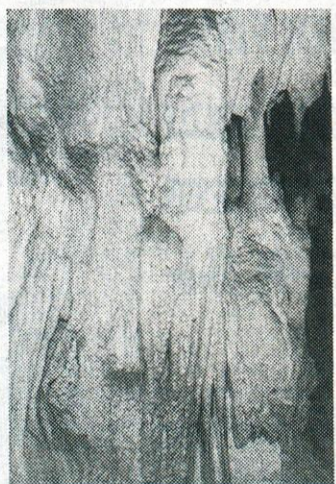
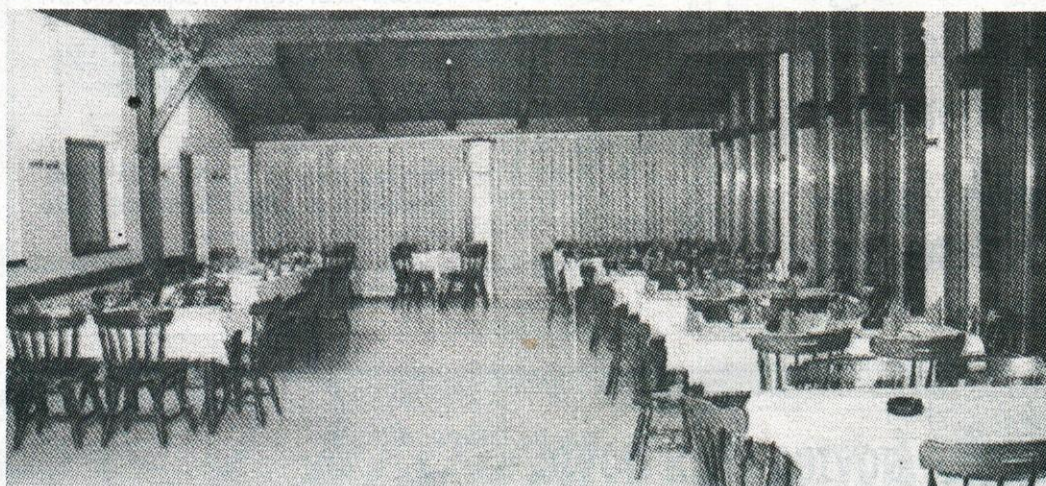
Leto 1993 je bilo leto različnih prireditev in akcij, s katerimi so se tudi vsa naša turistična društva vključila v LETO TURIZMA, sprejete pa so bile tudi nekatere usmeritve, ki naj bi tudi našo občino »naredile« bolj turistično. Janez Per, član Izvršnega sveta Skupščine občine Domžale, zadolžen za poudarjanje v turizmu, si je z izvršnim svetom in vodstvi društev

prizadeval, da bi dejavnost v turizmu in za njega našla ustrezno mesto tako v življenju in delu občine, kot tudi v proračunu občine Domžale, prizadevanja za bolj turistični utrip občine pa naj bi se pokazala tudi navzven. Tako smo prav ob koncu leta dobili nov znak občine SLAMKO, ki naj bi postal neke vrste zaščitni znak prizadevanj za več turizma v naši občini, obenem naj bi turizem postal pomemben del promocije občine Domžale, svoje mesto pa naj bi našel tudi v razvojnih programih območja, na katerem živimo in delamo.

V zvezi s tem področjem potekajo tudi aktivnosti za celotno

v vseh dneh prihodnjega leta sprostiti, se v prijetnem klepetu sprehoditi skozi dogodke dneva ali tedna in ob prijetnih zvokih ansambla zaplesati moderno ali pa tako kot pred desetletji. Repovževi so se prav za vas potrudili in prvi odprli take vrste lokal v občini: prijeten prostor, v katerem so vabljive mizice, ravno prav oddaljene za klepet, tapison, ki daje občutek topline in domačnosti in prijazno osebo, ki vam bo ob večerji po vaši želji ponudilo tudi solatke in solate. Lahko boste izbirali med klasičnimi, sadnimi, morskimi in mesnimi solatami, ki jih bodo po vaši želji servirali in vam zaželeli dober tek in dobro počutje. Pijačo boste izbrali sami ali pa prisluhnili prijaznemu nasvetu. Potem pa še sladica, ples in klepet in po zadnjem valčku – le za tisti večer, pot domov. Tako bo pri njih vsako sredo, četrtek, petek in soboto po 20. uri, brez vstopnine ob duu Maja ali triu Maj iz Mengša, po novem letu pa dvakrat tedensko. Svoj kotiček v prijetnem lokalu lahko tudi rezervirate – pokličite 721-279! Vsak dan po 12. uri vas v tem prostoru postrežejo s kosili in že omenjenim solatnim bifejem!

Pa še to – po nekajletnem premoru boste letos v Restavraciji Repovž lahko tudi SILVESTROVALI. Precej gostov se je že odločilo, da bodo letošnjo najdaljšo noč preživali pri Repovževih, če ste tudi vi za, pokličite, dobrodošli boste!

Železna jama
Jamarski dom

DOBRIM ŽELJAM
IN VOŠČILOM OB
BOŽIČNIH IN
NOVOLETNIH
PRAZNIKIH SE
PRIDRUŽUJE
GOSTIŠČE
JAMARSKI DOM
NA GORJUŠI

Telefon: 721-577
712-878 (doma)

Tradicionalni, letos
že

XXIII.
NOVOLETNI
KONCERT

Simfoničnega
orkestra Domžale
– Kamnik s solisti

Dirigent:
Aleksander Spasič
Domžalski komorni
zbor

Zborovodja: Karel
Leskovec

KULTURNI
DOM MENGEŠ

28. december 1993
ob 20. uri

HALA
KOMUNALNEGA
CENTRA
DOMŽALE

30. december 1993
ob 20. uri

Kozolec ne pozna meja

Prvi kozolec, ki je zapustil Slovenijo, je bil po oceni Urada RS za informiranje tisti, ki je letos spomladi prišel v London kot del slovenske razstave v trgovski hiši Liberty, o čemer je bilo poročano v junijski številki Slamnika. Prvi dan razstave je bil kozolec postavljen v parku sredi Londona, ki je v lasti lorda Bedfordskega, nato pa dva meseca na modnem oddelku trgovine Liberty. Po odmevih v Londonu, pa tudi v Sloveniji je projekt Kozolec presegel pričakovanja. V sestavku pa bo pojasnjeno, kako je do akcije prišlo, kako se nadaljuje in kaj lahko v prihodnje pričakujemo.

Kozolci so enkratni, vendar žal premalo cenjeni in zaščiten del naše kulturne dediščine. Nove oblike podeželskega življenja in kmetovanja niso naklonjene tradicionalnim kmečkim objektom, pa čeprav so zelo zanimivi. Koliko nagnjenih kozolcev z vrtnimi strehami je tudi na našem domžalskem koncu. V najboljših primerih lesene stebre nadomeščajo betonski, prvotno kritino, poraščeno z mahom (glinen strešnik ali škodle), pa pločevina in moderni materiali. Še več kozolcev pa izginja, postanejo del neprepoznanih lesenih koč in drvarnic ali pa končajo med drvini.

Tudi »londonskemu« kozolcu bi bili dnevi šteti, če se ne bi tesar Lojze Cerar z Vira posebej zavzel zanj in prepričal organizatorje londonske razstave, da ga vključijo v predstavitev Slovenije. Zahvala velja tudi lastniku Janezu Zajcu-Vavterju iz Štude, ki ga je podaril za razstavo v Londonu. Projekt so podprli slovenski in britanski sponzorji: zavarovalnica Sava, Ljubljanska banka, Iskra, Tiskarna

Ljudska pravica in Stewards Solicitors. Postavitve kozolca v Londonu aprila 1993 je počastila tudi pokroviteljica razstave Štefka Kučan.

Sedaj je kozolec našel stalni dom v Oxfordu. Muzej Pitt Rivers, etnografska zbirka oxfordske univerze, je z veseljem sprejela kozolec v svojo stalno zbirko. Strokovnjaki iz muzeja so bili navdušeni nad eksponatom iz dežele, ki jim je bila do sedaj neznana. Postavili ga bodo prihodnje leto v začetku poletja na vrtu te ugledne ustanove, natančneje v nedeljo, 26. julija, na britanski narodni dan glasbe, ko bo muzej poln glasbenikov in obiskovalcev te prireditve. Povabljeni so tudi slovenski glasbeniki in strokovnjaki s področja etnografije in etnomuzikologije. Muzej si tudi želi zasnovati slovensko etnografsko in etnomuzikološko zbirko.

Uspeh tega nekoč na propad obsojenega kozolca je pobuda, da so organizatorji, ne-profitna londonska organizacija The Slovenian Newsletter, začeli pripravljati ambiciozen projekt z delovnim naslovom KOZOLEC NE POZNA MEJA. Seveda bi bilo najbolje, da kozolci ostanejo v slovenski pokrajini, kjer jim zaradi premajhne funkcionalne izrabe grozi propad.

Jedro akcije bi bilo, da bi ob sodelovanju Oxfordske univerze in slovenskih ustanov propadajoči primerki kozolcev našli svojo pot v pomembnejše svetovne etnografske zbirke.

Kozolci so značilna posebnost slovenske dežele, lahko jih je transportirati in zlahka bodo postali naš prepoznavni simbol. Kozolci so tudi del kulturne dediščine.

Predvsem morajo kozolci ostati del naše

kulturne krajine, najbolje, da v neokrnjenih lesnih oblikah. Kozolec je v slovenski deželi edinstvena skulptura. Le nekaj dežel pozna podobne lesene strukture, ki pa so mnogo revnejše od naših (skandinavske dežele, Kitajska, Japonska).

S projektom KOZOLEC NE POZNA MEJA organizatorji želijo najti dom za »londonski« kozolec in opozoriti slovensko javnost: prvič, da strokovnjaki po svetu želijo podobne edinstvene eksponate v svoje zbirke in drugič, da bi ljudi po Slovenskem, ki razmišljajo, da bi podrl star kozolec, prepričali, da so kozolci dragoceni in jim dali možnost nadaljnega sožitja s slovensko pokrajino.

Pustimo kozolcem dostojanstveno preživeti, da našim otrokom ne bo potrebno hoditi v tujino in si tam v muzejskih zbirkah ogledovati pravi slovenski avtohtoni kozolec.

TONČI CERAR

Kemična ekspresna čistilnica ing. Smolnikar-Zorec, Domžale, Ljubljanska 87 (v prehodu pred slaščičarno Lenček) in na Rodici (železniška postaja) vam pri kemičnem čiščenju oblačil daje 20% zimskega popusta in vsaki stranki še posebno darilce (tel. 721-728).

Vsem strankam želimo srečno novo leto 1994.

ZDRUŽENJE BORCEV IN UDELEŽENCEV NOB OBČINE DOMŽALE ŽELI VSEM OBČANOM PRIJETNE IN VESELE PRAZNIKE, V NOVEM 1994. LETU PA VELIKO ZDRAVJA, SREČE, MEDSEBOJNE STRPNOSTI, SPOŠTOVANJA IN PRIJATELJSTVA.

BOUTIQUE

NINA

ZDENKA GRILJ
VESEL BOŽIČ IN SREČNO 1994!

PRODAJA KONFEKCIJSKIH IN TEKSTILNIH IZDELKOV

Savska 1, 61230 Domžale
Telefon trgovina 714-591, telefon doma 711-642

SELE COM

TELEFONI
TELEFAXSI
TEL. CENTRALE
KOPIRNI STROJI
PRODAJA-MONTAŽA

DOMŽALE MARJAN JERETINA
SP. JARŠE, PREŽIHOVA 6

TEL. FAX 061 723444

PRODAJA VOZIL

VW Audi

* GOLF - IZREDNO UGODNO
* TESTNA VOŽNJA Z NOVIM PASSATOM
* ZAGOTOVLJEN SERVIS IN REZERVNI DELI

SERVIS DEBEVC, MENGEŠ, Gorenjska c. 13
tel./faks: (061) 739-723

ELEKTROMECHANIKA "ANTON GRILJ"

ZDENKA GRILJ
Savska 1, 61230 Domžale
Telefon el. delavnica 714-591
telefon doma 711-642

PRIJETNE PRAZNIKE IN VELIKO SREČE, ZDRAVJA IN USPEHOV V LETU 1994!

Sekretariat za urejanje prostora in varstvo okolja na podlagi sklepa 25. in 27. seje Izvršnega sveta z dne 24. 11. 1993 in 8. 12. 1993

razpisuje

ODDAJO PROFITNIH STANOVANJ V NAJEM

I. Stanovanja, ki so predmet oddaje v najem, so v novozgrajenem objektu C-15 v centru Domžal. Predmet oddaje so stanovanja:

- dvosobno stanovanje št. 8/II v površini 66,40 m²
- enosobno stanovanje št. 12/II v površini 46,50 m²
- dvosobno stanovanje št. 14/III v površini 66,40 m²
- enosobno stanovanje št. 18/III v površini 46,50 m²
- garsojera št. 21/IV v površini 30,25 m²

II. Udeleženci razpisa, ki kandidirajo za pridobitev občinskega najemnega stanovanja, morajo izpolnjevati naslednje pogoje in dokumentirati izpolnjevanje pogojev:

- da je prosilec državljan RS in občan Domžal (potrdilo o državljanstvu in stalnem prebivališču v občini Domžale, s podatkom od kdaj - za prosilce in ožje družinske člane),
- da prosilec ni lastnik ali solastnik primernega stanovanja ali stanovanjske hiše (potrdilo o premoženjskem stanju oz. lastnoročno napisana izjava)
- da prosilec ali ožji družinski član, s katerim bo najemnik uporabljal stanovanje, ni odkupil stanovanja pod ugodnimi pogoji Stanovanjskega zakona (izjava prosilca),
- da je prosilec z bodočimi souporabniki stanovanja plačilno sposoben za poravnavo profitne najemnine in ostalih obveznosti za uporabo stanovanja (potrdilo o višini osebnega dohodka prosilca oz. skupnega dohodka vseh družinskih članov).
- delodajalčevo priporočilo za dodelitev najemnega stanovanja z opisom pomembnosti izvajanja del in nalog prosilca.

III. Izhodiščna mesečna najemna znaša 6 DEM/m², po srednjem menjalnem tečaju LB na dan izstavitve računa. Poleg najemnine je najemnik zavezanec za plačilo obratovalnih in drugih stroškov, vezanih na uporabo stanovanja (ogrevanje, voda, elektrika, itd.) - skladno z najemno pogodbo. V primeru neplačila ali drugih krivdnih razlogov se pogodba odpove s 30 dnevним rokom izpravitve stanovanja in izročitve lastniku.

Najemne pogodbe za navedena stanovanja se sklepajo za določen čas, za dobo 4 let z možnostjo podaljšanja (varijanta za nedoločen čas)

IV. Rok za oddajo prošnje, z opisom stanovanjske situacije in zahtevano dokumentacijo pod točko II. je do vključno 15. 1. 1994. Po roku oddane prošnje oz. brez zahtevane dokumentacije se ne bodo obravnavale.

Prošnje z vsemi dokumenti naj prosilci oddajo v vložišču občine Domžale, Ljubljanska 69/P, Domžale z oznako »ZA PROFITNA NAJEMNA STANOVANJA« ali pošljejo po pošti na naslov Občina Domžale, Sekretariat za urejanje prostora in varstvo okolja Ljubljanska 69, Domžale z oznako: »ZA PROFITNA NAJEMNA STANOVANJA«.

V. Po končanem razpisnem roku bo Sekretariat za urejanje prostora in varstvo okolja pripravil predlog razdelitve oz. oddaje občinskih stanovanj v najem in ga predložil v potrditev Izvršnemu svetu. Sklep Izvršnega sveta o oddaji najemnega stanovanja je dokončen in nanj ni pritožb.

Pri oblikovanju predloga dodelitve občinskega stanovanja v najem, se bodo poleg upoštevanja izpolnjevanja pogojev iz II. točke razpisa prednostno upoštevali naslednji kriteriji:

- prosilec z daljšim stalnim bivanjem v občini,
- opravljanje dejavnosti prosilca oz. njegova zaposlitev pri delodajalcu, ki se financira iz proračuna občine (priporočilo delodajalca),
- opravljanje nalog prosilca, ki so v interesu občine ali naloge in dejavnosti v širšem interesu občine,
- prosilec ali družina, kjer občan ali partnerja nista starejša od 30 let,
- prosilec, ki bo ponudil višjo najemnino od tiste, določene ob razpisu.

KEGRAL

GRADBENA LEPILA-FUGIRNE MASE-IZRAVNALNE MASE

Vaška pot 8 Preserje 61235 RADOMLJE
Tel: 061 727 395

Poslovnim partnerjem in kupcem želimo vesel božič in srečno novo leto!

BUCHTAL

GRADBENIŠTVO INŽENIRING KERAMIKA
GiK d.o.o. DOMŽALE

TEL./FAX: 711-013, 715-311

OBČANOM IN POSLOVNIM PARTNERJEM ŽELIMO VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN ZDRAVO TER USPEŠNO NOVO LETO 1994

Program BUCHTAL keramike je:

- obloge bazenov
- industrijski podi
- keramične fasade
- obloga podov in zidov v javnih in stanovanjskih objektih

TEN - TEN DOMŽALE

Mali oglasi

SLAMNIK 721-022

V DOMŽALAH najamem neopremljeno dvo ali trisobno stanovanje za daljše obdobje. Telefon: (061) 566-823, po 19. uri.

OBRTNIKI! Za vodenje poslovnih knjig in letne davčne napovedi pokličite tel.: (061) 812-576.

Servis motornih žag.
Močnik, Pšata 38,
Dol pri Ljubljani.
Telefon:
(061) 374-224

RAČUNOVODSKE storitve za obrtnike in mala podjetja poceni opravljam. Telefon: (061) 723-017, Domžale

VEČ AKVIZITERJEV – zastopnikov dobi honorarno delo. Telefon: (061) 812-826

POMAGAM PRI TEŽAVAH z osnovnošolsko in srednješolsko angleščino. Telefon: 722-266, Romana

DVOINPOLSOBNO OPREMLJENO KOMFORTNO STANOVANJE z garažo v centru Domžal prodam. Telefon: (061) 345-803.

PRODAM GLOBOK, RAZSTAVLJIV OTROŠKI VOZIČEK Cam, zelo lepo ohranjen. Telefon: 711-411

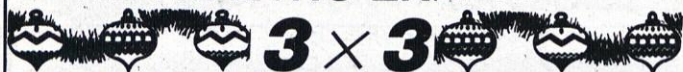
INŠTRUIRAM matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Telefon: 738-662

ZAHVALA

Zahvaljujem se g. Martinu Prašnikarju iz Moravč, Goričica 10, za dosedanje pluzenje snega.

Iztok

NOVOLETNO ŽREBANJF

2. januarja 1994

v centru TEN TEN v Domžalah

B badex

PRODAJALNA INSTALACIJ ZA VODOVOD IN CENTRALNO OGREVANJE

Radio c. 1 A, Domžale
tel.: 713-001 • faks: 713-001

R LIP RADOMLJE

Pelechova 15, Preserje
61235 Radomlje

Oddaja v najem

PROSTORE OBRATNE AMBULANTE s pripadajočimi prostori

- skupna površina prostorov 40 m² (ali 53 m³, 60 m²)
- prostori so primerni za zdravstveno dejavnost (splošno, fizioterapijo, akupunkturo itd.), ali druge namene (npr. kozmetični salon)
- prostori so opremljeni
- cena po dogovoru

Podrobne informacije lahko dobite v splošno kadrovskem sektorju podjetja, tel. 727-122, 727-099.

Špecerija in trgovina z zdravo prehrano SRČEK

Kolodvorska 5, Domžale

Del. čas: vsak dan od 7.–20., nedelja od 8.–12. ure
Tel.: 715-353

IZBIRATE LAHKO MED DOMAČIMI IN UVOŽENIMI IZDELKI:

- TAMARI sojina omaka
- TOFU – sojin sir
- SEITAN – pšenično meso
- KOKOSOVE KROGLICE
- SUHO SADJE
- KEKSI brez jajc
- ČIČERIKA
- SOJA
- KALILNIKI
- SEMENA za kaljenje
- sveži KALČKI
- JABOLČNI KIS domači
- OKRASNE LUČKE
- ETERIČNA OLJA
- PESTRA IZBIRA ŠPECERIJE

Zdrav način življenja in prehranjevanja nas pripelje do zdravja, sreče in miru v sebi!

V trgovini Srček so vam na voljo tudi izdelki Pekarne Čemažar iz Lukovice

*Ti ne veš, kako boli,
ker tebe več med nami ni.
Tvoj dom ječi, srca bolijo,
iščejo te, a zaman!
Živimo z lepimi spomini nate,
zato ljubezen tvojih dragih
rahlja ti zdaj gomilo.*

V SPOMIN

Trinajstega januarja bo minilo žalostno leto, odkar si nas mnogo prezgodaj zapustil naš ljubljani

Matija Repanšek

s Homca

Vsem, ki se ga spominjate, stojite ob njegovem grobu, mu prižigate sveče, prav iskrena hvala.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Za vedno smo se poslovili od naše drage mame in babice

Franciške Kuret

iz Doba

Iskrena hvala vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti. Hvala vsem sorodnikom, sosedom, sovaščanom, prijateljem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče in za sv. maše. Hvala dobskemu župniku g. Vladimiru Pečniku za lepo opravljen pogrebni obred, pevcem Okteta bratov Pirnat in dobskim gasilcem. Hvala dr. Cerarju za dolgoletno zdravniško oskrbo.

Vsi njeni

KULTURNO DRUŠTVO TINE KOS IN PIHALNA GODBA MORAVČE TUDI LETOS VABITA NA

NOVOLETNI KONCERT

26. DECEMBRA 1993 OB 19. URI V KULTURNEM DOMU V MOŘAVČAH.

NASTOPOJOČI VAM BODO S PETJEM IN GLASBO VOŠČILI SREČNO NOVO LETO 1994.

VLJUDNO VABLJENI!

DRUŠTVO UPOKOJENCEV LUKOVICA

sporoča

da bodo članarino za leto 1994 pobirali na običajnih mestih in obenem vpisovali nove člane.

9. 1. 1994 Lukovica od 8. do 10. ure (pisarna DU)

9. 1. 1994 Prevoje od 10. do 12. ure

16. 1. 1994 Blagovica od 9. do 11. ure (gostilna Žohar)

16. 1. 1994 Krašnja od 11. do 12. ure.

Uradne ure društva so vsak četrtek od 15. do 17. ure.

KRAJEVNA SKUPNOST MENGEŠ IN

ZVEZA BORCEV KO Mengeš

vabita 8. JANUARJA 1994 ob 11. URI

NA SPOMINSKO KOMEMORACIJO

ob 50. letnici streljanja talcev pri spomeniku v Zaloki v Mengšu

PARKETARSTVO

DRAGO MESIČ

Ihan, Breznikova 94

(ob vhodu v obrat Jata v Ihanu)
Naročila oddajte v nabiralnik.

VABILO

Ob 85-letnici osnovne šole v Krtini vabimo krajane, nekdanje učitelje in učence na **predbožično srečanje, ki bo**

v sredo, 22. decembra 1993 ob 17. uri

V Osnovni šoli Krtina.

Vabijo učitelji in učenci krtinske šole.

Koledar prazničnih prireditev

Petek, 17. 12. 93

Lutkovna predstava GM Jesenice
POLDI IN LEOPOLDINA
Knjižnica Domžale ob 16.30 in 17.30

Izdelovanje voščilnic in okrasov
Društvo SMO Domžale ob 16.30

Ponedeljek, 20. 12. 93

Izdelovanje izdelkov iz FIMO mase
Društvo SMO Domžale ob 15. uri

Torek, 21. 12. 93

Izdelava novoletnih voščilnic na računalniku
Delavska univerza Domžale ob 15.45 uri

Ura pravljic
BOŽIČNA ZGODBA
Knjižnica Domžale ob 17. uri

Sreda, 22. 12. 93

Ura pravljic
BOŽIČNA ZGODBA
Knjižnica Domžale ob 17. uri

Igralne urice za najmlajše
Društvo SMO ob 17.30

Pravljica z obiskom DEDKA MRAZA
Knjižnica Moravče ob 17. uri

Četrtek, 23. 12. 93

Lutkovna igrlica – izdelovanje lutk
DREVOKOSEC NA OBISKU
Knjižnica Domžale ob 17. uri

Glasbena delavnica za najmlajše
Društvo SMO Domžale ob 16. uri

Pravljica z obiskom DEDKA MRAZA
Knjižnica Mengeš ob 17. uri

Mengeška godba
VOŠČILO ZA BOŽIČ IN NOVO LETO
Kulturni dom Mengeš ob 19.30

Simfonični orkester Domžale-Kamnik
BOŽIČNI KONCERT

Sobota, 25. 12. 93

Župnijska cerkev v Domžalah ob 16. uri

Nedelja, 26. 12. 93

Tradicionalni koncert
GODBA NA PIHALA DOMŽALE
Hala Komunalnega centra ob 19. uri

Godba na pihala Moravče
NOVOLETNI KONCERT
Kulturni dom Moravče

Ponedeljek, 27. 12. 93

Vozlanje zapestnic prijateljstva
Društvo SMO Domžale ob 9. uri

Lectova srca – stara obrt
Knjižnica Domžale ob 17.30

Torek, 28. 12. 93

Risanje na računalniku – predstavitev didaktičnega programa
Knjižnica Domžale ob 10. uri

Ura pravljic z obiskom DEDKA MRAZA
Knjižnica Domžale ob 17. uri

Simfonični orkester Domžale-Kamnik
NOVOLETNI KONCERT
Kulturni dom Mengeš ob 20. uri

Sreda, 29. 12. 93

Lutkovna igrlica – izdelovanje lutk
DREVOKOSEC NA OBISKU
Knjižnica Domžale ob 10. uri

Pravljica z obiskom DEDKA MRAZA
Knjižnica Domžale ob 17. uri

Četrtek, 30. 12. 93

Družabno srečanje
Društvo SMO Domžale ob 9. uri

Lutkovna igrlica – izdelovanje lutk
DREVOKOSEC NA OBISKU
Knjižnica Domžale ob 17. uri

Simfonični orkester Domžale-Kamnik
NOVOLETNI KONCERT
Hala Komunalnega centra ob 20. uri

*Solza, žalost, bolečina
te zbudila ni,
a ostala je praznina,
ki močno boli.*

V SPOMIN

Minilo je žalostno leto, odkar je prenehalo biti srce dobremu in skrbnemu možu in atiju

dr. Janezu Logarju

iz Trzina

Spomin nate bo večni, kot je večna zemlja, ki te pokriva. Hvala vsem, ki se ga spominjate, mu prižigate sveče in obiskujete njegov prerani grob.

Vsi njegovi!

*Zaman je bil tvoj boj,
zaman vsi dnevi upanja, trpljenja,
bolezen je bila močnejša od življenja.
Povsod nas spremljajo tvoje pridne roke.
V domu je ostala praznina,
v naših srcih bolečina.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage žene, mame, stare mame in prababice

Cecilije Rokavec

p.d. Kobivškove mame, iz Peč

se iskreno zahvaljujemo za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče in darove za sv. maše in cerkev. Hvala g. dr. Milanu Banku, g. župniku za pogrebni obred, peškim pevcem in vsem za spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala vsem, ki ste ob žalostnem slovesu počastili njen spomin.

Vsi njeni!

*Zaspala si mama zlata,
zaprla trudne si oči,
naj Bog odpre ti rajska vrata,
to želimo ti vsi.*

ZAHVALA

Ob izgubi naše mame, babice, prababice in sestre

Marije Dolinar

Komparetove mame z Brda

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni!

*V naših srcih ti naprej živiš,
zato pot nas vodi tja,
kjer v tišini spiš.
Tam lučka ljubezni vedno gori
in tvoj nasmeš med nami živi.*

V SPOMIN

Devetega decembra je minilo leto žalosti in bolečine, odkar nas je brez slovesa zapustil ljubi mož in očka

Ivan Jerak

iz Mengša, rojen v Črni na Koroškem

Nič ne more zapolniti praznine, ki je ostala za teboj!

Žena Srečka, hčerki Miriam in Tjaša

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame, babice, prababice in tete

Marije Lenarčič

roj. Ravnikar, iz Domžal, Roška c. 3

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za ustne in pisne izraze sožalja, darovano cvetje in številno spremstvo na njeni zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi uslužbencem podjetja Žarek Ljubljana in Metalka Domžale ter sosedom iz Roške ul. v Domžalah, Cankarjeve iz Trzina, Petrovčeve na Rodici in Stranj pri Stahovici. Posebna zahvala velja gospodu župniku iz Domžal za čustveno izrečene besede v cerkvi ter opravljeni obred, bratom Pirnat za lepo zapete slovenske pesmi in g. Ivanu Kozariču za zaigrano Tišino. Hvala tudi vsem drugim izvajalcem pogrebnega slovesa, hvala vsem, ki ste jo imeli radi in ji izkazali toliko spoštovanja, nam pa sočustvovanja.

Žalujoci: sin Marjan Lenarčič, hčeri Majda Kregar in Štefka Pestotnik ter vsi njeni

*Polje, kdo bo tebe ljubil,
ko bom jaz v grobu spal...*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, tasta, dedka, pradedka, strica in bratranca

Franca Zajca

p.d. Vavtarjevega ata iz Štude

Prisrčno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za številno spremstvo na njegovi zadnji poti, za ustne in pisne izraze sožalja, za darovano cvetje, sveče in darove za svete maše, posebej še tovarni Toko-Line in Plastor - Stožice za izkazano pozornost. S posebnim poudarkom se zahvaljujemo gasilcem za spremstvo in zadnji pozdrav s prapori, govornikom Mitju Pevcu ter Ivanu Kepicu za izbrane poslovilne besede ter nenazadnje domžalskemu gospodu kaplanu za skrbno izvršeno pogrebno opravilo. Vsem in vsakemu še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj nas je zapustil brat in stric

Stane Močnik

iz Zg. Lok

Iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za pomoč, podarjeno cvetje in sveče. Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi prerani zadnji poti. Zahvaljujemo se sestri Irmi za pomoč pri negi, blagovškimi gasilcem za organizacijo pogreba in gasilcem drugih društev, ki so ga pospremili v tako velikem številu. Hvala tudi župniku Vrtovšku za opravljen cerkveni obred in poslovilne besede. Hvala vsem, ki se ga spominjate in mu prižigate sveče.

Vsi njegovi

*Ljubila si polje,
družino in dom,
a prekmalu zazvonil
ti moravški je zvon.
Pogrešamo tvojo besedo,
smeh in tvoj nasvet.*

ZAHVALA

Ob boleči in nenadni izgubi naše drage mami

Ivanke Slapar

Farbarjeve Anke,
iz Gorice pri Moravčah

Vsem, ki ste jo v življenju spoštovali in imeli radi, ji darovali cvetje in sveče ter jo spremili na zadnji poti - iskrena hvala.

Vsi njeni

*Srce je dalo vse, kar je imelo,
nobene bilke zase ni poželo.
Odhajam praznih rok,
ne vem, ne kam ne kod...*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, babice, prababice, tete in svakinje

Valentine-Tince Gorjup

iz Radomelj

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti. Hvala za vsa izrečena sožalja, za darovano cvetje, maše in sveče. Posebno se zahvaljujemo za vso zdravstveno pomoč dr. Pevcu in dr. Tadeji. Zahvaljujemo se tudi g. župniku Janezu Jarcu in g. župniku Dominiku za pogrebni obred ob slovesu od naše ljube mame. Zahvaljujemo se tudi moškemu pevskemu zboru iz Radomelj. Vsem še enkrat iskrena hvala za vse drobne in hkrati velike pozornosti, ki ste nam jih izkazali v težkih dneh, posebno pa tistim, ki se bodo naše mame spominjali z lepo mislijo.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob boleči in prerani izgubi naše dobre hčerke, sestre in tete

Martine Dragar

iz Katarije 3 pri Moravčah

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem, ki ste nam izrekli sožalje, darovali cvetje in sveče. Posebno se zahvaljujemo g. župniku za lep poslovilni obred, pevcem za žalostinke in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoci: sestra Fani z družino in vsi njeni

*Vem, da pride dan,
ko se mi izgubi izpred oči ta zemlja,
in se življenje molče poslovi in
pregane poslednji zastor
čez moje oči.*

Tagore

ZAHVALA

Ob nenadni smrti smo se poslovlili od našega brata in strica

Franca Breznika

iz Rafoč 7

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem, posebno pa podjetju Helios za vso pomoč, prav tako tudi župniku Andreju Svetetu za cerkveni obred. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Breznikovi (Mihčevi) iz Rafoč

*Ne jokajte ob mojem grobu,
le tiho k njemu pristopite,
pomislite, kako trpel sem
in večni mir mi zaželite.*

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega moža, očeta, starega očeta in strica

Peregrina Pogačarja

Hudo pri Radomljah

Iskreno se zahvaljujemo sosedom in prijateljem, ki so ga obiskovali ob težki bolezni. Zahvala vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti k večnemu počitku in darovali za maše, sveče ali obnovo cerkve. Posebna zahvala zdravstvenemu osebju iz Domžal, dr. Farkašu in dr. Mušiču, reševalni službi ter patronažnim sestram. Prav posebno Marjeti Šarc za njeno vestno in skrbno delo. Zahvala župniku g. Janezu Jarcu za lepo opravljen pogreb, enako tudi cerkvenemu pevskemu zboru za poslovilne pesmi.

Hvaležni žena, hčerka in sin z družinama

*Niti zbogom nisi rekel,
niti roke nam podal,
smrt te vzela je prerano,
v srcih naših boš ostal.*

ZAHVALA

V triinštiridesetem letu nas je nepričakovano zapustil naš dragi sin, oče, brat in stric

Vladimir Hafner

iz Vira pri Domžalah

Iskrena hvala sorodnikom, prijateljem in sosedom za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in sveče. Zahvaljujem se g. župniku za pogrebni obred, Oktetu bratov Pirnat za zapete žalostinke in g. Stoparju za zaigrano Tišino. Hvala vsem, ki ste ga imeli radi in ga boste ohranili v spominu.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega ata, starega ata, brata in strica

Antona Podborška, st.

p.d. Matijevega ata iz Loke pri Mengšu

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in sodelavcem za izrečena sožalja, poklonjeno cvetje, sveče, darove za cerkev in svete maše. Zahvaljujemo se za spremstvo na njegovi zadnji poti, gospodu Zevniku za lep poslovilni obred, gasilcem Gasilskega društva Loka, praporščakom, predstavniku tovarne Trak Mengeš za poslovilni govor in Stobljanskim pevcem za zapete žalostinke. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Sinova Tone in Janez z družinama

*Delo, skrb, trpljenje,
tvoje je bilo življenje*

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi naše dobre mame, babice, prababice, sestre in tete

Ivanke Hauptman

roj. Mihelin, iz Zaboršta

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče ter spremstvo na njeni zadnji poti. Posebno lepo se zahvaljujemo g. župniku za pogrebni obred in tolažbo, Zvezi borcev za poslovilne besede ter pevcem za zapete žalostinke.

Žalujoci: vsi njeni

Našim rojakom iz Argentine

Iz daljne Argentine ste prišli pogledat, kje je staršev vaših dom, veseli spet se vračate domov, saj tam je vaš preljubi rodni krov.

Zdaj bogatejši ste kot prej, saj ste v Sloveniji bili, v življenju vašem naj še naprej naš kraj Slovenija še bolj živi.

Ne bomo rekli vam adijo, pozdrav naš je nasvidenje in tudi naša želja je, da to res uresniči se.

In če v domovino staršev pripeljala spet vas bo pot, veseli, srečni bomo vas sprejeli odprtih src povsod.

Ivica Kaplja

Sprehod na Limbarsko goro – Sveti Valentin

Če želimo na Limbarsko goro, moramo zaviti proti vzhodu po asfaltni cesti do Piškurja in dalje po makadamski cesti do Hrastnika. To je mala vas, visoka planota, ki se razprostira od Topolška do Hruševja. Kmetje so pridelovali vsega dovolj. Tu je bila žitnica Moravske doline. V tej vasi je okupator zagrešil grozen zločin. Dne 19. julija ponoči je vas obkolil in polovil vse moške ter jih zvezal z žico in nato žive zažgal v hlevu. Ljudi so prebudili in na žalost ujeli vse vaščane iz vasi. Ta dogodek je dobro opisal g. Stane Stražar v svoji knjigi Moravska dolina. Tu je podrobno in natančno opisal potek požiga. Žene in otroke so s kamioni odpeljali na Bavarsko, živino pa odgnali v Moravče in dalje v Domžale. Spodobi se, da tu obiščemo spomenik padlim vaščanom in se jim dostojno poklonimo. Takoj po osvoboditvi se je v Moravčah ustanovila obnovitvena druga z namenom, da to vas čimprej obnovimo, kajti ljudje niso imeli niti strehe nad glavo. Vas je obnovljena in lepo urejena.

Če gremo dalje po poti, dospemo do

malega zaselka Šija. Pod zaselkom Šija so si na strmem hribu Limbarski gospodje zgradili grad, in to že leta 1160. Prvi je bil grof Vitiga, zadnjega pa so ubili kmetje na pokopališču v Mekinjah leta 1533. S tem je rodovina limbarskih grofov izumrla. O tem nam poroča zgodovinar Valvasor. Ti grofje so imeli že tedaj svoj vodovod. Poročajo nam tudi, da je stal mogočen stolp od treh strani obkrožen s prepadi in tudi dvizni most so imeli. Sledi, kjer je ta grad stal, so dobro vidne, le težko pri-
demo tja.

Epigrami

ŠE PAPIRNICA GA NE MARA
Smo bolj kot Evropejci že bogati,
da starega papirja ni kam dati?
Zato najbolje ga je kar požgati?!

BOMO PREŽIVELI?
Bolj kot dojenčkom TV se posveča
KANARČKOM – KUŽKOM – MUC-
KOM.
Je to današnja narodova sreča?

SLOVENSTVO IN SLOVENC
Poslednji naši cilji, upi, nade:
so igre le na srečo in hazard – na-
grade.

SLOVENSKO DRŽAVLJANSTVO
Bogami, pa jast sam Slovenac.

FRANCE CERAR

Ti plemiči so ropali in marsika-
teri popotnik je bil njihova žrtev.
Tudi grofje so bili surovi in noben
vaščan ni bil več varen pred
njimi. Tako sta mi pred 40. leti
pripovedovala kmeta Štefan
Urancar in že pokojni Šijan.

Če nadaljujemo pot na vrh
Limbarske gore, opazimo obnov-
ljeno gostilno. Ta je bila požgana
1. maja 1942. Turistično društvo
Moravče si je zastavilo cilj, da bo
obnovilo to požgano hišo, kajti
Limbarska gora je zelo obiskana
božja pot in ljudje že od nekdaj
od vseh strani prihajajo gor. Za-
čeli smo z obnovo. Celotno šolski
otroci so si iz roke v roko podajali
opeko od spodnjega mežnarja na
vrh gore. A kmalu smo obupali,
kajti materiala je bilo iz dneva
v dan manj in ko smo opazili, da
so celo trami požagani v stavbi,
smo sklicali sestanek in prodali
stavbo Urancarju z namenom,
naj kar sam nadaljuje z gradnjo.
Za to stavbo smo prejeli bore
malo denarja.

Limbarska gora s cerkvijo sv.
Valentina, znana božja pot, je
bila zgrajena leta 1667. Ker so že
tedaj prihajali romarji, so morali
cerkev povečati. Zgradili so novo
v 18. stoletju in delo zaupali
gradbeniku Gregorju Mačku.
Tudi o opisu te cerkve nam pb-

drobno in natančno opisuje g.
Stražar v omenjeni knjigi. Zani-
miva pa je ta cerkev po tem, da
romar, če stoji v sredini te cerkve,
lahko spremlja vse, kar se dogaja
v njej. Tu je bilo včasih mnogo
romarjev in celo prenočevali so
kar v cerkvi. Ob praznikih je ma-
ševalo več duhovnikov. Sveti Va-
lentin je bil znan svetnik in zašč-
itnik očesnih boleznih. Pa se po-
slovimo od sv. Valentina in se
napotimo dalje.

Kaj čudno se nam zdi, ko opa-
zimo sredi gozda tri metre visoko
znamenje zaprtega tipa, z opeko
zidano znamenje – beli kamen.
Kot so mi pripovedovali stari lju-
dje, je tu včasih strašilo. Posebno
pokojni Rovšek mi je pripovedo-
val, da je tu prežala prikazen in
da so mimoidoči marsikdaj po-
begnili. Tam se je prikazovala
bela žena, ki je sklonjena čepela
ob tem belem kamnu. Če jo je
kdo zalotil, je zbežala, kdor pa jo
je presenetil, je urno zbežal. Lju-
dje so tedaj še verjeli v strahove.
Čudno, da so ravno sredi gozda
postavili to belo znamenje, kdaj
in čemu pa ni nihče vedel pove-
dati.

Tu pa se naša pot konča in pot
pelje dalje proti Krašnji ali v Mo-
ravče.

LEOPOLD GOETZ

VSEM OBČANOM DOBRE VOLJE VOŠČIJO VESEL BOŽIČ IN
SREČNO NOVO LETO
POLITIČNE STRANKE OBČINE DOMŽALE

Liberalno demokratska stranka
Narodni demokrati
Slovenska ljudska stranka
Slovenski krščanski demokrati
Socialistična stranka Slovenije
Združena lista socialnih demokratov

*Bralcem, dopisnikom in
sodelavcem SLAMNIKA ter
vsem občanom občine Domžale
želimo vesele božične in
novoletne praznike ter srečno
in uspešno leto 1994!*

ČASOPISNI SVET
IN UREDNIŠKI ODBOR
GLASILA SLAMNIK

NAPREDEK

DOMŽALE

VOŠČIMO LEPE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO 1994

slamnik

Domžale

Slamnik je glasilo občine Domžale in je nadaljevalec tradicij časopisa Domžalec, ki je izhajal v letih 1925 (5 številka), 1929 (2 številki), 1934 (1 številka), 1935 (1 številka). Domžalec je izšel še v letu 1958 (1 številka), nato pa je 5. 11. 1962 pričel izhajati Občinski poročevalec in je redno izhajal vse do 21. marca 1991, ko se je preimenoval v Slamnik.

Glasilo izhaja mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno.

GLASILO UREJA UREDNIŠKI ODBOR V SESTAVI:

Stane STRAŽAR, glavni in odgovorni urednik ● Jurij BERLOT, Slovenska ljudska stranka ● Franc CERAR, neodvisni ● Martin GROŠELJ, Liberalno demokratska stranka ● Janez HRIBAR, Slovenska ljudska stranka ● Igor LIPOVŠEK, Združena lista socialdemokratov ● Ada LOVŠE, Socialistična stranka ● Cveta ORAŽEM-ZALOKAR, Združena lista socialdemokratov ● Bogdan OSOLIN, Slovenski krščanski demokrati ● Milan PIRMAN, Liberalno demokratska stranka ● Janez STIBRIČ, Narodna demokratska stranka ● Matjaž VOVK, Narodna demo-

kratska stranka. ● Glavni in odgovorni urednik Stane STRAŽAR, tel. 711-832. ● Uredništvo glasila na Ljubljanski c. 69, Domžale tel.: 721-022, Marija GUTNIK. ● Tehnični urednik Janez DEMŠAR. ● Glasilo izhaja v nakladi 16.000 izvodov in ga tiska Tiskarna Ljudske pravice Ljubljana.

Rokopise (osmrtnice, zahvale, oglase, razpise in objave) oddajte v uredništvu glasila, Ljubljanska c. 69.

Rokopisov in fotografij uredništvo ne vrača.

Glasilo je na podlagi sklepa Izvršnega sveta Republike Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.